

ARTIST + ERIUUM

ARTIST + ERIUM

თბილისის
თანამედროვე
ხელოვნების
საერთაშორისო
გამოფენა

07.11.2014 / 17.11.2014

ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს!

ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს!

„ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს!“ არის შეტყობინება სიცოცხლისთვის სახიფათო საფრთხის შესახებ, რომლითაც 1970 წლის 13 აპრილს მთვარის პილოტირებული მისიის, ამერიკულ კოსმოსურ ხომალდ „აპოლონ 13“-ის ეკიპაჟის წევრებმა ჯეიმს ლოუელმა, ჯონ სუაიგერტმა და ფრედ ჰეიზმა ჰიუსტონში NASA-ს მართვის ცენტრს მიმართეს. შეტყობინება ეხებოდა ბორტზე ჟანგბადის ბალონის აფეთქებას, რამაც ხომალდის ელექტროსისტემის დაზიანება და ძრავადან ჟანგბადის გაჟონვა გამოიწვია. გაჟონვის გამო შექმნილი დამატებითი იმპულსი ხომალდის გადახრას იწვევდა. ავარიის გამო მთვარეზე გადასხმა შეუძლებელი გახდა და ეკიპაჟის სიცოცხლეს საფრთხე დაემუქრა.

სუაიგერტი: „ოკ, ჰიუსტონ, აქ პრობლემები გვაქვს!“.
ჰიუსტონი: „ჰიუსტონი ვარ, გაიმეორეთ, თუ შეიძლება“.
ლოუელი: „ჰიუსტონ, აქ პრობლემები გვაქვს – ძაბვის ვარდნა კვების მთავარ, B წყაროში“.

ოდნავ შეცვლილი ფრაზა „ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს“ აღებულია 1995 წლის ამერიკული ფილმიდან „აპოლონ 13“. ინციდენტის შემდეგ ფრაზა პრობლემურ სიტუაციებში, მათ შორის, ნინტენდოს სათამაშო კონსოლის ზედმეტი ენთუზიაზმით გამოყენების დროს გამოწვეული დაზიანებების აღწერის დროსაც გამოიყენება. რეალურ მოვლენებზე დაფუძნებული და გამჭვირვალე შინაარსის გამო ფრაზა 2014 წლის მე-7 არტისტერიუმის, თანამედროვე ხელოვნების ყოველწლიური საერთაშორისო გამოფენის სათაურად დასახელდა, რომელიც თბილისში 7-17 ნოემბერს ტარდება.

გამოფენის კონტექსტში „ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს“ ყველა იმ „გაუმართაობას“ ეხმაურება, რომელიც „სისტემაში“ რღვევას, იმედგაცრუებას და ქაოსს იწვევს. „სისტემაში“ აქ ურთიერთმოქმედი და ურთიერთდამოკიდებული კომპონენტების ერთობლიობა იგულისხმება, რომელიც ინტეგრირებულ მთლიანობას ქმნის.

თანამედროვე ადამიანი სივრცეში მოხეტიალე მწირია, რომელსაც თავისუფალი არჩევანის შესაძლებლობის გარდა ვალდებულებებიც აქვს. როცა სისტემა მწყობრიდან გამოდის, აუცილებელია გადარჩენისთვის ბრძოლა ან თუნდაც პრობლემებზე ხმამაღალი საუბარი. ხშირად პრობლემის დანახვა მხოლოდ ყოველდღიურობიდან, ჩვეული გარემოდან „გასვლით“ ანდა შემოქმედებითი დისტანცირებითაა შესაძლებელი, ეს კი სწორედ ის გზაა, რასაც ხელოვნება გვთავაზობს. ისევე როგორც „აპოლონ 13“, ჩვენც სივრცესა და დროში, „ბორტზე“ უამრავი პრობლემით ვმოგზაურობთ, რომელიც ხშირად ჩვენს არსებობას საფრთხეში აგდებს. „აპოლონ 13“-ის ეკიპაჟის წევრებმა დასახმარებლად ჰიუსტონის მართვის ცენტრს მიმართეს ...

ჩვენ ვის მივმართთ დახმარებისთვის?

თემა „ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს“ შემოქმედებითი პროცესის საშუალებით იმ კონფლიქტების და წინააღმდეგობების კვლევაა, რაც დესტრუქციულ პროცესებს ქმნის. თემით „ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს“ მე-7 არტისტერიუმის მონაწილეებს ნებისმიერი სახის – პერსონალური, მხატვრული, ფილოსოფიური, სოციალური, პოლიტიკური თუ ეკოლოგიური პრობლემების წარმოჩენას სთავაზობს. მათ შორის ისეთისაც, რომელიც ჯერ არ დამდგარა. „ჰიუსტონის“, როგორც უნივერსალური მხსნელის კონცეფცია პრობლემების გადაჭრის ან თუნდაც მათთვის თვალის გასწორების გზების ძიებას და იმის კვლევასაც გულისხმობს, არსებობს თუ არა საერთოდ „ჰიუსტონი“, ადგილი, სადაც ყველა პრობლემას ვიდაც ჩვენს ნაცვლად გადაჭრის.

„ჰიუსტონის“ კონცეფცია ადამიანების თანამშრომლობის ბუნებრივ იმპულსსაც ეხება, რადგან წინსვლა და საერთო შეცდომების გამოსწორება მხოლოდ საკუთარი თავზე დაყრდნობით, თანაგრძნობით და სხვისი პრობლემების განიარებითაა შესაძლებელი.

მაგდა გურული
არტისტერიუმი 2014

Tbilisi International
Contemporary Art
Exhibition and
Art Events

07.11.2014 / 17.11.2014

Houston,
we have
a problem!

Houston, we have a problem!

“Houston, we have a problem” is a genuine report of a life-threatening fault allegedly communicated by John Swigert, Jr. James Lovell or Fred Haise Jr., all members of the USA Apollo 13 moon flight project to NASA’s Mission Control in Houston on the 13th April, 1970. The phrase was used to report a major technical fault within the electrical system of one of the Service Module’s oxygen tanks:

Swigert: “Okay, Houston, we’ve had a problem here.”
Houston: “This is Houston. Say again please.”
Lovell: “Houston, we’ve had a problem. We’ve had a main B bus undervolt.”

The slightly changed phrase “Houston, we have a problem” is taken from the 1995 film Apollo 13. Since then the phrase has been in use within numerous situations, including that of injuries caused by over-enthusiastic use of the Nintendo game console.

The clear and distinctive phrase has been named as the title of Artisterium 7, the Tbilisi Annual International Contemporary Art Exhibition and Art Events, coming this November 7-17, 2014.

In the exhibition context the phrase “Houston, we have a problem” could be linked to all kinds of malfunction that may cause disorder, frustration, and chaos within a “system” which is understood here as a set of interacting and interdependent components forming an integrated whole.

Ultimately, modern man is a space wanderer, endowed with free choice but also with obligations.

When the system fails it is necessary to do something to survive or at least to speak out loudly. However, a problem can only be found at the exit of everyday conventions and through creative distancing from the usual environment – something art is supposed to offer. As well as Apollo 13, we collectively move through space and time with numerous malfunctions “on the board”, which often threaten our very existence. In the story of Apollo 13 the astronauts addressed a group of scientists sitting somewhere on Earth...

To whom can we turn for help?

The theme “Houston, we have a problem” is designed to direct the creative process towards the research and disclosure of conflicts and contradictions that create destructive processes. With “Houston, we have a problem”, Artisterium 7 offers participants the chance to reflect on the problems of any origin or variety whether it’s personal, artistic, philosophical, socio-political, environmental or even to issues or situations which have not yet occurred. The concept of “Houston” as a universal saviour suggests an investigation of possible ways to face problems and to examine the questionable existence of “Houston”, a place where all troubles can be worked out by someone else.

The concept of “Houston” may also refer to collaboration based on the natural impulse to turn to another person or group for help. However, it’s only through the notion of self-reliance together with empathy and compassion that we can move and overcome our common errors.

Magda Guruli
Artisterium 2014

ანა ჯიკია
საქართველო
Ana Jikia
Georgia

ფსიქოლოგმა ტიმოთი ვილსონმა და მისმა კოლეგებმა უვას და ჰარვარდის უნივერსიტეტში ჩაატარეს ექსპერიმენტების სერია, როდესაც სხვადასხვა ასაკის მონაწილეებს თხოვდნენ რამდენიმე წუთი გაეტარებინათ მარტო, უმოქმედოდ, საკუთარ თავთან. შედეგებმა აჩვენა რომ მონაწილეებს ძალიან უჭირდათ მსგავსი მდგომარეობის ატანა. ისინი გამუდმებით ცდილობდნენ მუსიკის მოსმენას ან სმარტფონის გამოყენებას ... ექსპერიმენტის ბოლო ეტაპზე მონაწილეები მოათავსეს სივრცეში, სადაც 6-დან 15 წუთამდე სრულ უმოძრაობაში უნდა ყოფილიყვნენ და ფიქრათ, ხოლო მას ვისაც ექსპერიმენტის შეწყვეტა სურდა, თითო დილაკისთვის უნდა დაეჭირა, რომელიც პატარა დოზით ელექტროშოკს არტყამდა. შედეგებმა აჩვენა რომ მამაკაცი მონაწილეების უმრავლესობისთვის და ქალი მონაწილეების ნახევრისთვის საკუთარ თავთან მარტო დარჩენა და ფიქრი იმდენად გაუსაძლისი იყო, რომ ელექტროშოკის გამოყენება ერჩიათ.

როგორც მოგვიანებით ტიმოთი ვილსონმა თავის ნაწერებში აღნიშნა, ადამიანების უმეტესობას სამყაროსგან განცალკევება დისკომფორტს უქმნის.

ნამუშევარი არის თიხის ხვრელებით გაკეთებული ინსტალაცია, როდესაც ხვრელის ფსკერს ვერ ვხედავთ, რის გამოც ჩნდება საკონტაქტო სივრცე საკუთარ თავთან.

რაც შეეხება ნამუშევრის სივრცეში განთავსებას, განმეორებადი ფორმები ჩემი ფიზიკური და მენტალური შრომის ილუსტრაციაა.

Psychologist Timothy Wilson and his colleagues from Harvard University and the University of Virginia conducted the experiment. During the experiment, various aged participants were asked to stay still during several minutes. The results showed that it was a tough statement for the participants. They tried to listen to music or use smart phones. On the last stage of the experiment, they were put in a space and asked to stay motionless and think during 6-15 minutes. One participant could stop the experiment if pushing the button producing a small electric shock. The results show that majority of men and a half of women preferred electric shocks rather than to stay alone with her/himself. Later Timothy Wilson wrote that the separation from the surrounding world is uncomfortable for the majority of people.

As for the placement of the work in the space, repetitive forms are the illustration of my physical and intellectual work.

About Ana Jikia

Born in 1990, lives and works in Tbilisi, Georgia. Studied psychology and social politics at Tbilisi State University /2008-2011/. Master Program at the Center Of Contemporary Art Tbilisi, since 2013. In 2013-2014, curated students' exhibition "From Ten to Fifty-one" at CCA Tbilisi. In 2014, participant of public art project "Batumi Backyard Stories" in Batumi, Georgia. Participant of CCA Tbilisi exhibition "Adapter". Worked on the project "Matiere Noire" in Rouen, with French artist Mathieu Herbelin. In 2010, worked as an assistant of Richard Reynolds for "Frozen Moments: Architecture Speaks Back". In 2009, organized the exposition "Daily Images" with photographer Levan Maisuradze.

უსათაურო, 2014, ობიექტი კედელზე, თიხა, შავი საღებავი, 20X30 სმ

Untitled, 2014, object on the wall, clay, black paint, 20X30 cm
Photos by Lasha Giorgi Palavandishvili

SOS – აისბერგი!

სომხეთი

SOS – Iceberg!

Armenia

როგორც კარლოს კასტანედამ თქვა „ჩვენ გვასწავლიან, როგორ დავინახოთ და გავიგოთ მსოფლიო“.

„ხელოვნება სიცრუეა, რომელიც სიმართლესთან გვაახლოებს“, პაბლო პიკასო.

თუმცა, რა არის მხატვრის ცნობიერება? ყოველთვის გრძობს იმ შინაგან დაძაბულობას, რომელიც არსებობის ფორმაშია მოქცეული? იმ ზეწოლას, რომელიც შიგნიდან გარეთაა მიმართული? დაძაბულობის მიზეზების ასახსნელად უამრავი გზა არსებობს. ზიგმუნდ ფროიდი ამტკიცებდა რომ, ქვეცნობიერი აისბერგს ჰგავს. მისი ზედაპირი – ხილული ნაწილი, ბევრად ნაკლებია წყალქვეშ დარჩენილზე. გვეჩვენება რომ აისბერგი მხოლოდ ისაა, რასაც წყლის ზემოთ ვხედავთ. ჩვენ არ ვიცით მისი ნამდვილი ზომა, რადგან ის დაფარულია პირდაპირი დაკვირვებისთვის. ასევეა ქვეცნობიერი. ის ადამიანის ფსიქეს ფარული ნაწილია, ცნობიერი კი მხოლოდ მისი მცირე ნაწილაკი.

ამაზე ფიქრი მხატვარს თავისუფალი აზროვნების, ცნობიერების ემანსიპაციის, მეტი შეგნების, გონივრულობის, თავისუფლების შანსს აძლევს. მსგავსი მიდგომის გარეშე შეუძლებელია ცხოვრების სწორად დანახვა, ასახვა, ობიექტურობა. მხოლოდ გათავისუფლებული მხატვარი არ ხდება საკუთარ თავის მონა ან ვინმეს უფროსი, არ აწესებს „ბედნიერების რეცეპტს“ სხვებისთვის.

„აისბერგები ნამდვილად არ არის სანდო საყრდენი ჩემთვის – პასუხობდა ფროიდს ლენი რიფენშტალი – ვფიქრობ, ისინი უფრო სახიფათოა, ვიდრე მთის მყინვარები. როდესაც ყინულოვან მთებს ნატეხი წყდება, გრიალი იმდენად ძლიერია, რომ ქვემეხის სროლასავით ისმის“.

ჩაიხედე საკუთარ თავში. ჩვენი გონება სავსეა სხვების იდეებით, აზრებით, ცრურწმენებით, ცხოვრების კარგად დამკვიდრებული ქცევითი მოდელებით, შექმნილი კომპლექსებით, რომლებიც ხელს უშლის რეალობის აღქმას. გონების თავისუფლება თავისთავად არ მოდის, მიუხედავად იმისა, რომ ის ადამიანის ბუნებრივი მდგომარეობაა.

S.O.S.

შენ შეგიძლია ჩაღრმავდე საკუთარ თავში და საკუთარი რეალობა გამოიკვლიო – უშველო საკუთარ თავს!

ჰარუტუნ ზულუმიანი
არტისტერიუმის კატალოგისთვის
ერევანი, სომხეთი, 2014

As Carlos Castaneda said “We are taught how to see and understand the world”.

Pablo Picasso has also stated: “Art is a lie that brings us nearer to the truth”.

However, what is the consciousness of an artist? Does he always see an inner tension that remains inside the very form of existence or the pressure that is directed from the inside out? There are many ways to explain or interpret the cause of this tension. As argued by Sigmund Freud, the unconscious is like an iceberg. The surface, which is visible, is far smaller than what is underwater. It seems to us that icebergs are just something that we see above water. We do not know their true size as they are hidden from our direct observation. The same is true with the unconscious, the hidden part of the human psyche, where the conscious mind of a man is a visible as only a small particle of it.

Thinking about this always leads an artist to freethinking, to the emancipation of consciousness, to the mode of becoming more conscious, more reasonable, and freer. Indeed, without this kind of approach it is impossible to see life properly, thus to reflect it correctly and be objective. Only a liberated mind can avoid making itself into a slave or a master, one that will not seek to impose the recipe of happiness on others. “Icebergs are not reliable ground under my feet – echoed Freud Leni Riefenstahl – I think they are more dangerous than mountain glaciers. When chunks break off the icy mountains, the roar is so strong that it sounds as warship guns firing.”

Look within yourself. Our minds are already filled with the ideas of strangers, opinions, prejudices, well-established life patterns of behavior and acquired complexes, all which prevent the perception of reality as it actually is.

Freedom of mind does not come by itself, even though it is the natural state of a human being. Are we aware that we are like icebergs and feel only one-seventh of our being, the part that floats on the surface? Let’s release the internal stress that we experience in everyday life and recycle it into creative energy.

S. O. S.

However you can, acquire the ability to dive into yourself and learn to observe your own reality – release yourself!

Harutyun Zulumian
for the Artisterium 7 catalog
Yerevan, Armenia, 2014

სამველ საგათელიანი /სამ საგა/ Samvel Saghatelian /Sam Saga/

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

About Samvel Saghatelian /Sam Saga/
Born in 1958, lives and works in Armenia and the USA. During 1973-1975 studied architecture at Central Home of Architects in Yerevan, Armenia. In 1975- 1980, Yerevan Institute of Architecture. Solo exhibitions in 2011, mixed media project “BODY: Ghost Phallus”, Bleicher Gallery Project Space, Los Angeles, USA, in 2004, Articultural Gallery, Los Angeles USA, in 2003, Harvest Gallery, Glendale, California, USA and in 2002, Vermont Studio Center, Johnson, Vermont State, USA. Participats in group exhibitions since 1995. The latest events include:, 19 annual LA Art Show, Coagula Curatorial Gallery, Los Angeles, USA, in 2014; “Overload”, group show, Garboushian Gallery, Beverly Hills, USA and “The New Testosterone”, 3 person show, Coagula Curatorial Gallery, Los Angeles, USA in 2013; “In Search For Paradise”, Centro Arti Visive “Pescheria”, Pesaro, Italy, and group show, Bruce Lurie Gallery, West Hollywood, CA in 2012. Video installation “Blessed Land” in Armenian Pavilion of the 48th Venice biennale in 2001.

„ჩემი გმირი – დაიკავე ოკუპირებული“, 2014, ინსტალაცია, ფოტო, ვიდეო ანიმაცია, 18'32" HD

My Hero – Occupy Occupied, 2014, installation, photograph, video animation, 18'32" HD

არმინე ჰოვანისიანი
Armine Hovhannisyan

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

„თანასწორობა“, 2011, ციფრული
აბანევი ტილოზე, 90X125 სმ

Equality, 2011, digital print on
canvas, 90X125 cm

About Armine Hovhannisyan

Born in 1983, lives and works in Yerevan, Armenia. Armine Hovhannisyan has graduated from Armenian Open University, Department of Fine Arts in 2004. Since 2003, she has participated in various local and international exhibitions, symposiums and workshops. Some of the important participations include “Society, Body, Art” VII Annual Festival of Alternative Art-Yerevan at ACCEA (2005), “Gender Trouble. Platforms” exhibition and seminar organized by ACSL (2008, 2009, curator: S.Gyulamiryan), Gyumri International Biennales of Art (2004-2008), “Soviet AgitArt. Restoration” exhibition with S.Baghdasaryan at BM SUMA, the Contemporary Art Center in Istanbul (2008, curator: B.Madra), and “Manufacture”, a residency project in Istanbul organized by Bilgi University (2007), “Urban dreams” residency-exhibition, in the scope of HEICO project (2011, Art Today Association, Bulgaria and Art and Cultural Studies Laboratory, Armenia), “Havav” project organized by Fethiye Cetin and Hrnt Dink Foundation, Istanbul, Havav, Turkey (2011) and “The journey to the East” exhibition in Bialystok, MOCAP, Warsaw, Poland (2011, curator: M. Szwczyk). In 2007 she was awarded by the Armenian President the Republic Youth Prize in the scope of Fine Arts and Film. Her works in various media, such as interactive installations, drawings, films or video and photos. Since 2003 she works at the National Center of Aesthetics, Fine Arts and Decorative Applied Arts studio-college as an art-teacher. This activity leads her to initiate various projects for art education and think about the methods of pedagogy. From her experience she was invited to Lebanon in 2005 to lead a workshop at the “Sarafand” rehabilitation Center.

აზატი /აზატ სარგსიანი
azat /Azat Sargsyan

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

About azat /Azat Sargsyan

Born in 1965 in Yerevan, Armenia, lives and works in Yerevan and Stockholm.

Selected group exhibitions include: in 2014, History for Change, Budapest Ludvig Museum Hungary; Absent or Participant, NY- Art in General US; No Hope, Hamburger Bahnhof, Berlin, Germany; Abstract before Abstract, Hilmaaf Clint, Malaga Picasso Museum. In 2013, Lusted History, 55th International Venice Biennale special project, Italy, No Way-No, Berlin NBK Germany. In 2012, Matenadaran-Encyclopaedia of the world, Documenta Kassel. In 2010, Szchico-Reality 2, Lonely on the tope, MOHKA Antwerp, Belgium. In 2009, Public Constructivism, 3rd Moscow Biennale of Contemporary Art, special project, Moscow, Russia.

„კორა“, 2014, ფოტოგრაფია, 60X40 სმ

Kora, 2014, photograph, 60X40 cm

ვაგრამ გალსტიანი
Vagram Galstyan

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

„სპექტაკლის საზოგადოება“, 2014, ინსტალაცია, შამოტი, 200X200 სმ

Society of the Spectacle, 2014, installation, fireclay, 200X200 cm

About Vagram Galstyan

Born in 1960, lives and works in Yerevan, Armenia. Works in installation, ceramic, film, video and performance. Since 1998, has participated worked in Armenia, Russia, Egypt, Croatia. Is an author of a number of documentaries commissioned by “World Vision” and European Union, All-Russia State Television and Radio Broadcasting Company, Moscow, Russia. He is a participant of the 2003 exhibitions of “Beware, Religion!” in Moscow’s Sakharov Center. His works are kept in the collection of the Armenian Ministry of Culture and the “Goyak” Gallery, Yerevan, Armenia.

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

About Arpine Tokmajyan

Born in 1970, lives and works in Yerevan, Armenia. The latest exhibitions include: in 2013, “*****Sternchen”, Gallery Grazy, Graz, Austria; “Exploring Through Painting” art project and solo exhibition, Werkstatt Graz, Graz, Austria; “Contemporary Art of Armenia: Selected Works”, NCCA, Moscow, Russia; In 2012, “Ambiguous Boundaries” exhibition (curator and participant artist) InteriorDasein, Berlin, Germany; 2012 Gyumry Biennale; At various times her work were shown in ArtPoint Gallery, Vienna, Austria, “water Tower art fest” in Sofia, Bulgaria, “Artcore” Gallery, Paris, CCA-Chisinau, Moldova. In 2005, she has curated the Armenian project in Arnolfini Gallery and Spike Island studios, Bristol, UK. Her works were exhibited in Armenian Pavillion of the 49th Venice Biennale, in 2001.

არპინე ტოკმაჯიანი
Arpine Tokmajyan

„გამჭვირვალე ადამიანი“, 2010, ფოტო სერია, ოთხი ციფრული ანაბეჭდი, თითო 39.5X29.5 სმ

Transparent Human Being, 2010, photo series, four digital inkjet prints, 39.5X29.5 cm each

ჰარუტუნ ზულუმიანი
Harutyun Zulumian

„ასე რომ, ღმერთმა შექმნა
კაცობრიობა“, 2013, ვიდეო 5'42" LOOP

So God Created Mankind, 2013,
video, 5'42" LOOP

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

About Harutyun Zulumian

Born in 1958 lives and works in Yerevan, Armenia. Artist, writer curator and film critic Harutyun Zulumian is one of the curators of the famous “Beware, Religion!” exhibition in Moscow’s Sakhaerov’s Center in 2003, vandalized by the Russian religious fanatics the next day of the opening. Since 2011, the jury member of the executive committee of All-Armenian Fund. In 2011, editor in chief of “Culture” magazine, 1st edition, Yerevan, Armenia. In 2009, a curator of the program of the young film directors (Armen Ronov, Davit Stepanyan, Bagrat Simonyan, Artak Muradyan, and Garnik Stepanyan), The Club, Yerevan, Armenia. Since 1991, has participated in number of exhibitions in Yerevan, Gyumri, Armenia, Moscow, Russia, Paris and Die, France, Tbilisi, Georgia. In 2013, performance “Moscow Processes” directed by Swiss theatre director Milo Rau and dedicated to the 10th anniversary of the exhibition “Beware! Religion”. The author and the curator of the exhibition – Harutyun Zulumian

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

About Karine Mirzoyan

Born in 1960 lives and works in Yerevan, Armenia. Group exhibitions since 1998, the 1st international symposium of the South Caucasian Ceramics Azerbaijan, Georgia, Armenia;/ The 4th Cairo international Biennale for Ceramics; 5th Triennial of Ceramics, Zagreb, Croatia; Various years her works were exhibited in House of Artists, Yerevan, Armenia, “Imodius” Gallery, Moscow, Ceramics Exhibition, Abu-Dabi, Dubai, Gallery “International”, Detroit, USA, “Expo 93”, Chicago, USA. Her work are kept in public collections in Russia, Switzerland and the USA.

უსათაურო, 1997-1998, გრაფიკა, ტრიპტიხი,
შერეული ტექნიკა, 19X37 სმ

Transparent Human Being, 2010, photo series,
four digital inkjet prints, 39.5X29.5 cm each

კარინე მირზოიანი
Karine Mirzoyan

რობერტ აბრამიანი
Robert Abrahamyan

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

„სინუმე“, ღია ბარათები, 2014, 18X12 სმ

Salience, 2014, post cards, 18X12 cm

About Robert Abrahamyan

Born in 1965, lives and orks in Yerevan, Armenia. In 1986-1990, studied at Yerevan State Academy of Fine Arts. The exhibitions and projects include: “Light 8”, Video art project, Mets Tagher, Republic of Karabagh, Sculpture on the Hill, village Arakel, Republic of Karabagh, the Series of Lithographic works, URDLA, Lyon, France. During 1993- 1995, has held solo and groups shown /painting, graphic/ in Yerevan, Armenia.

ნარეკ ხეჩოიანი
Narek Khechoyan

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

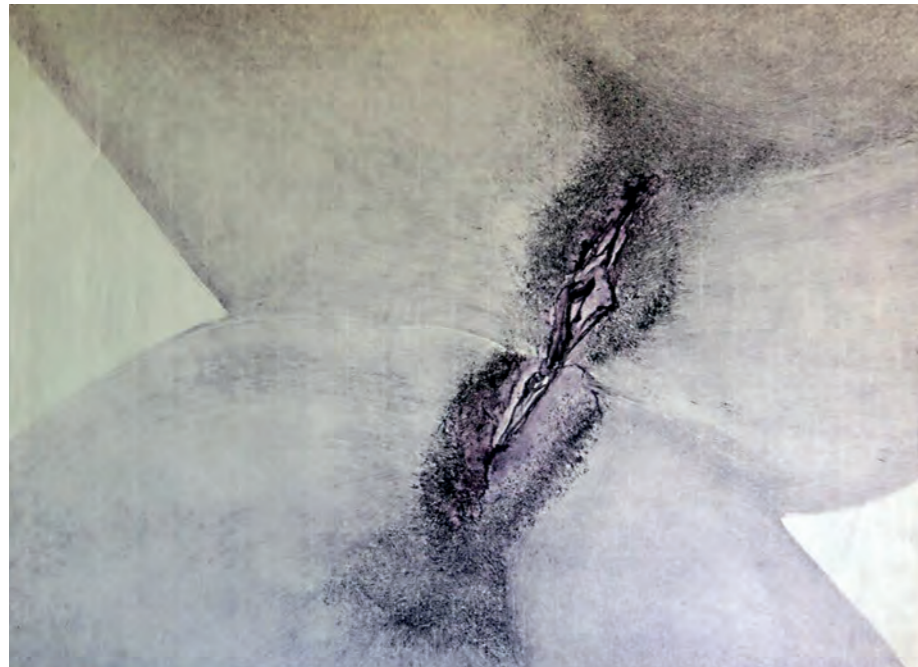

About Narek Khechoyan

Born in 1974, lives and works in Armenia. Studied painting in P. Terlemesyan Art College during 1993-1995. Since 2004, works as a cameraman at the Armenian State TV. Orks in photography since 1998. Since 2011, participated in the projects: “Spirit and Materia”, solo show at ACCEA/NPAK in 2010, “Projection of Primacy”, trade-salon “Bureaucrat”.

„ბირთვული მშვიდობა“, 2011, ფოტოგრაფია, გადაღების შერეული ტექნიკა კოდაკის ფირზე, ფოტოშოპის გამოყენების გარეშე, სხვადასხვა ზომა

Nuclear Peace, 2011, photograph, mixed techniques of shooting on Kodak negative film, no Photoshop, dimensions variable.

About Marine Mirzoyan

Born in 1980 lives and works in Yerevan, Armenia. In 1977-1980 studied at the Yerevan College of Arts. Group exhibitions since 1980 include: "Sensuality in Art", Gallery "Academy", "KOND", "Don't worry, Be happy", "WE ARE", Museum of Modern Art, Yerevan, Armenia. Studio 22" Antwerp, Belgium in 1997. Her works are kept in public collections in Moscow, Russia, Zurich, Switzerland, Detroit, the USA, Paris, France, Berlin, Germany, Antwerp, Belgium, Brussels, Belgium.

„უსათაურო“, 1995-1996, გრაფიკა,
შერეული ტექნიკა, 49X61 სმ

Untitled, 1995-1996, graphic, mixed
technique, 49X61 cm

SOS – აისბერგი!
სომხეთი
SOS – Iceberg!
Armenia

AR
TIST
ERIU
M

„დამსხვრიე
მიტაცულობა!“,
პარალელური
აქცია

Destroy Addiction!
Collateral
Action

გიორგი ჯაჯანიძე
საქართველო
Giorgi Jajanidze
Georgia

„დამსხვრიე მიტაცულობა!“, 2014,
პერფორმანსი, 10'

Destroy Addiction!
performance, 10'

ბერნადეტ ვოლბრინგი

გერმანია

Bernadette Wolbring

Germany

ატლანტის კანკალი

ტიტანი ბერძნული მითოლოგიიდან – ატლანტი, მას შემდეგ, რაც კვლავ მხრებით ატარებს მსოფლიოს, უფრო და უფრო ხშირად კანკალებს. ბერნადეტ ვოლბრინგისთვისაც მსოფლიო უფრო გაუგებარი გახდა მას შემდეგ, რაც კამბოჯაში, ინდოეთში, ლაოსში, ტაილანდში, თურქეთში, კატარსა და ვიეტნამში იმოგზაურა.

გლობალური ურთიერკავშირების, ეკონომიკური პირობებისა და ძალაუფლებრივი ურთიერთობების უკეთ გასაგებად ბერნადეტმა კერამიკული ფილების მოჭიქვა შეისწავლა. მედია, რომელიც გლობალიზაციამდე დიდი ხნით ადრე სხვადასხვა კულტურულ კონტექსტში განვითარდა. სწორედ ის მოგვითხრობს „ატლანტის კანკალზე“.

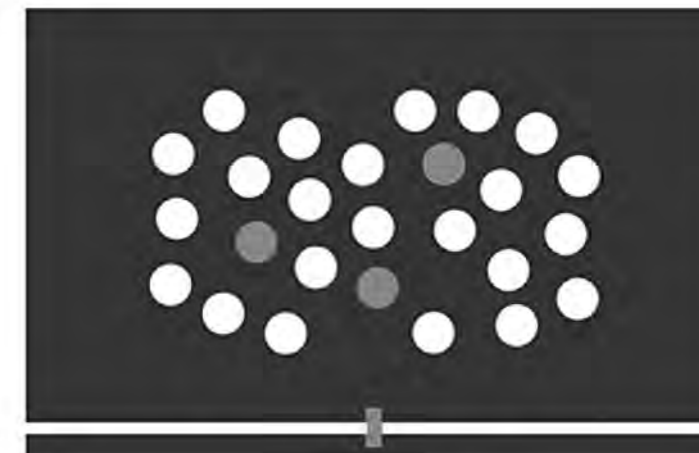
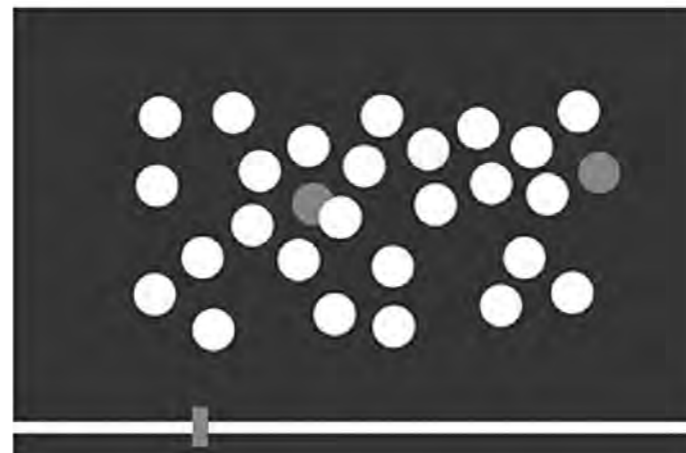
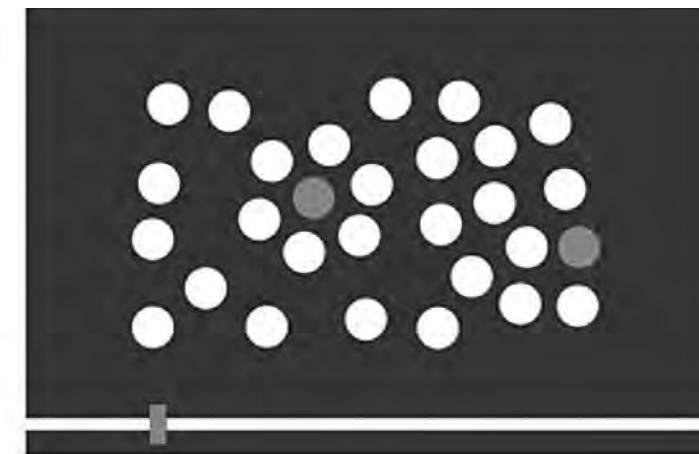
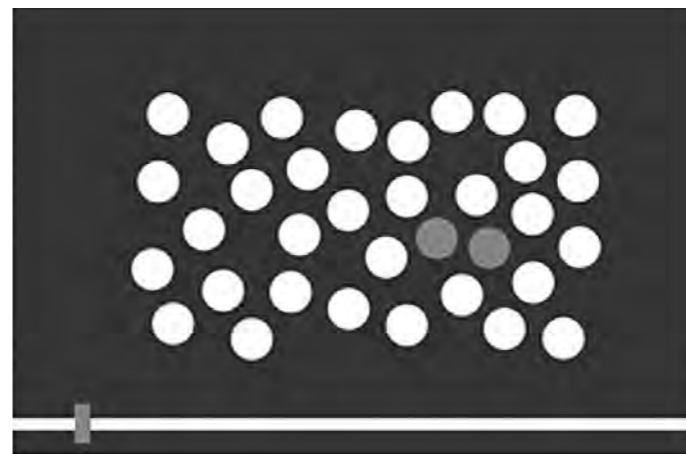
ატლანტის კანკალი: ნაწილი 2, ტაჰირის მოედნის ამბები ეგვიპტის დედაქალაქ ქაიროში ტაჰირის მოედანზე ორგანიზებული ჯგუფური გაუპატიურებების შესახებ. კერამიკული ფილების მოტივები იუთუბიდან აღებულ ინციდენტების დოკუმენტაციის კადრებს ეფუძნება. ჯგუფური გაუპატიურებების სცენები ხშირად მეორდება: ქალებზე დაგეგმილ მამაკაცთა კრიმინალური დაჯგუფებები, რომლებიც იჭერენ, აშიშვლებენ და გაუპატიურებენ ქალებს. თავდასხმები ორგანიზებული და პოლიტიკურია – ხორციელდება ქალების დასაშინებლად, რათა ისინი სისტემურად გამოირიცხონ საჯარო სივრციდან. სულ მცირე 2011 წლიდან მსგავსი დანაშაული ენდემურია ეგვიპტის რევოლუციის პერიოდში მიმდინარე ტაჰირის საპროტესტო აქციებისთვის. სექსუალური თავდასხმების რაოდენობა ძლიერ გაიზარდა პრეზიდენტ მურსისა და „მუსლიმი სამოს“ წინააღმდეგ 2013 წლის საპროტესტო აქციების დროსაც.

Atlas Shivers

Atlas, the Titan in Greek mythology has been shivering more often recently when he had to carry the world once again. And Bernadette Wolbring's understanding of the world has decreased progressively – after travelling through Cambodia, India, Laos, Thailand, Turkey, Qatar and Vietnam.

In order to understand more about global interrelations, economic conditions and power relations she taught herself a new craft: the glazing of ceramic tiles. She is full of expectations to get a lot out of this medium as it has been passed on and developed through various cultural contexts, long before globalization as we know it. Therefore one might say that this ancient technique itself is what it tells us about in Atlas Shivers.

Atlas Shivers: Part II, Tahrir Square deals with organized gang rapes on Tahrir Square in Cairo, Egypt. The motifs of the ceramic tiles are based on film stills from YouTube video clips documenting these incidents. These gang rapes often follow the same pattern: Mobs of men set upon women, isolating, stripping and raping them. These assaults are organized and political – they are conducted in order to frighten women, to systematically exclude them from the public sphere. Such crimes have been endemic at Tahrir protests since at least the 2011 Egyptian Revolution, but the number of sexual assaults increased enormously again during the protests against President Mursi and the Muslim Brotherhood in 2013.

About Bernadette Wolbring

Born in 1975, lives and works in Stockholm and Stuttgart. She studied at the Slade School of Fine Art, London and at the State Academy of Fine Arts Stuttgart.

Her photographic work deals with subjects such as cultural constructions of representation, analogue vs digital photography, display systems and appropriation strategies. Since 2013, she is working with installations incorporating ceramic tiles. An ongoing project is “Atlas Shivers: About Glass Ceilings and Sticky Floors“. This body of work is shown in excerpts and deals with the process of globalization and how it affects representation, social roles and political involvement of women. Key issues are the origins of women's oppression, the role of religion, of socio-cultural traditions, of neo-liberal capitalism and of imperialism. www.bernadette-wolbring.com/ in Yerevan, Armenia.

„ატლანტის კანკალი, ნაწილი II, ტაჰირის მოედანი“, 2014, კერამიკული ფილების ფრიზი, თითო 7X10.7 სმ

Atlas Shivers: Part II, Tahrir Square, 2014, frieze consisting of ceramic tiles, 7X10.7 cm each

The Fleetgroup

საქართველო

The Fleetgroup

Georgia

საბჭოთა სისტემის კრახის შემდეგ საზოგადოებაში დაიწყო დასავლური მოდელის პირდაპირი „ბრენდინგი“, თუმცა სამოცდაათწლოვან სპეციფიკურ გარემოში ჩამოყალიბებული ცნობიერებისთვის ცვლილებები ძნელად მისაღები აღმოჩნდა. ცნობიერების შეცვლის ნაცვლად მოხდა მუტაცია, რის შედეგადაც „გადასავლურებული“ საბჭოთა აზროვნების ფორმა მივიღეთ.

ეს „საცობია“, საიდანაც კლაქსონების განწირული ხმა ისმის.

შექმნილ ვაკუუმში მოქცეული სხვადასხვა თაობა, როგორც მოახლოებული კატასტროფის წინაშე მყოფი ხომალდი, ჰიპოთეტურ მხსნელს უბედურების სიგნალებს უგზავნის და პარალელურად ჩაკეტილი წრიდან გამოსავლის სტრატეგიას და გზებს ეძებს.

სოციალისტური ბანაკის დასავლეთ პროვინციების ურბანულ ლეგენდებში „შავი ვოლგა“ არა წარმატების და კეთილდღეობის „საბჭოთა ოცნების“ ხატად, არამედ „სხვადა“ – საფრთხის წყაროდ გვევლინებოდა. საბჭოთა კავშირში „შავი ვოლგა“, როგორც წესი, ექსკლუზიურად სახელმწიფოს კუთვნილებაში იყო და უწყებრივი სარგებლობისთვის გამოიყენებოდა.

საბჭოთა „შავი ვოლგის“ სულმა დღეს დასავლური „აგრესიული, დიდი შავი მანქანის“ სხეულში გადაინაცვლა...

აქ ვართ.

ორხევი, 2014

After collapse of the soviet system, our society attempted to transform into the western model. But because our society was in this specific environment for over 70 years, it seemed difficult for our people to mentally change. So this change then occurred as a mutation – we became ‘westernized’ in a Soviet way of thinking. This is our traffic jam.

For historical reasons, some generations stay as a ship facing of impending disaster, sending distress signal to a hypothetical saver and at the same time, searching on their own for an outcome, insurgent strategies and vectors, to save them from this full circle.

We’re hearing the doomed voice of Klaxons.

It should be noted, that Black Volga refers to an urban legend, widespread in the western provinces of socialist camp, as some source of treat, in a negative context as some ‘other’ [It was about a black Volga vehicle that was allegedly used to abduct people, especially children. According to different versions, it was driven by priests, nuns, Jews, vampires, Satanists or Satan himself. Children were kidnapped to use their blood as a cure for rich westerners suffering from leukemia; other variants used organ theft as the motive, combining it with another famous legend about kidney theft by the KGB. The legend surfaced again in the late 20th century, with a BMW taking the Volga’s place. In this version, the driver would ask passers-by for the time and kill them when they approached the car to answer /in another version of the legend, they died at the same time a day later/], in opposite to the attitude on ‘Black Volga’ as an icon of ‘soviet dream’ of prosperity and success, widespread here. It is worth noting that in the Soviet Union the black Volgas were reserved for government use only as an assigned automobile for party officials. The spirit of ‘Black Volga’ has been reincarnated in the western ‘aggressive, big black car’s body...

Here we are.

Orkhevi, 2014

About The Fleetgroup

THE FLEETGROUP is an artistic initiative running since the spring of 2011 by Tbilisi based artists, Vassil Macharadze, Koka Vashakidze and Bessa Kartlelishvili. Expressive research with a sharp humor for exploring the social and political mysticism in personal life of an individual is the cornerstone of THE FLEETGROUP’s vision and action: “regardless of the media we use, it is basic for us to create the art as visual as possible. We are the fleet, floating between the shores of rationality, in the ocean of irrationality.”

„შავი ვოლგა“, 2014, ინსტალაცია, ავტომობილის საჭეები, ავტომობილის სავეირო

The Black Volga, 2014, installation, steering wheels, dual-tone horns

ბრაიდი რუდი

ახალი ზელანდია

Brydee Rood

New Zealand

„პიკნიკი ბრამპოლში“ (ბრაიდი რუდის და შიმან დანგის თანამშრომლობით) მინასთან ჩვენს ურთიერთობას იკვლევს. პოლის პიგმენტის ფხვნილის გამოყენებით და პიკნიკის აქტით ის მიწისა და წყლის მგრძობიარე კავშირებს ეძებს და ნარჩენების პროცესირებით ბრამპოლის გეით უდაიპურის ცვალებად გარემოში მოხმარების ექსპერიმენტს ატარებს. ესაა მხატვრების მიერ შესრულებული გამოგონილი რიტუალების დოკუმენტაცია უცნაურ გარემოში, სადაც რეალურ დროსა და ვიზუალურ, პოეტურ თხრობას შორის, ჰაეროვანი, სიზმრისეული გადასვლა ხდება.

„ნაგვის პენდულუმი“ (ბრაიდი რუდი) ჰიპნოზური მედიტაციაა ნარჩენებზე. „პიკნიკი ბრამპოლში“ და „ნაგვის პენდულუმი“ გაუთავებელი ციკლია ადგილი-სპეციფიკური ინსტალაციის, „ნარჩენების საკურთხეველი“ ფარგლებში, რომელიც სიმბოლური ჟესტის და ნარჩენების გამოყენებით, ახალი მნიშვნელობის და ადგილობრივი შეხედულებების დადგენას ცდილობს.

“Picnic at Brahmpol” (Brydee Rood in collaboration with Chiman Dangi) explores our human relationship to the land. Using holi pigment powder and the act of a picnic to engage sentient connections to land and water, experimenting with processes of consumption and waste in the changing environment of Brahmpol Gate Udaipur, and documenting the artists in strange habitat, practicing invented rituals and navigating the land they walk upon in an ethereal dreamlike transition between real time and poetical visual narrative.

“Rubbish Pendulum” (Brydee Rood) is a hypnotic meditation on waste, captured in a heaving flux of garbage at the Recology Waste Transfer Station of San Francisco USA. “Picnic at Brahmpol” and ‘Rubbish Pendulum’ project in endless loops within “Waste Altar” (Brydee Rood) a site-specific expanded installation – mixing material with symbolic gesture to locate meaning and explore beliefs.

ბრაიდი რუდი
„ნაგვის პენდულუმი“, 2012, „ნარჩენების მორფურულ“ სერიები, HD ვიდეო ხმით, 03'50"/ Loop
გადაღებულია Recology Waste Transfer Station-ზე, სან ფრანცისკო, აშშ

Brydee Rood
Rubbish Pendulum, 2012, The Waste Whisperer Series, HD Video with sound, 03'50"/ Loop
Filmed at Recology Waste Transfer Station in San Francisco USA.

ბრაიდი რუდი, შიმან დანგი, ინდოეთი
„პიკნიკი ბრამპოლში“, 2013-2014, HD ვიდეო ხმით, 06'49"/ Loop,
უდაიპური, ინდოეთი

Brydee Rood, Chiman Dangi, India
Picnic at Brahmpol, 2013-2014, HD video with sound 06'49"/ Loop, Udaipur, India

ბრაიდი რუდი
„ნარჩენების“ მედიტაცია, 2014, პერფორმანსი ცოცხებით, პლედები, ტურბანი, ბაფთები, „ოქროს წვიმის“ ყვავილები, უდაიპური, ინდოეთი.

Brydee Rood
Waste Meditation, 2014, performance with brooms, survival blankets, turban cloth, ribbons, golden rain flowers, Udaipur, India.

About Brydee Rood

Born in 1978, Takapuna, New Zealand. 2012 Fulbright Cultural Alumni and winner of the 2011 Wallace Fulbright Award New Zealand.

“Growing up in Auckland, New Zealand in the 80’s with flashy material values mingling with the cobbled together tree hut and patch of native bush at the bottom of the road, spurred a vibrant curiosity for the world around me and an insatiable DIY instinct cross pollinated with a reverent respect for nature. My childhood was spent between creating and exploring. In 2007, I graduated with a Masters Degree in Fine Arts from the Elam School of Fine Arts, University of Auckland where I focused on installation and sculptural practice. I have lived and worked in New Zealand, Germany, India, USA, Japan, The Netherlands and Mexico; these places and their inherent attitudes and patterns of consumption and materiality have greatly influenced my visual practice evidenced by successive installation, performance and action based projects within For A World Without Waste and The Waste Whisperer Series navigating material lines of waste and value in a changing world environment. In my early career, my work has been selected for exhibition across an international spectrum framed in environments ranging from urban canals and coastal national parks to dessert villages; to the exterior of a working rubbish truck; to a solo project artist booth at PULSE Contemporary Art Fair; from one night installations in New York and into the underbellies and back street alleys of Wellington, Melbourne and Berlin.” Brydee Rood

About Chiman Dangi

Borin in 1979 in Jodhpur, Lives and works in Udaipur, (Rajasthan), India. In 2014, PHD Department Visual Arts, University College of Social Sciences M.L.S. University, Udaipur (Raj) India. In 2003, M.A. Department Visual Arts, with 1st Division M.L.S. University, Udaipur (Raj) India. Awards and achievements include Love -Song IX Digital Art Print Award by All India Fine Art & Craft Society New Delhi, in 2014; Curator – Sowing Seeds International AIR Jetpur Village Rajasthan IN, in 2012; Guest Faculty Department of Visual Art, M.L.S. University, Udaipur (Raj) India, in 2013-2014; Project Head – Sowing Seeds International AIR Gelawas Village Rajasthan IN, in 2011. Chiman has participated in number of groups and solo shows, residencies, camps, workshops and other projects in India and New Zealand.

ანა ჩადუნელი, თამარ ჩადუნელი, ელისო კირვალიძე

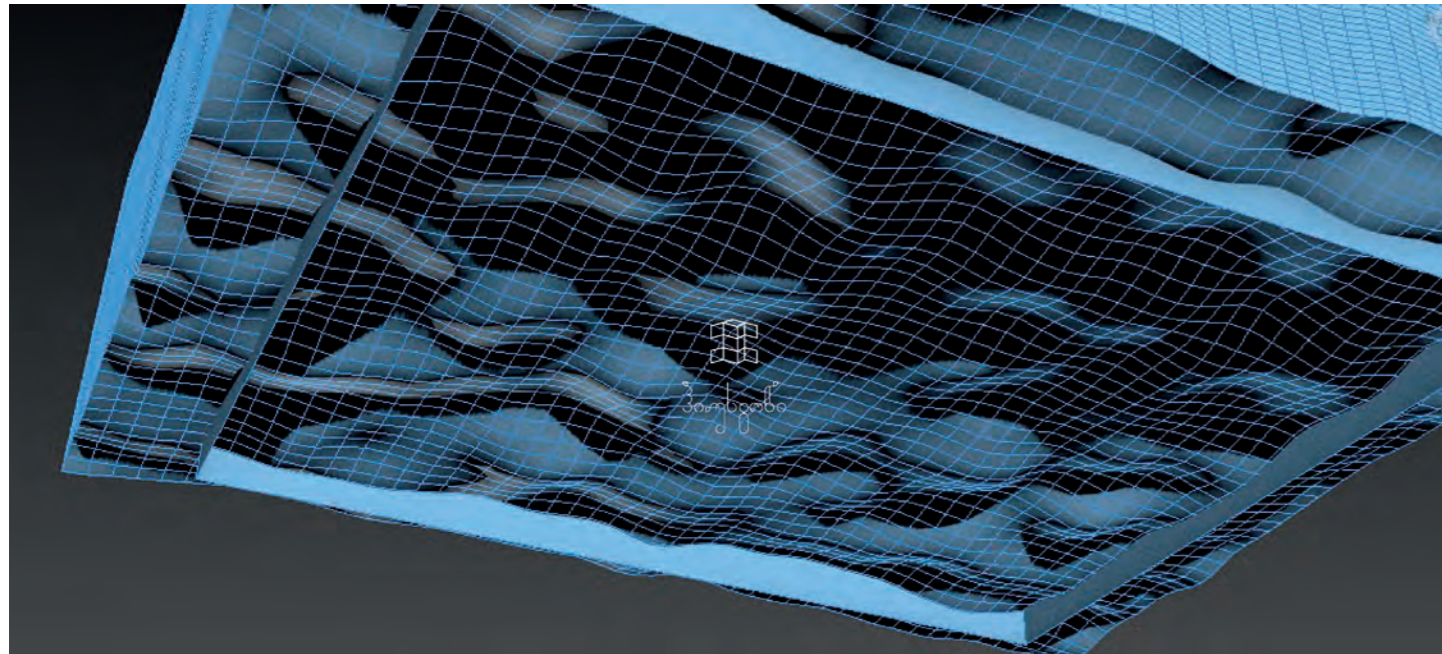
საქართველო
Ana Chaduneli, Tamar Chaduneli, Eliso Kirvalidze
Georgia

„ჰუსტონი“ ადგილია, სადაც შენს პრობლემებს სხვები წყვეტენ. როდესაც „ჰუსტონი“ გვერდითაა, მაშინ ბედნიერებაც ახლოსაა. „ჰუსტონი“ ყოველთვის მზადაა მიიღოს გადაწყვეტილება შენს ნაცვლად.

გაქვს პრობლემა? ენვიე ვებ-გვერდს www.huston.ge.
ჩვენ გიმარტივებთ ცხოვრებას.

“Houston” is a place where all your problems are solved by someone else. When “Houston” is next to you, happiness is nearer. “Houston” is ready to make decisions instead of you.

Have a problem? Just visit the www.huston.ge.
We make your life easier.

„ჰუსტონ – ჩვენ არ გვაქვს პრობლემა“, 2014, ინტერაქტიული ინსტალაცია

Huston – we have no Problem, 2014, interactive installation

About Ana Chaduneli

Born in 1990, lives and works in Tbilisi and Rustavi. During 2009-2013, studied architecture at Tbilisi State Academy of Arts. During 2012-2013, studied in Centre of Contemporary Art – Tbilisi. She has participated in many local and international Exhibitions and events. Works in installation, video, sound, graphic. In 2014, residency program of Nordic Artists' Centre Dalsås.

About Tamar Chaduneli

Born in 1991 lives and works in Tbilisi and Rustavi, Georgia. In 2009-2013, studied media art in Tbilisi State Academy of Arts. In 2012 – 2013, studied in Center of Contemporary Art – Tbilisi (CCA-T), non-formal masters program in Video Art. As a multi media artist works in installation, video, sound, digital graphics, painting, drawing, sculpture, photography, collages, mediation. The group exhibitions since 2011 include “Response: abilities” at Villa-Arson, Nice, “Guggenheim Rehearsal” at funicular railway station, Tbilisi in 2013, “Re – animation” at trolley bus station, Rustavi in 2012.

About Eliso Kirvalidze

Born in 1991 in Sokhumi. Lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2009-2013 studied multimedia design in Tbilisi State Academy of Arts. Worked as web designer and multimedia artist at “Kolga” Tbilisi photo in 2012, National Science Library project and “Guggenheim Rehearsal” in 2013.

კლერ ჰალპინი

ირლანდია

Claire Halpin

Ireland

ჩემი ნამუშევარი, ეროვნული უსაფრთხოების მართვის სააგენტოს მასობრივი საიდუმლო სათვალთვალო პროგრამებიდან, უპილოტო საფრენ აპარატებსა და მიკრო ვოლიერებამდე, თვალთვალის თემას და რელიეფზე ნავიგაციის მცდელობებს იკვლევს. პატარა საფრენი აპარატები ომში გამოიყენებოდა და მწერების და ფრინველების ბუნებაში ფრენის ნიმუშების შესაბამისად იყო მოდელირებული. მუზეუმთმცოდნეობის ესთეტიკური ენითა და საშუალებებით და საომარი მანქანებისა და მექანიზებული უპილოტო აპარატების დოკუმენტირებით, ვცდილობ თანამედროვე „ნიმუშების“ შექმნას. ფერწერაში, ქანდაკებაში, ვინოსა და ინსტალაციაში ჰიბრიდულ პეიზაჟებს ვქმნი, რომლებიც ესთეტიკურ ვირტუალურ რეალობასა და ადრეული რენესანსის პეიზაჟებზე მიანიშნებენ. ჩემი კონსტრუირებული პეიზაჟები თანამედროვე სათვალთვალო სისტემის მანქანებით და გლობალური აგენტებითაა „დასახლებული“.

My current work explores themes of surveillance and attempts to navigate the terrain from the mass clandestine surveillance programmes of the NSA through to the use of drones in surveillance and unmanned warfare including micro-aviary – the development of tiny surveillance drones used in warfare, modelled on insect and birds and flight patterns in nature. I attempt to create modern “specimens” using the aesthetic language and materials of museology to document these machines of mechanised unmanned warfare. Working in painting, sculpture, film and installation – I am creating hybrid landscapes which reference the aesthetic of virtual reality and early Renaissance landscapes. These constructed landscapes are populated with the machines and global agents of modern surveillance.

„პრიზმული პანოპტიკონი“, 2014, ტილო, ზეთი, 50X80 სმ

Prism Panopticon, 2014, oil on canvas, 50X80 cm

„დრონი კვერცხი“, 2014, ვებკამერები, კომპიუტერის მავთულები, დიამეტრი 10 სმ

Drone Egg, 2014, webcam, computer wires, 10 cm diameter

„დრონი ბუდე“, 2014, ვებკამერები, კომპიუტერის მავთულები, დიამეტრი 30 სმ, სიღრმე 12 სმ

Drone Nest, 2014, webcams, computer wires, 30 cm diameter X 12 cm depth

About Claire Halpin

Claire Halpin is based in Dublin, Ireland. She graduated from D.I.T with B.A Honours in Painting and went on to complete her Masters at Gray’s School of Art, Aberdeen, Scotland. Since graduating she has exhibited extensively in group exhibitions in Ireland and abroad – most recently at – Water Tower Art Fest, Sofia, Bulgaria, The Bulgarians Are Coming, Standpoint Gallery, London, UK, Fast Moving Consumer Goods, Talbot Gallery, Dublin, Artisterium V, Tbilisi, Georgia, Sculpture in Context 2014, National Botanic Gardens, Dublin, 182nd Royal Hibernian Academy Annual Exhibition, Dublin, Caochspota/Blindspot, Niland Gallery, Galway. In 2013 Claire curated The Palimpsest/ Rianú Project as Ireland’s representation at Artisterium VI, Tbilisi, Georgia. This project toured to An Gaillearaí, Gweedore, Donegal and The Pearse Museum, Dublin in 2014.

Recent solo exhibitions include: Reconstructions at Talbot Gallery, Dublin (2011) and Droichead Arts Centre, Drogheda (2012), Tabula Rasa at Cavan County Museum (2011), Anaesthetic Aesthetics at Rua Red South Dublin Arts Centre, Talaght (2010), Always Now at Talbot Gallery, Dublin (2008), Eidetic Amalgams at Basement Gallery, Dundalk (2006), Triskel Arts Centre, Cork, Model Arts Centre, Sligo. Her work is included in many private, public and corporate collections in Ireland and internationally.

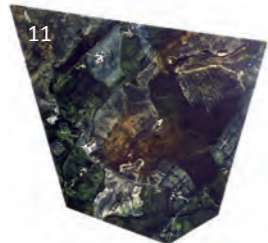
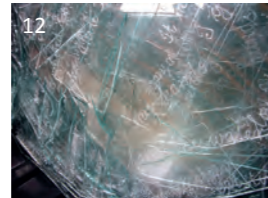
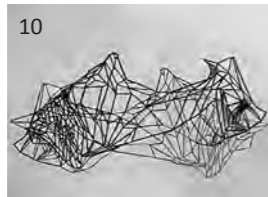
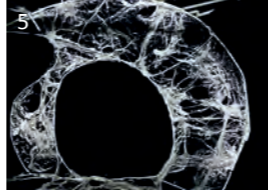
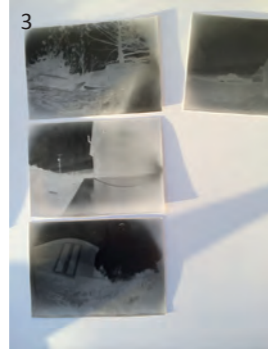
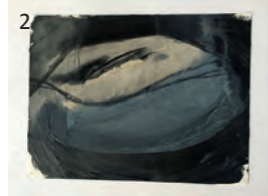
Nead Liúdramáin / Drone Nest
Type: Webcams, computer wires
County Dublin CH 003/ 2014

1998 წელს დაარსებული Cló ახლებური ტიპის სარეზიდენციო არტ ცენტრია დონეგალის გაელტახტში, ირლანდია. (www.clo.ie). Cló თანამშრომლობს ირლანდიაში, ევროპასა და სამხრეთ აღმოსავლეთ აზიაში მომუშავე სახელოვნებო ინსტიტუციებთან. იან ჯოისის და უნა ჰაილენდის მიერ შექმნილი „მომთაბარე სულის“ მატარებელი სახლი-რეზიდენცია, ამავე დროს მხატვრების ტრანსევროპული, ლინგვისტური „მოგზაურობის“ არქივიცაა.

Founded in 1998, Cló is a world renowned residential art centre in the Donegal Gaeltacht, Republic of Ireland. (www.clo.ie). Working with organizations in Ireland, the EU and South East Asia, Ian Joyce & Oona Hyland created a workshop, archive and artists' residency as a home for the „nomadic spirit“ linking the idea of a linguistic journey to trans-European artistic exchange.

1. ლუსი ტარნერი, Lucy Turner
2. ანი-მარია სევიტი, Anne-Marie Savage
3. რებეკა სტრეინი, Rebecca Strain
4. მერი ფიცჯერალდი, Mary Fitzgerald
5. ლიენ მაკლაფლინი, Leanne Mc Laughlin
6. ჰეიდი ნგუიენი, Heidi Nguyen
7. მაირე მაკგლინი, Máire McGlynn
8. დანიელ კრინონი, Danielle Creenaune
9. იან გორდონი, Ian Gordon
10. შელან გოდბოლდი, Shellane Godbold
11. აოიფე მაკგარიგლი, Aoife McGarrigle
12. ბერნადეტ კოტერი, Bernadette Cotter
13. სიოსამ ფინი, Seosamh Finn
14. დარა მაკ აოიდი, Dara Mac Aidh

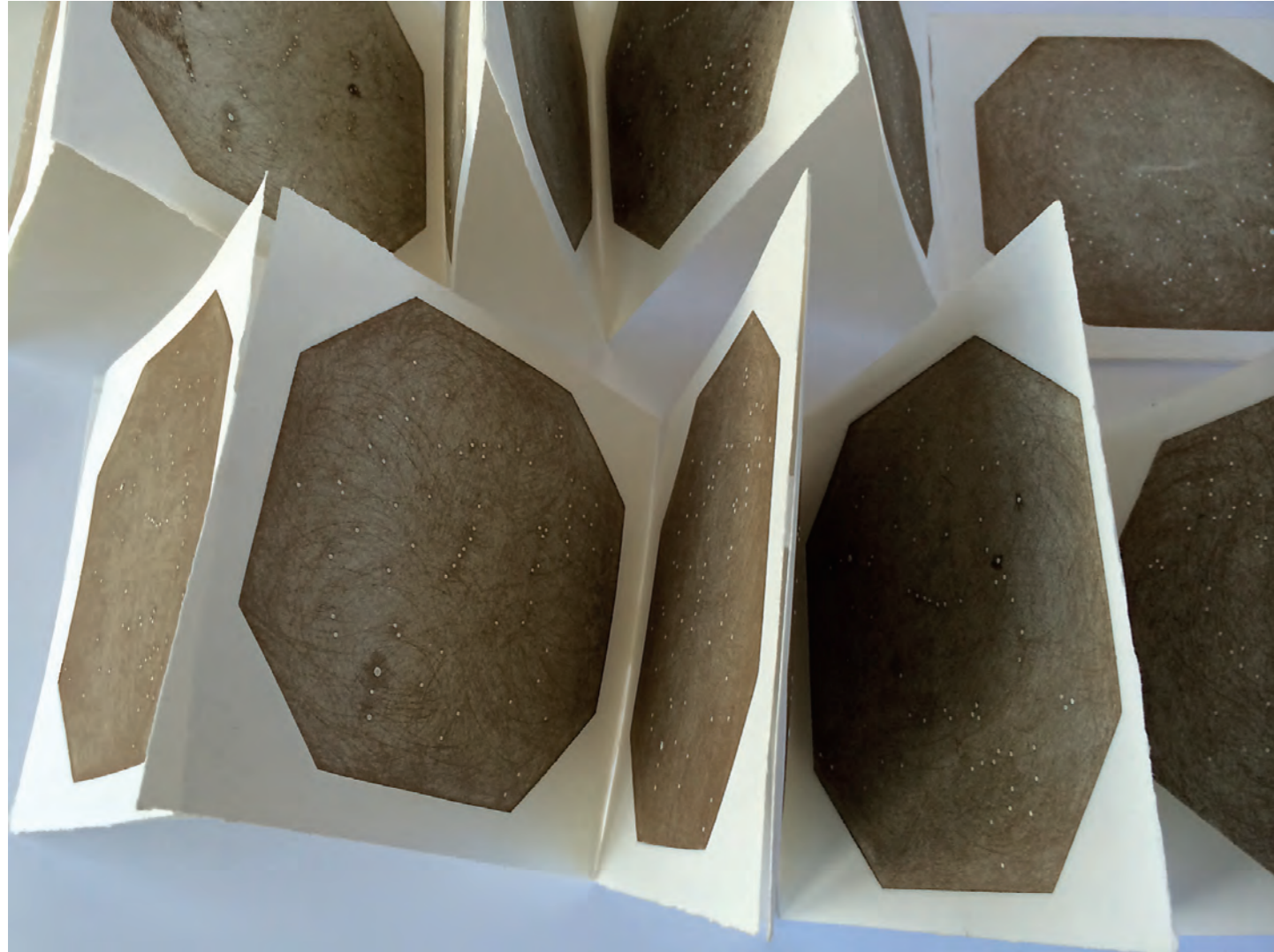

About Ian Joyce

Attended University College Dublin and the Hochschule der Künsta, Berlin and taught subsequently at Malahide Community School, Co Dublin. From 1990 he based himself at the Belfast Print workshop and the Gasworks on the Ormeau Road. In 1998, he founded ClóCeadlannagCnocTeoranta.

„კონსტანტინოსთვის“, მიმდინარე ნამუშევარი, ინსტალაცია, ქაღალდი, ძაფი, მელანი, პერსპექტი. ინსტალაციის ხედი თესალონიკის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში. გამოფენა „სამკურა: მოგზაურობა“, 2012 წელი

For Konstantinos, work in progress, installation, paper, thread, ink, wood and perspex. The installation view in the Thessaloniki State Museum of Contemporary Art. The exhibition „Samkura: a journey“, 2012

„ტრანსკრიპციები“, 2012, 23 გრავირებული მეთალის
ზედაპირი, დეტალი სერიიდან, სხვადასხვა ზომა

Transcriptions, 2012, 23 etched steel plates, detail
from a series, various sizes

About Oona Hyland

Attended Wimbledon School of Art and the Slade School of Art, University College London before travelling widely in South East Asia and Australia. She was a resident artist in Florence at S.A.C.I and at the Belfast Print workshop before settling in Co. Donegal, where she makes her work. Her interest in lace, botanical and natural forms is visible in her earliest work.

About Robert Rasmussen

Robert Rasmussen was born in Oslo, Norway in 1937 and moved to Oakland, California, with his parents when he was ten, grew up and eventually went to art school. He has been making art work ever since and currently lives in Ballingeary, County Cork, Ireland.

„თბილისი 4“, 2013, კერამიკა, 48X33X33 სმ

Tbilisi 4, 2013 ceramic, 48X33X33 cm

„ნარჩენების დიალოგი“, მიმდინარე პროექტი 2003 წლიდან, 35X40 სმ

Detritus Dialogue, ongoing project since 2003, 35X40 cm

About Sarah Lewtas

Born in London in 1953, Sarah Lewtas works in Dunlewey, County Donegal where she has lived for the last 30 years. She uses digital photography, film, printing, drawing, embroidery and sculptural installation. Along with Ian Gordon, she has lead masterclasses in artists' books and book forms at Cló.

About Sue Morris

Born in England, in the early nineties lived in Ireland. She works with drawing, text, printmaking, film, photography, sound and installation. Recent exhibitions of her work took place at the Lockhart Gallery, State University New York, USA; the Kunstverein Galerie, Baden bei Wien and museum ORTH, Orth an der Danau, Austria.

„Seomra Úna“ – უნას ოთახი“, 2013, პაპიემაჟე, მელანი, 22X8X7 სმ

Seomra Úna – Oona's Room, 2013, papier-mâché, ink, 22X8X7 cm

„2013 წლის მაისი Cló&The Living Archive რეზიდენციაში გავატარე. რეზიდენციას ქვის, მარტივი, სოფლური სტილის შენობა ესაზღვრება, რომელიც ოდებლაც საცხოვრებელიც იყო და პირუტყვის სადგომიც. ერთი ოთახი ამ სახლში ყოველთვის განსაკუთრებულად მიზიდავდა. სწორედ ამ ოთახმა მომცა ინსპირაცია ნამუშევრისთვის „Seomra Úna – უნას ოთახი.“

“In May 2013 I spent a month as artist-in-residence at Cló& The Living Archive. The residency accommodation adjoined a simple, vernacular, stone dwelling that would once have housed both family and livestock. I was drawn to a room in the original cottage, which rose up from an exposed, excavated rocky escarpment. This extraordinary space formed the basis for my piece SeomraÚna – Oona's Room“

„გების დაცვა“, 2013.
ფოტოგრაფია, 30X30 სმ

Gezi savunması [Gezi Defence],
2013, photograph, 30X30 cm

About Denizhan Özer

Born in 1962 in Turkey, lives and works in Istanbul and London, UK.

Artist, curator, artistic director of ART BOSPHORUS 2010, founder of the Rainbow Art Centre in 1995; Turquoise Art Group and T-Union art groups in 1996. He acted as the director of London Arcola Gallery between January 2000-2004. A project and exhibition director in Karşı Sanat Works in 2004. Founder (2007) and director of the Koridoor Modern Art programs.

2011, Fiction Okzident, Tophanei Amire, İstanbul, Turkey. 2010, Journey With No Return, Kurt Kurt, Berlin, Germany; Journey With No Return, "A" Foundation, London, UK. 2009, The Golden City, Akbank Art Centre, İstanbul, Turkey. 2008, Sarajevo Winter, Nine Dragon Head Project, Turkish Cultural Centre, Sarajevo. 2007 IV Tashkent Biennale, Bedi-i Academy, Tashkent Uzbekistan. 2006, Strangers with Angelic Faces, Triangle Gallery, Space Studios, London. UK.

დენის გონობოლინი
საქართველო

Denis Gonobolin
Georgia

About Denis Gonobolin

Born in Sukhumi in 1976, lives and works in Tbilisi, Georgia. Studied design in Tbilisi State Academy of Arts.

His works are shown locally and internationally since 2005. He works in sculpture, mechanical puppets and objects, installation. As a designer of the Gabriadze Puppet Theatre has produced the puppets for "Battle for Stalingrad" in 2003, "Springtime of my Fall" in 2005. He has participated in "Artisterium" in 2012 and "Batumi Backyard Stories" in 2013. His works are kept in private collections in Georgia and abroad.

„ვაი-ფაის ტომი“, 2014, ობიექტი,
სხვადასხვა მასალა, სხვადასხვა ზომა

Wi-Fi Tribe, 2014, object, different
materials, various sizes

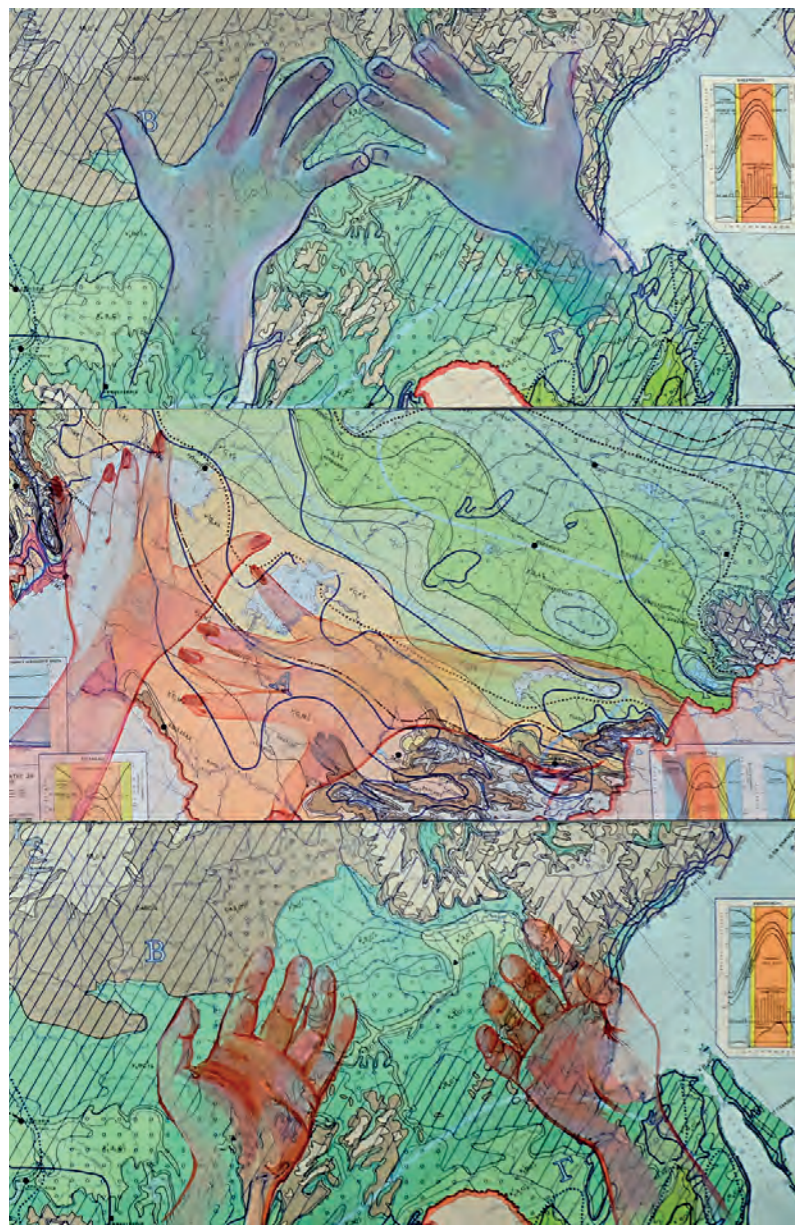

ელენე რაქვიაშვილი

საქართველო

Elene Rakviashvili

Georgia

„გადალაგება“, 2014, ნახატი, მუყაო, აკრილი, რუკები, 90X120 სმ

Shift, 2014, drawing, cardboard, Acrylic, maps, 90X120 cm

პრობლემების გადაწყვეტა შეუძლებელია იმავე მიდგომით, რომლითაც ისინი შევქმენით.

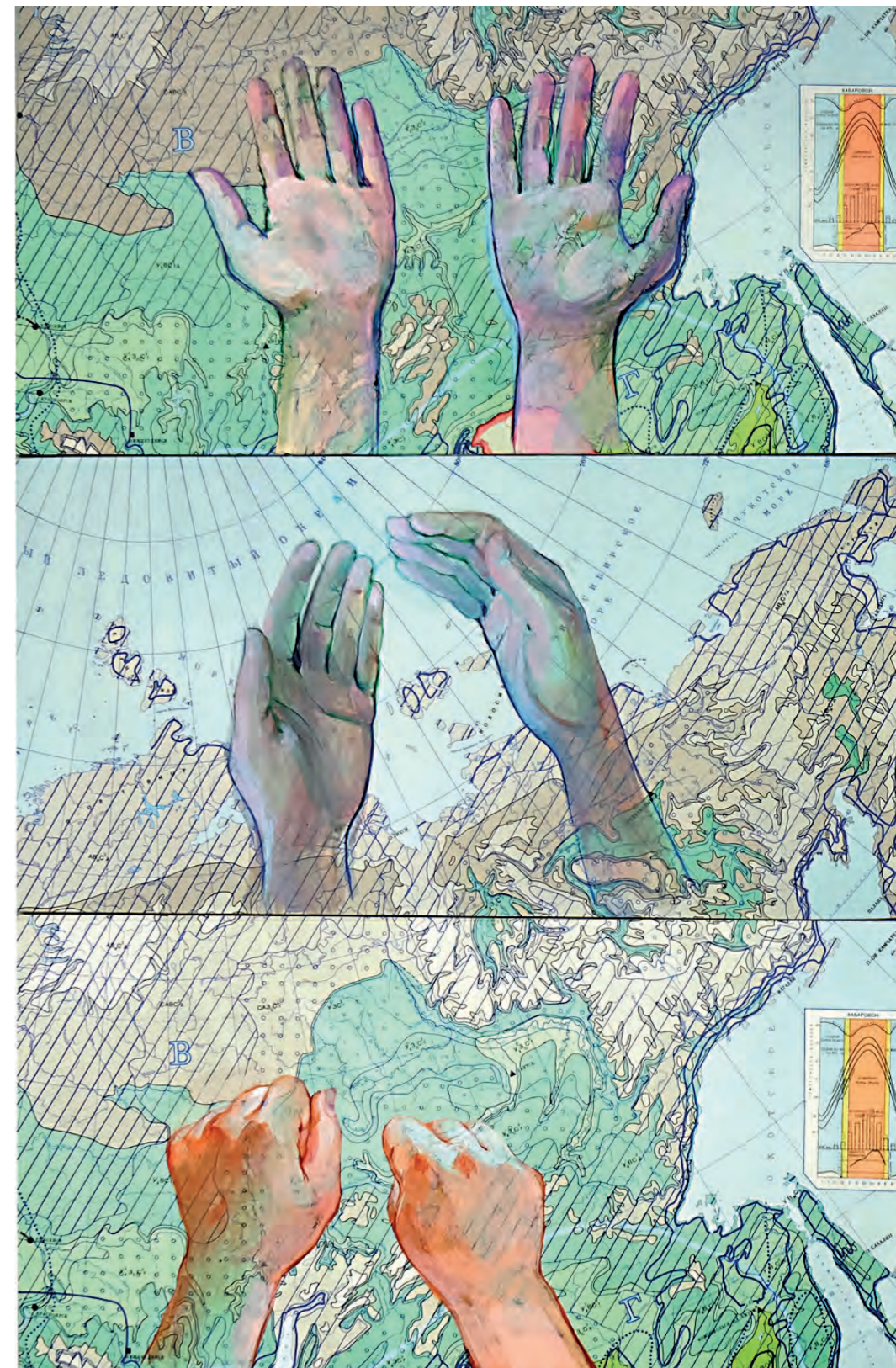
ალბერტ აინშტაინი

We can't solve problems by using the same kind of thinking we used when we created them.

Albert Einstein

About Elene Rakvashvili

Born in 1966 lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2014, My Space, International Film Festival, Sesili, Tbilisi; What Means Germany for me, photo exhibition, Partizanen magazine, Dresden. In 2013, My effort to follow the footprints, performance, London Bridge, Southward, White Cube Gallery, UK. She works in performance, video and installation.

„სახეები“, 2014

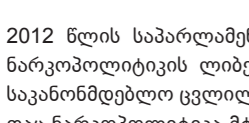
საქართველო

FACES 2014

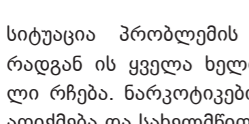
Georgia

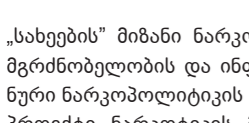
პროექტი საქართველოში ნარკოპოლიტიკის პრობლემას ეძღვნება. ქვეყნის უახლესი ისტორიის მანძილზე სახელმწიფოს მიდგომა ამ პრობლემისადმი რეპრესიულია და ადამიანის არა დახმარებაზე, არამედ დასჯაზეა აგებული. პრობლემა სისტემურია, რადგან ნებისმიერი ხელისუფლების მმართველობის პირობებში, ნარკოდანაშაულთან ბრძოლის ობიექტად ნარკოტიკების მომხმარებლები და მათი ოჯახის წევრები რჩებიან.

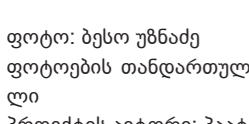
2012 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ არსებობდა ნარკოპოლიტიკის ლიბერალიზაციის მოლოდინი. მზად იყო საკანონმდებლო ცვლილებების პროექტიც, რომლის მიხედვითაც ნარკოპოლიტიკა მტკიცებულებებზე და ადამიანის უფლებების დაცვაზე იქნებოდა ორიენტირებული. თუმცა მოხდა პაკეტის ბლოკირება და მოგვიანებით, დანაშაულის ზოგადი სტატისტიკის გასაჯაროების მოთხოვნას შსს-მ ნარკოდანაშაულის სტატისტიკის გამოქვეყნებით უპასუხა. ნათელი გახდა შსს-ს პოზიციის რეალური მიზმი: დანაშაულის პოზიტიური სტატისტიკა სწორედ „ნარკოდანაშაულის“ გახსნის ხარჯზე მიიღწევა.

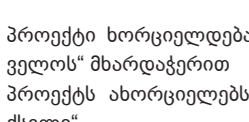
სიტუაცია პრობლემის სისტემურ ხასიათზე მეტყველებს, რადგან ის ყველა ხელისუფლების პირობებში მოუგვარებელი რჩება. ნარკოტიკების მომხმარებელი კვლავ საფრთხედ აღიქმება და სახელმწიფოს ძალისხმევა მათთან ბრძოლისკენაა მიმართული.

„სახეების” მიზანი ნარკოპოლიტიკის მიმართ საზოგადოების მგრძნობელობის და ინფორმირებულობის ამაღლებაა, ჰუმანური ნარკოპოლიტიკის დასამკვიდრებლად. პროექტი ნარკოტიკის მომხმარებლთა ფოტო-პორტრეტებს წარმოაჩენს. ფოტოებს თან ერთვის პირადი ისტორიები, რომლებიც უფრო ხშირად კანონმდებელთა, პოლიციელთა, პროკურორთა, მედიის და საზოგადოების ყურადღების მიღმა რჩება.

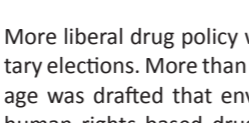
ფოტო: ბესო უზნაძე
ფოტოების თანდართული ტექსტები: ანა კორძაია-სამადაშვილი
პროექტის ავტორი: პაატა საბელაშვილი

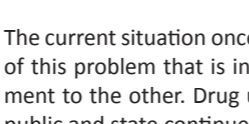
პროექტი ხორციელდება ფონდ „ღია საზოგადოება საქართველოს“ მხარდაჭერით
პროექტს ახორციელებს „ზიანის შემცირების საქართველოს ქსელი“

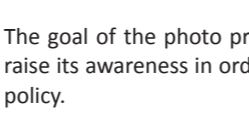
This project is about the drug policy in Georgia. During contemporary history of Georgia, state response to the issue of drug use has been focusing on punishing, not supporting people who use drugs. This problem remains systemic, as any government in place targets drug users and their families when fighting the drug related crime.

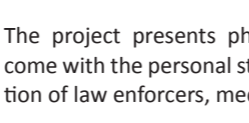
More liberal drug policy was anticipated after 2012 parliamentary elections. More than that, the legislation amendment package was drafted that envisaged shifting toward evidence and human rights based drug policy. The package was eventually blocked by the Ministry of Internal Affairs. Later, this year when responding to the public plea to publicize the crime statistics, the Ministry of Internal Affairs has published the drug related crime statistics only. This has disclosed the real intent behind the ministry’s position – the positive crime stats are achieved on the expense of fighting drug related “crime”.

The current situation once again underlines the systemic nature of this problem that is inherited unresolved from one government to the other. Drug users are perceived as a threat to the public and state continues to fight them.

The goal of the photo project FACES is to sensitize public and raise its awareness in order to gain support for a humane drug policy.

The project presents photo portraits of drug users. Photos come with the personal stories that often remain beyond attention of law enforcers, media and public.

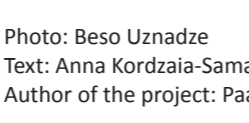
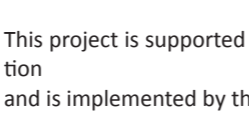
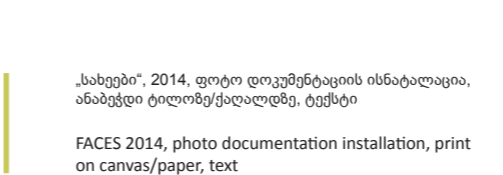

Photo: Beso Uznadze
Text: Anna Kordzaia-Samadashvili
Author of the project: Paata Sabelashvili

This project is supported by the Open Society Georgia Foundation and is implemented by the Georgian Harm Reduction Network

„სახეები“, 2014, ფოტო დოკუმენტაციის ისნატალაცია, ანაბეჭდი ტილოზე/ქაღალდზე, ტექსტი

FACES 2014, photo documentation installation, print on canvas/paper, text

მე მქვია ანუკა შოთაძე.

მე ვცხოვრობდი სახლში, რომლის დიდი აივანიც პარკს გადაჰყურებს. ეს ქალაქის ყველაზე ლამაზი პარკია. მე ძალიან მიყვარს ჩემი სახლი.

მე ვცხოვრობდი დედასთან ერთად. დედაჩემი მოსიყვარულე და ნაზი ქალია.

მე მყავს დისწულები. ჩემს დისწულებს ძალიან ვუყვარვარ. უფროსთან ვმეგობრობდი, უმცროსთან კი მეგობრობა ვერ მოვასწარი, იმიტომ რომ ჯერ ძალიან პატარაა.

მე მყავდა კატები, სახლშიც და ეზოშიც. ჩემი კატები ყველაზე ლამაზები არიან.

მე მყავდა მოტოციკლეტი და ყოველ დილას კუს ტბაზე ავდიოდი ხოლმე. იქ ვხვდებოდი ალიონს და ბედნიერი ვიყავი.

მე ვიყავი არქეოლოგი და ძალიან მიყვარდა ჩემი საქმე.

მე განათლება დიდ ბრიტანეთში მივიღე და ვიცოდი, რომ ნათელი მომავალი მელიოდა.

მე ვეწეოდი მარიხუანას.

მერე დამაკავეს.

მერე კიდევ.

კიდევ.

მერე პირობითი სასჯელი მოვიხადე.

მერე ისევ დამაკავეს.

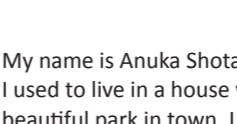
კიდევ...

დღეს აღარაფერი დამრჩა, მხოლოდ სახელი და გვარი: ანუკა შოთაძე.

მე ემიგრანტი ვარ. აღარ მაქვს სახლი, რომლის აივანიც პარკს გადაჰყურებს, ველარ ვხედავ ჩემს დედას და დისშვილებს, დილით კატები აღარ მალვძიებენ და მზის ამოსვლას ტბაზე ველარ ვხვდები. მე აღარ მაქვს პროფესია. მორჩა.

მე ახალგაზრდა ვარ და ცხოვრების თავიდან დაწყება შემიძლია. დავიწყებ კიდევ, ოღონდ სხვაგან, სხვა მიწაზე.

არადა, არასოდეს მინატრია სხვაგან ყოფნა.

My name is Anuka Shotadze.

I used to live in a house with a big balcony overlooking the park. This was the most

beautiful park in town. I am in love with that house of mine. I used to leave together with my mother. My mother is a loving and tender woman. I have nieces. They love me very much. The elder niece was a good friend of mine. I could not make good friends with the younger one as she was too young for that.

I used to have cats in that house and in a yard. My cats were the most beautiful.

I used to have a motor bike.

I used to ride to the Turtle Lake every morning.

There I met sunrise and used to be happy.

I was an archeologist and I loved it.

I studied in the UK and the future, for sure, seemed very bright to me.

I used to smoke marijuana.

Then I was arrested.

Then again.

And again.

Then I served a suspended sentence.

Then I was arrested again.

And again ...

Today I am left with nothing but my name: Anuka Shotadze.

I live in emigration. I do not own the house with balcony overlooking a park. I cannot see my mom and nieces and cats do not wake me up in the morning. I do not meet sunrise at by the lake. I no longer have a profession. I am done.

I am still young and can start my life over again. That I will do for sure. But that would happen elsewhere, in other land.

As a matter of fact, I never wished for other land.

პასუხები ფინეთიდან

ფინეთი
The Answer is blowing from Finland
Finland

ანა-ლი კოპერი Anna-Lea Kopperi

კითხვები და პასუხები
მაყურებელი საკუთარი კითხვებით და პასუხებით ინტერაქტიულად მზარდ ინსტალაციაში მონაწილეობს. ინსტალაციის ერთ ნაწილში მწახველი კითხვებს წერს და განათავსებს. ინსტალაციის მეორე ნაწილში მხოლოდ პასუხები თავსდება. განცალკევებული კითხვები და პასუხები, ერთმანეთთან უცნაურ დამოკიდებულებას ქმნიან.

კითხვებსა და პასუხებს შორის, რომლებიც არასოდეს არიან თანხვედრაში, ჩნდება მზარდი სხვაობა და კომუნიკაციის ნაკლებობა. კითხვები და პასუხები ჩვენი ინფორმაციული საზოგადოების პაროდიაა, სადაც „ხშირად დასმული შეკითხვები“, ავტო-მოპასუხეები და შედეგობრივი კვლევები ზოგჯერ უკუფუნქციური ხდება, ამროვნებს პასიურს ხდის და მოქალაქეების პირდაპირი დემოკრატიული ქმედითობის მზაობას ამცირებს. ვიღაცამ უკვე იფიქრა ყველა პასუხზე თქვენს ნაცვლად. მსგავსი პროცესების ეფექტურობა ადამიანებში კითხვების გაჩენის შესაძლებლობას ახშობს.

Questions and Answers
The visitors participate with their questions and answers in the interactively growing installation. On one part of the installation, the visitors may write and hang up only questions. On the other part of the installation, only answers are allowed without questions. The strangest questions may arise, but no answers can be found in the same place.

A growing discrepancy and lack of communication arises between the questions and answers, which never meet. Questions and Answers becomes a parody of our information society, where the “Frequently asked Questions”, automatic answerers and result surveys often turn to function in an opposite way, which makes thinking passive and decreases the willingness for direct democratic acting of citizens. Someone has already thought all the questions instead of you. By effective guidance the own questions of the questioner can be muted.

„კითხვები და პასუხები“, 2014, ინტერაქტიული ინსტალაცია, მოპერის ძაფი, სარეცხის სამაგრები, წარწერები
Questions and Answers, 2014, interactive installation, mohair wool, clothespins, writings

About Anna-Lea Kopperi
Anna-Lea Kopperi’s works have been exhibited internationally in Europe and Asia since the early 1990s. Her recent solo exhibitions are Mother Armenia, public exchange event in Yerevan 2014; Plants for Free, video installation and performance at the Kunsthalle Helsinki 2013; Mountain in my Head at ACCEA, Yerevan 2012; Thought Lift at Amos Anderson Art Museum, Helsinki, and Across the Air at Durbar Hall Ground, India 2011. Her environmental artwork Silent Site was awarded a Prize by the Finnish State Art Commission 2013. The works of Kopperi have been exhibited e.g. in Artisterium6 & 5, Tbilisi; the 8thGyumri Biennale; Museum für Sepulkultur, Kassel. Her works are in public collections of different countries. Her permanent sculptures have been erected around Europe. The artist was born 1960 in Finland, studied in Finland, France and Germany, and graduated from the Academy of Fine Arts in Düsseldorf in 1996.

პასუხები ფინეთიდან

ფინეთი
The Answer is blowing from Finland
Finland

ჰანე ივარსი Hanne Ivars

About Hanne Ivars
Born in 1968 in Finland, lives and works in Helsinki. Her latest solo exhibitions were in Kluuvi Gallery of the Helsinki City Art Museum 2014, Elverket of the Pro Artibus in Tammisaari, Finland 2013. She participated in the Nordic Breakout, Streaming Museum, New York, USA & Kiasma, Helsinki, 2013. As a visual and media artist she has created animations since 2007. The dolls in her animations raise questions about values, social, economic and political factors. What can they possibly do to one and each other, or to themselves, something good or bad? The dolls give an impression that they can or could be led by someone. They appear to have been through a lot. The human mind and ethics are her points of interest. How it works and why we act as we do. – See more at: <http://hanneivars.net>

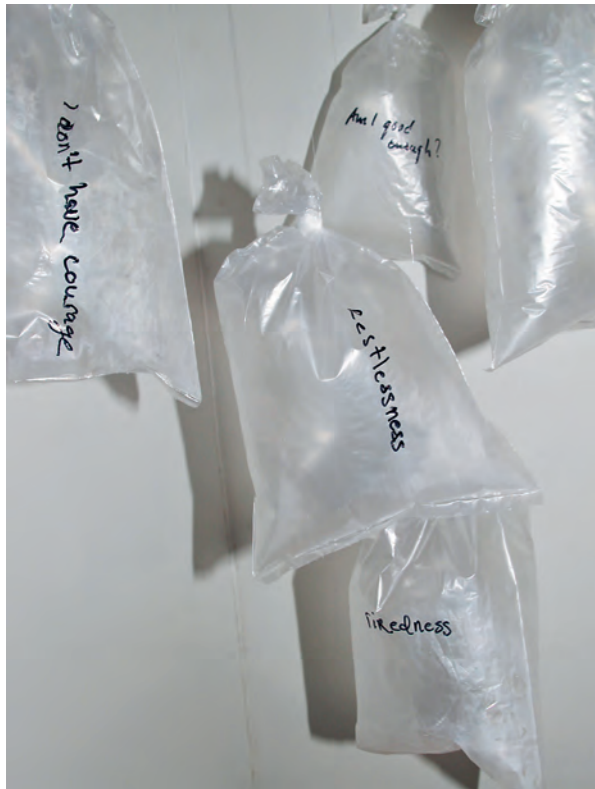
„ძალაუფლება და დიდება“, 2014, ვიდეო ანიმაცია, 2'16", HD
Power and Glory, 2014, video animation, 2'16", HD

ANIMATION/ანიმაცია Hanne Ivars
SCRIPT/სცენარი Hanne Ivars
SETDESIGN/სეტდისაინი Hanne Ivars
CAMERA/ოპერატორი Hanne Ivars
EDITING/მონტაჟი Hanne Ivars
MUSIC/მუსიკა Tuomo Puranen
POST PRODUCTION/შემდგომი წარმოება Veera Luhtala

ძალაუფლება და დიდება
„ძალაუფლება და დიდება“ თოჯინური ანიმაციაა. თოჯინა საკუთარი სხეულით ნაგვის გროვას იკვლევს, თითქოს ძალაუფლებას და დიდებას ეძებს. ნამუშევარი ბედნიერების შესახებ სვამს კითხვას. მაშინაც კი, თუ ცხოვრება არ მიდის დასახული გზით, შეგიძლია იყო მაინც ბედნიერი? თუ არ მი-აღწიე მიზანს, გაქვს უფლება იყო ბედნიერი? ეს არის მხატვრის პრობლემა დასავლურ სამყაროში.

Power and Glory
In Power and Glory, stopmotion animation, a doll examines a rubbish heap with her body. It is like she wonders where is the Power and Glory. The artwork deals with questions about happiness. Even if life is not taking the path that you would like it to do, can you still be happy? If you have not achieved your goals, does it mean that you are not allowed to be happy? This is a very problem of people in the western world.

რამდენად არის ჩვენი პრობლემები ინიცირებული შინაგანი ქცევითი მოდელე-ბით? შეგვიძლია, შევიძინოთ ახალი ტალანტი სირთულეების უფრო ეფექტურად დასაძლევად?

უარყოფითი გრძნობები ხშირად ეფუძნება აზროვნების ავტომატურ პროცესს, რომელიც განმეორებითობას ინარჩუნებს.

გონების კონცენტრაციის პრაქტიკა – მედიტაცია, სუნთქვით ტექნიკას საუკუნეების განმავლობაში ცნობიერების გასაკონტროლებლად იყენებდა. ინტერაქტიული ინსტალაცია „გაბერე ბუშტები“ ცნობიერების კონტროლის ამ გონებრივ პრაქტიკას მიმართავს. ნამუშევრის შექმნაში მონაწილეობით მაცურებელი ერთდროულად საკუთარი აზრების მართვაშიც ვარჯიშობს. პრობლემის ვიზუალიზაცია, ცელოფანის პარკში ჩასუნთქვა და ზემოდან წარწერის გაკეთება პრობლემისაგან გათავისუფლების აქტს განასახიერებს.

How much of our problems are initiated by inner behavior patterns? Can we acquire new abilities to process difficulties more efficiently?

Negative feelings are often based on automatic thought process that keeps repeating itself.

Mindfulness practices like meditation have used breathing techniques to control awareness for centuries. Interactive installation, Breath bags utilizes this mental practice of mastering the mind. By participating in the creation of the work you simultaneously practice ruling your thoughts. Visualizing a problem, writing it down and breathing it out into a plastic bag embodies the act of release.

About Heini Nieminen

Born in Kuopio, Finland 1979. Nieminen has studied sculpture in Finland, the Netherlands and Spain. Her work often addresses contemporary ecological and societal issues in the form installations. The motives derive from the need to bring notice to humankind's exploitation of nature and global consumer culture and to the disengagement of humans from their environment and from each other. Site-specificity and participation have become important elements in her work.

Nieminen has had several solo exhibitions in Finland and participated in group exhibitions in Finland and abroad: Italy, Germany, Estonia, Netherlands and Spain. Recently she took part in Land Art Biennale in Mongolia, Sculpture by the Sea Bondi, in Sydney, Australia and ValonHoukutus in Lahti Art Museum, in Finland. She worked in Nectiny Chapel artist residency in Pilsen, Czech Republic 2013. The artworks of Nieminen were exhibited in Sculpture by the Sea, Cottesloe, Australia 2012, 2013 and in Sculpture by the Sea, Aarhus, Denmark 2011, 2013. She is a working partner of the artist duo Elin&Keino, which won the TheFormueplejes prize in Aarhus 2013 and the NAB Kid's Choice Prize in Cottesloe 2013.

„გაბერე ბუშტები“, 2014, ინტერაქტიული ინსტალაცია, გაბერილი ბუშტები წარწერებით

Breath Bags, 2014, participatory installation for writing and breathing out into plastic bags

„ვარიაციები პრობლემების გადაწყვეტის სტრატეგიებზე“, 2014, ფოტო ანაბეჭდი, 50X70 სმ, 12 ცალი დაბეჭდილი ტექსტი, 42X30 სმ

Variations of strategies for solving a problem, 2014, photo print, 50X70 cm, 12 printed texts, each 42X30 cm

About Juha van Ingen

Born in 1963 in Hämeenlinna, Finland, lives and works in Helsinki, Finland.

Juha van Ingen utilizes various mediums in his works ranging from objects and spaces to moving image and sound. His works have been exhibited/screened since 1989 in e.g. Kiasma Museum of Contemporary Art, Helsinki, Casino Luxembourg – Forum D'art Contemporain, Luxembourg, Videonale, Bonn, Arnolfini Centre for the Contemporary Arts, Bristol, Galician Center of Contemporary Arts CGAC, Santiago de Compostela, StuttgarterFilmwinter and City of Paris Museum of Modern Art.

„მუშაობა სხვადასხვა მედიაში მიყვარს. ჩემთვის სამუშაოს ამოსავალი წერტილი ხშირად ისეთი სიტუაცია, სივრცე ან კონცეფცია, რასაც შემთხვევით ვაწყვდები. ჩემი სამუშაო პროცესი შერჩეული საგნის/თემის ძირითად ელემენტებამდე დაშლით იწყება, რომელთაც შემდეგ მხატვრული ამოცანის შესაბამისად გადავანწყობ. თუ ერთი უნდა დავასახელო, დამთხვევა ჩემი საყვარელი ინსტრუმენტია...“

“...I like to work in and with different mediums. Often the starting point for my work is a situation, space or a concept that I happen to encounter. My working process starts by stripping the subject I have selected down to basic elements, which I then recompose to meet my artistic objectives. Coincidence is my favorite tool, if I would have to name one...”

გაბრიელ ადამსი, ქეთევან ღვინეფაძე

საქართველო
Gabriel Adams, Ketevan Gvinepadze
Georgia/USA

ოპერატორები იღებენ ატომურ აფეთქებას, 1953, „ნიუ იორკ თაიმსი“

Cameramen from Lookout Mountain, an atomic blast, 1953, New York Times

მეტი ომი, მეტი ნამცხვარი

ბიკინის კუნძულ ათოლზე, 1946 წლის ისტორიული ბირთვული გამოცდის აღნიშვნით, პროექტი მიზნად ისახავს, გაითამაშოს ზღვარი კატასტროფასა და თამაშს, ბიკინსა და ბომბებს, ნამცხვარსა და სიკვდილს შორის.

1940-ანი წლების თემების გამოყენებით მხატვრები წვეულებას მითიური ბირთვული ნამცხვრის ასლით უმასპინძლებენ. ნამცხვის ფოტო 7 ნოემბერს 1946 წელს ვაშინგტონ პოსტის საზოგადოების სვეტის ძირითად ნაწილში დაიბეჭდა, სათაურით „მივესალმებით ბიკინის“. კოქტეილებით, ვინტაჟური მუსიკითა და ხელნაკეთი ნაყინის ბომბებით ცხოვრების პარადოქსულობის დღესასწაული აღინიშნება.

არსებობს რაღაც ღვთიურად უკუღმართი წვეულებებში, ნამცხვარსა და მოდაში, განსხვავებით ომის თეატრისაგან, რომელიც ჩვენს გარშემო მუდმივად თამაშდება, წვეულება ცდილობს გახსნას თემა, ჩვენი როლის შესახებ ამ ტრაგედიაში. აქტიურები ვართ თუ პასიურები, პრობლემებს ნორმალიზაციის, ასიმილაციისა და უხილავობის სახელით, ჩვენ ყოველდღიურად „ვჭამთ“ სიცრუესა და ძალადობას. ესაა სიტუაცია, სადაც რეალური მოვლენები უბრალო სტატისტიკურ შენიშვნებად იქცევიან და კულტურული „თეთრი ხმაური“ და წვეულების თემით გადაიფარებიან.

პროექტი მარტა ბოშენ პორტერის ფონდისა და ბერქშირის ტაქონიკური თემის ფონდის მხარდაჭერით ხორციელდება.

More War, More Cake

Celebrating the anniversary of the historic atomic test on the Bikini Island Atolls in 1946, this project aims to play the boundary between catastrophe and play, bikini's and bombs, cake and death.

Using themes from the 1940's the artists will host a party with a copy of the fabled Atomic Cake, which on November 7, 1946 was published as the centerpiece of the Washington Post's society column under the headline "Salute to Bikini." Cocktails, vintage music, and homemade ice cream bombes (as in bombe glacée) will be served in celebration of life's paradoxical nature.

There is something divinely perverse about this, delighting in parties, cake and fashion, in contrast to the theatre of war that is constantly played out all around us. The party seeks to open a dialogue around how we all play a role in this tragedy. Whether we participate actively or passively, we all "eat" lies and violence daily to the point of their normalization, assimilation, and invisibility. A situation where real events become mere statistical notes is over written by cultural white noise and party themes.

More war, more cake.

This project has been supported by a grant from the Martha Boschen Porter Fund, a Fund of Berkshire Taconic Community Foundation.

ადმირალი ბლენდი, სოკოს ფორმის ტორტი, „ვაშინგტონ პოსტი“, 7 ნოემბერი, 1946 წელი

Admiral Blandy, Mushroom Cloud Cake, Washington Post, Nov.7 1946

About Gabriel Adams

Born United States 1978. 2002 BFA Sculpture and Fine Art, Honors, Maine College of Art in Portland, Maine. Adam's works have been exhibited internationally in The United States, Europe, Eastern Europe, Asia, and the South Pacific since 2000. His work focuses on collaboration, identity, nationally, and understanding a sense of place in both social and ecological terms. Working across multiple disciplines with conceptual underpinnings, he makes installations, site-specific work, and performances. Adams has undertaken unusual projects such as Pilgrimage to the Vanishing Sea where the artist made a visit the Aral Sea of Uzbekistan with an inflatable shark, and the social artwork Ice Cream Mirage, in which the artist traveled the Silk Road making artisan hand-churned ice cream as an act of international diplomacy.

გიორგიოს კაცაგელოსი

საბერძნეთი

Georgios Katsagelos

Greece

სახლი დაცვისა და დასვენებისათვისაა შექმნილი. დანეგებული გამოქვაბულებიდან თანამედროვე „საზრიან სახლებამდე“, სახლი მფლობელის პიროვნების, კულტურისა და სოციალური სტანდარტების გამოხატვის ძირითადი ფორმაა.

მსოფლიოში მოხეტიალე ბოშებმა სალონიკის გარეუბანში დასახლება შექმნეს. სახლები შენდება ჯართით, მეორედი და მესამედი მასალებით და არ არის ხანგრძლივობაზე გაანგარიშებული. მობინადრეები საკუთარ სახლებში არიან გადაღებული. სახლის ექსტერიერი არამტკიცე საშენებლო მასალების გამოყენებასა და აუცილებელ პირობებს მოკლებულ საცხოვრებელ პირობებზე მიგვანიშნებს. ფოტოგრაფი გეორგიოს კაცაგელოსი კონტრასტული, გაურკვეველი და მკაცრი გარემოს ფონზე, მათ ცოცხალ სახეებსა და ღირსების გამოხატულ პოზებს იღებს.

A house constitutes a place for protection and rest. From the caves to the modern “smart houses”, home is the ultimate form of expression of personality, culture and the social standard of the owner.

The Roma people-wanderers of the earth have created a settlement at the outskirts of Thessaloniki. The houses are constructed of scrap and second and third use materials and they are not made to last long. The residents are being photographed inside their homes, while the exterior of the house indicates the initial use of the erratic building materials and the living conditions that lack most basic comforts. The photographer Georgios Katsagelos captures the vividness of their look and the dignity of their attitude in contrast to the uncertainty that the harsh environment creates.

Maria Tsantsanoglou

„ნაბიჭი გაურკვეველობისკენ“. 2014, ფოტო სერია, მიმდინარე პროექტი

“Steps to uncertainty”, 2014, photographic series, project in process

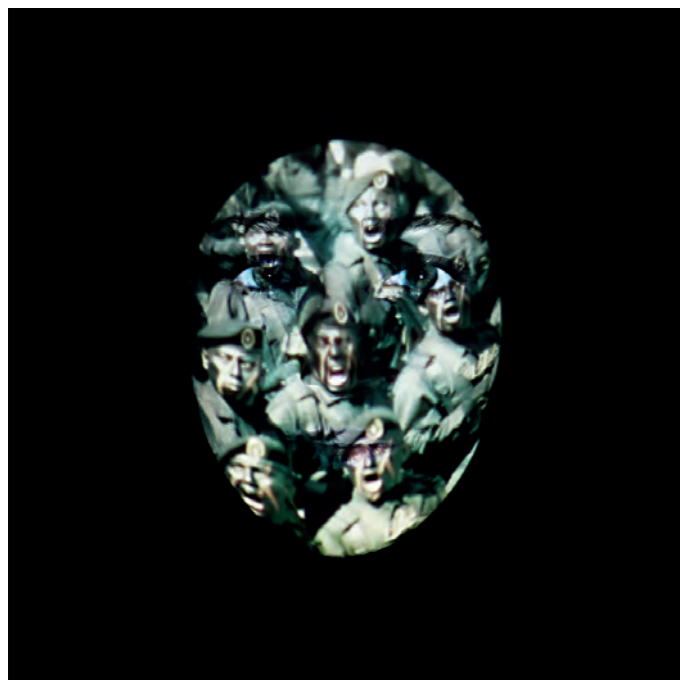

About Georgios Katsagelos

Georgios Katsagelos studied photography with scholarship, at the Brooklyn College of New York under Professor’s Walter Rosenblum supervision. He is a Professor at the Fine Art Department of the Aristotle University of Thessaloniki. He served as the Director of the Cinema Museum of Thessaloniki (2002-2005). He was the Dean of the School of Fine Arts (2006 –2010). He received the grand prize of photography 2009 of the Manege Museum of Saint Petersburg. Also he received the prize at the Uzbekistan Biennale of 2013 of the Museum of Photography. His work belongs at the permanent collections of Photography Museum of Thessaloniki, Brooklyn Museum of New York, Milwaukee Art Museum, Hellenic Photography Center, Athens, Ikonen Museum Recklinghausen, Germany, Greek Cultural Center and Stockholm, Sweden.

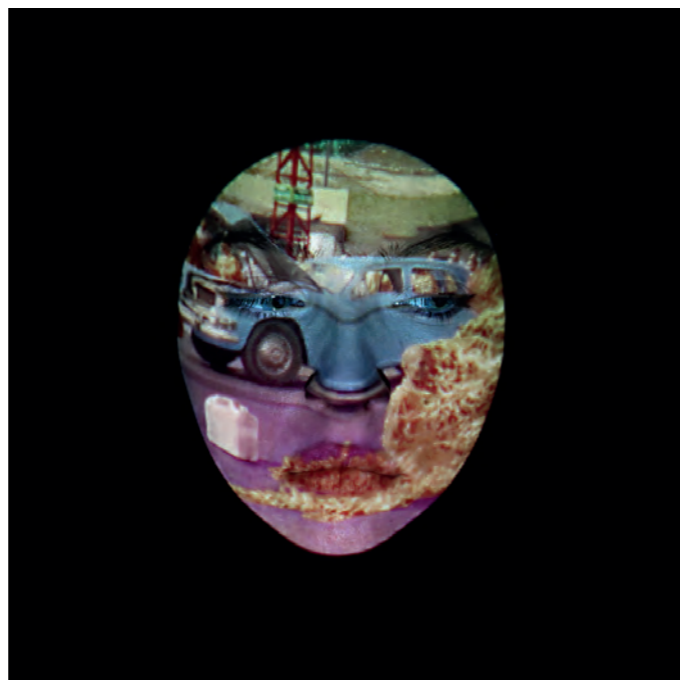
გიორგი დადიანი
საქართველო

Giorgi Dadiani
Georgia

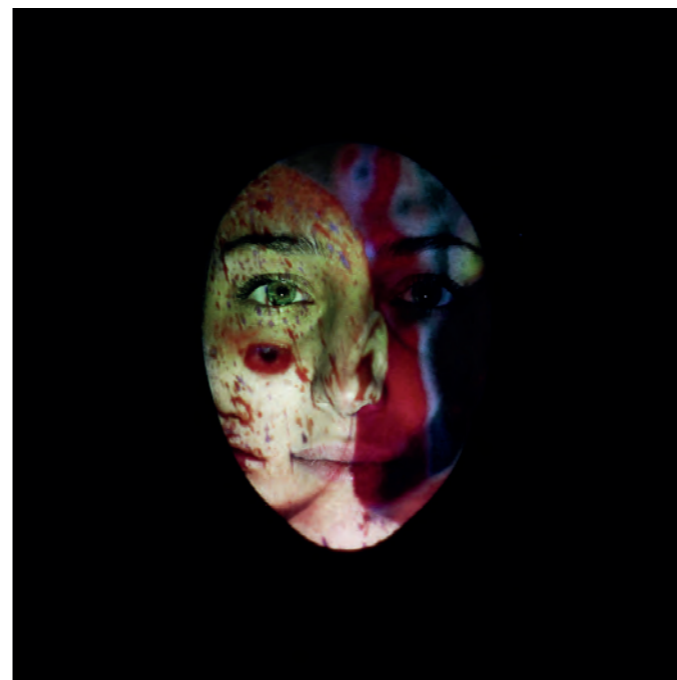
“ინფომანია” შთაგონებულია პრობლემით, რომელსაც თანამედროვე ადამიანისთვის ინფორმაციის სიჭარბე და მასზე მიჯაჭვულობა ქმნის. ის ერთგვარი ნარკოტიკია, რომელიც სხვადასხვა სახის მედიისგან მოდის, ვირუსის მსგავსად ზომიერებისა და ფილტრაციის გარეშე ვრცელდება და ადამიანის ფსიქიკაში ილექება.

ფოტო სერია ინდივიდებზე მედიის ძალადობრივ გავლენას ასახავს და ერთგვარი სიმულაციაა იმ პროცესის, რომელიც აქრობს ადამიანს, როგორც ინდივიდს, მის სახეს მოვლენათა ქაოსური გამოსახულებით ანაცვლებს და დამოუკიდებელი არსებიდან ფრაგმენტირებული ინფორმაციის მატარებელ მედიატორად აქცევს.

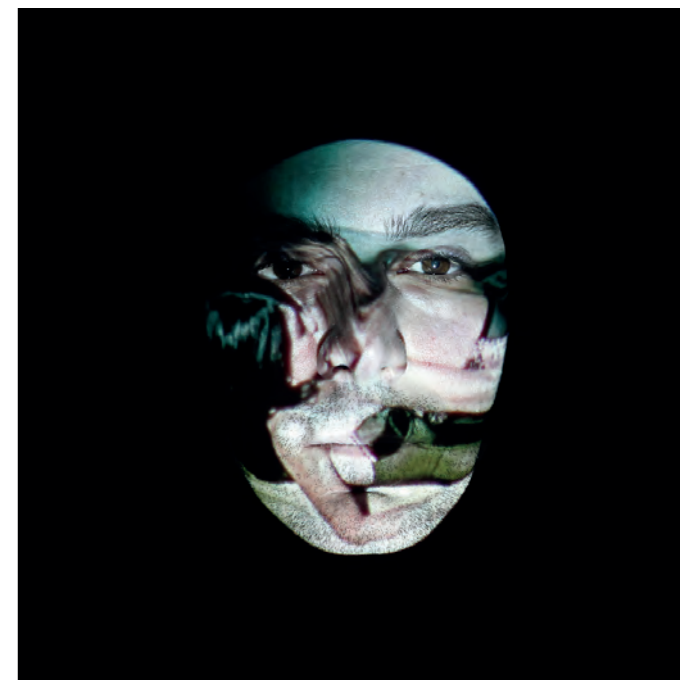
Infomania is inspired by the problem of information overdose and dependence on it in modern life. It works like a drug, spread by all kinds of unlimited and unfiltered information that occupies human minds as a virus.

The photo series reflects the intense influence of information. It simulates the process of the vanishing individual replaced by chaotic images of recent events, which transforms him/her into some kind of mediator containing the fragmented information.

About Giorgi Dadiani

Born in 1986 lives and works in Tbilisi, Georgia. Studied in Tbilisi State Academy of Art. Works in Photography and Graphic design since 2006. His works were exhibited internationally in Warsaw, Poland at “Transcaucasia 2009”, Blaue Fabrik Gallery Dresden, Germany (2011) and Neuf gallery, Nantes, France (2011). Since 2009, has participated in group shows in Gallery New Art and CCAT in Tbilisi. In 2013, 1st Prizewinner at the photo competition “Friedrich Naumann Foundation for Freedom”.

„ინფომანია“, 2014, ფოტო სერია,
სხვადასხვა ზომა

Infomania, 2014, photo series, work
in progress, size variable

გორდანა ანდელიჩ-გალიჩი

ბოსნია-ჰერცეგოვინა

Gordana Andjelic-Galic

Bosnia-Herzegovina

ბოსნიური ნაციონალური დროშებით ხელში მივაბიჭებ მარტოსულ, ცარიელ, ახლადდაგებულ გზაზე. ისტორიის მანძილზე 22 დროშა გამოვიცვალეთ.

ნამუშევარი, აქამდე ხელისუფლებაში მყოფი თითოეული ძალაუფლების მიერ დატოვებულ „ტვირთს“ ეხება. ბოლო სისხლისმღვრელი ომი ჩვენს რეგიონში სწორედ ამ წარსულის ბრალია, რომელიც მომავალშიც განაპირობებს ჩვენს ბედისწერას. სწორედ ამიტომ, ვიდრეს არც აქცენტირებული დასაწყისი აქვს, არც მოსალოდნელი დასასრული.

I'm walking down this empty and lonely but freshly paved stretch of road carrying Bosnian national flags. There are 22 of them over the course of our history.

This piece is intended to elaborate on the burden of our past imposed on us by every political option that reaches governmental power. The latest bloody war in this region was caused by that past and this kind of fate will, in any way, most likely follow us into the future. From that reason, this story contains neither an emphasized beginning nor an expected ending.

About Gordana Andjelic Galic

Born in Mostar /Bosnia and Herzegovina/ Lives and works in Sarajevo. Studied philosophy (1975) and Academy of Fine Arts (1989) in Sarajevo. Received annual scholarship Kulturstiftung Back Forum Munich (1993). She has participated in numerous solo exhibitions and group exhibitions locally and internationally Works in different installation, performance, video, photography, and intervention in public space. Her works have been shown at: The Brno House of Art, Brno, Czech Republic, 2014; Galerie du jour agnes b., Paris, France, 2014; MUSA, Vienna, Austria, 2014; 54 Belgrade October Salon, Belgrade Cultural Center, Serbia, 2013; Contemporary Art Museum, Zagreb, Croatia, 2012; Casa Internazionale delle Donne of Trieste, Italy, 2012; Zacheta Gallery, Warsaw, Poland, 2010; ARKO Art Center, Seoul, South Korea, 2010; Transmediale, Collegium Hungaricum Berlin, Germany, 2010; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, MNCARS, Madrid, Spain, 2010; Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art, Budapest, Hungary, 2010; Museo Revoltella, Trieste, Italy, 2010; MUMOK Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig, Wien, Austria, 2009; CHB – Collegium Hungaricum Berlin, Germany, 2009; Contemporary Art Museum, Saint-Etienne, France, 2008; 48th Venice Biennial, Italian pavilion/Program ORESTE, Venice, Italy, 1999.

„მანტრა“, 2006, ვიდეო პროექცია, 5'12"

Mantra, 2006, video projection, 5'12"

იენს რაუხი
გერმანია
Jens Rausch
Germany

„კატაბოლიზმი“, 2013, ზეთი, ცეცხლი, ტილო, 145X200 სმ

Catabolism, 2013 oil and fire on canvas, 145X200 cm

„ჰამბურგელი მხატვარი იენს რაუხი თავის შემოქმედებაში მომხმარებლურ კულტურას ასახავს, რომელიც ერთდროულად ნაცნობიცა და უცხოც. იგი ხატავს სასურსათო მალაზიებს დასავლეთ სამყაროში. პროდუქციას, იმ თაობისთვის რომელსაც თითქმის აღარაფერი სურს. პოლიეთილენი ყველაზე სრულყოფილი თანამედროვე მასალაა – მასალა ცაიტგისტის ინკაპსულაციისათვის. საქონლის წარმომავლობა მეორეხარისხოვანია.“

დაუმუშავებელი ტილო, ლამაზი სამომხმარებლო პროდუქციის სამყაროს უკან თვალს აწევს. ეფექტი უფრო ძლიერდება ტილოზე ამომწვარი ადგილებით, რომელიც მეორედან მესამე განზომილებაში ძალადობრივ გადასვლაზე მიუთითებს. თუმცა ეს არ არის გამიზნული ხელოვნების ტრადიციული კონცეფციის დასანგრევად, როგორც ლუჩიო ფონტანას ნამუშევრებში, არამედ უფრო ტილოს დაზიანების საშუალება შინაარსში გარდატეხის – რეალობაში ბზარის შესაქმნლად“.

ქრისტინა ეშე, (M.A.)

“Hamburg-based artist Jens Rausch reflects in his paintings our culture (of consumption) in a way that is simultaneously familiar and alien. The subjects he depicts are groceries from the Western world, products of a generation that wants for (almost) nothing. Plastic is elevated to the contemporary material par excellence, a material to encapsulate the Zeitgeist. The origin of the goods themselves fades into the background.

The sight of the raw, un-worked canvas behind the beautiful world of consumer goods disturbs the eye. This effect is further intensified by the burn holes in the canvas that represent the violent transition from the second to the third dimension. However this is not done to disrupt the tradition conception of Art, as in the work of Lucio Fontana, but rather as a way to damage the canvas and cause a fracture within the content itself: a crack in reality.”

Christina Esche (M.A.) Translation: Ben Cockerill / Jorge Pacheco

„უსათაურო (ბიო)“, 2013, ზეთი, ტილო, 80X100 სმ

Untitled (BIO), 2013 oil on canvas, 80X100 cm

„მეტაბოლიზმი (კალმახი)“, 2014, ზეთი, ცეცხლი, ტილო, 100X120 სმ

Metabolism (trout), 2014 oil and fire on canvas, 100X120 cm

ჯეონგ ტაე-გიუ

სამხრეთ კორეა
Jeong Tae-Gyu
South Korea

„არ დაბრუნების ხიდი“ ჩრდილოეთ და სამხრეთ კორეას შორის ზავის შემდეგ პატიმართა გაცვლის ადგილი იყო. ტყვეები ხიდის ორივე მხარეს რიგში დგებოდნენ. მათ სახლში წასვლას ან დარჩენას სთავაზობდნენ. ბევრ ჩრდილოეთ კორეელ პატიმარს სამხრეთ კორეაში უნდოდა დარჩენა და არსებობდა შესაბამისი მომენტიც, ხიდან, როცა პატიმარი არჩევანს აკეთებდა. თუ ის ხილზე გადავიდოდა, გადანაცვლებას შეუქცევადი ხდებოდა. ხიდან მიღებულმა გადანაცვლებამ ღრმა გავლენა იქონია ბევრი მათგანის შემდგომ ცხოვრებაზე.

ერთხელ მაინც, ყველას გვიხდება მივიდეთ ხიდან, საიდანაც დაბრუნება შეუძლებელია. გადამწყვეტ მომენტში ჩვენ გადავიღებთ ხიდს ან ვრჩებით სადაც ვართ. თითოეული „არ დაბრუნების ხიდი“ გვაძულებს მივიდეთ გადანაცვლებას, რომელიც შეუქცევადია და რომელსაც მეტად სერიოზული შედეგები მოაქვს: ცხოვრება და სიკვდილი, თავისუფლება და მონობა, ჩართულობა და გაუცხოება.

The Bridge of No Return was the site of the prisoner exchange that followed the armistice. Prisoners of war lined up on each side of the bridge and were offered the opportunity to go home or remain where they were. Understandably, a number of North Korean prisoners wanted to stay in South Korea. In this one moment, prisoners could choose. If a prisoner crossed the bridge, however, his fate was sealed forever. He could no longer choose to return to the other side. It seems to me that we all face a number of Bridge of No Return during our lifetimes. In the moment of decision, we can choose to cross the bridge, or we can choose to stay where we are. Each Bridge of No Return forces us to make a decision that cannot be undone. The decision to cross the Bridge of No Return – or not to cross it – had profound consequences for the remainder of the prisoners’ lives. There is one decision that we make that has even more profound consequences. Life and death. Freedom and slavery. Inclusion and alienation.

About Jeong Tae-Gyu

He graduated with honors from the Academy of Fine Arts in Cheongju, KOREA. He is a member of the Nine Dragon Heads project since 1995. The sphere of this interest is political research. He works in Environment Art, multimedia, object, installation, video, photography, etc. Since 1995, he has participated in many group exhibitions as well as has held solo shows in Korea. Among them Daecheong Lake Environment Art Symposium in Cheongju, Fukuoka Triennale in Japan, Korean Contemporary Art, Beijing China, “Some Other City” in Istanbul, Turkey, “Sarajevo Winter” in Bosnia & Herzegovina, etc.

„არ დაბრუნების ხიდი“, 2014, შერეული ტექნიკა, სხვადასხვა ზომა

Bridge of No Return, 2014, mixed media

კატერინა რადჩენკო

უკრაინა
Kateryna Radchenko
Ukraine

ჩემი მშობლიური ქალაქიდან 700 კილომეტრში ომია. ეს იმ ტერიტორიაზე ხდება, რომელიც მხოლოდ 700 კილომეტრის დაშორებითაა ჩემსა და ჩემი ოჯახიდან, მაგრამ მე არ ვიცი, რა ხდება რეალურად. ომმა ოკუპაცია გაუკეთა ფიზიკურ ტერიტორიას და ონლაინ სივრცეს. ჩვენ არ ვიცით, სად მოვიპოვოთ სწორი ინფორმაცია. ჩვენ უბრალოდ ვცდილობთ, გავიგოთ და ვიმოქმედოთ ჩვენი სუბიექტური ცოდნის შესაბამისად. ჩვენ შეიძლება შორს ვართ ეპიცენტრიდან, მაგრამ მაინც ამ ისტორიული მომენტის მონაწილეები ვართ.

ეს არის ფოტომონტაჟი კოლაჟის ფორმით თავისუფლებისთვის ბრძოლის პროცესზე; თანამედროვე მედია ინფორმაციისა და ისტორიული ცოდნის კომბინაცია ჭეშმარიტების ძიებისათვის.

700 kilometers from my hometown there is war. It happens on the territory that is only 700 kilometers from me and my family, but I do not know what is really going on there. War occupied the physical territory and online space. We do not know where to find true information, just we are trying all the time to understand and act according to our subjective knowledge. We can be far away from the epicenter but still we are part of this historical moment.

It is a photo story in the form of a collage about the process of fighting for future freedom.

It is a combination of modern media information and historical knowledge for the search of the truth.

„შენ ხარ ომი“, 1014 (მარტი, ივლისი), ფოტო-კოლაჟი, 8 ფოტოგრაფია, სხვადასხვა ზომა

You Are War, 2014 (March July), photo collage, 8 photos, various sizes

About Kateryna Radchenko

Artist, curator, researcher, head of NGO Art Travel. Lives and works in Odessa, Ukraine. Works with photography and installations. Projects curated: Alternative art guide “Odessa”, “R’Evolutiional Art” (Ukraine – Georgia), International dance performance “HOME” (Moldova, Ukraine, Belarus), Art Project “Trolley” (Ukraine), Photo project “Without borders” (Turkey, Georgia) and etc. Photo exhibitions in Germany, Belarus, France, Estonia.

Residency programs: Museum of Photographic art (San Diego, USA), Pinchuk Art Center (Kyiv, Ukraine), GaudePolonia: specialization – Photography under guidance of Adam Mazur (Warsaw, Poland).

„შენს პარამხანაში ჩემი ადგილი არ არის“,
1999, ფოტოგრაფია, 1.10X1.57 სმ

My place is not in your Harem, 1999,
photograph, 1.10X1.57 cm

About Ketato Popiashvili

Professionally trained ballet dancer. Studied at Tbilisi State Choreography College. In 1997-2002, worked at the Tbilisi State Opera. She collaborated with the late Georgian singer Irakli Charkviani on numerous albums, music videos and live performances. In 2006, founded “Tsotkhali”, named after Irakli Charkviani. In various years Ketato worked as a musical editor, PR manager, a host of the radio project “Kings Show” and a TV host of “Art Club” at the Georgian National Broadcasting Channel I. She has produced Irakli Charkviani tribute CD albums and a book “In front of the King”.

„მილიონი ხე“, 2014, ციფრული
ანაბეჭდი, 30X30 სმ

“One Million Trees”, 2014,
digital print, 30X30 cm

About Koka Vashakidze

Born in 1983, lives and works in Tbilisi, Georgia. A Member of the Fleetgroup. In 2009, Artisterium II, Tbilisi History Museum, Georgia; In 2010, “White Territory” – 3-phase project in Krasnogorki, Georgia, Tbilisi, Georgia and Graz, Austria. In 2011, parallel program of III Thessaloniki Biennial, Greece. In 2012, “Beyond the Media” group show, Georgian National Library; ArtBat Fest – Annual Public Art Festival, Almaty, Kazakhstan. In 2013, founded the online art portal Caucasus ArtMag; Co-curator of Frans Zwartjes first major show in Tbilisi State Literature Museum; Residency at Binz 39 Foundation, Zurich, Switzerland. In 2014, “Descriptions” Georgian video art exhibition; “I Am a Citizen”, solo show at metro station Freedom Square, Tbilisi, Georgia; group show at Binz 29 foundation, Zurich, Switzerland.

ლორა პარდო

ნიდერლანდები

Laura Pardo

Netherlands

Acca Sellowiana იგივე ფეიხოა, მირტის ოჯახის ყვავილოვანი მცენარის სახეობაა. ამ ხილის შესახებ ჩემი მოგონებები, ჩემს ბავშვობას ეხება. ბებიას, ბოგოტაში, ტრადიციული სახლის ბაღში ჰქონდა რამდენიმე ხე. ფეიხოს ვჭამდით და მწიფე ნაყოფისაგან წვენს ვაკეთებდით. ეს ყველაფერი რატომღაც ეგზოტიკურად აღიქმებოდა. კოლუმბია, ტროპიკულ ქვეყანა რომელიც ამჟამად ბიოლოგიური მრავალფეროვნებით. იქ ეგზოტიკური ხილი ჩვეულებრივი მოვლენაა, ალბათ ამიტომ გავიზარდე ამ-რით, რომ ფეიხოა მხოლოდ ჩემს ქვეყანაში და ანდების მაღალმთიანეთშია. მათი პოვნის შესაძლებლობას იგივე კლიმატის პირობებში სხვა ქვეყნებშიც ვუშვებდი, თუმცა ეს იდგა საკმაოდ რთულად მეჩვენებოდა.

ავღელდი, როდესაც დიდი რაოდენობის ფეიხოა (არა იმპორტირებულს) 2012 წელს, საქართველოში, თბილისში ხილის მაღაზიაში გადავწყედი. ეს არ იყო სიურპრიზის სიხარული. ეს იყო მიგრაციის განცდა, რომელიც იმ წუთში იმდენად უცნაური და მოულოდნელი იყო, რომ შემდეგ დიდხანს ვფიქრობდი ამაზე. მაინტერესებდა: ფეიხოა კავკასიის მკვიდრია თუ ამერიკის? თუ არცერთის? როგორ გადაადგილებენ ისინი ერთი ადგილიდან მეორეზე?

პროექტი არქეოლოგია # 1: Acca Sellowiana (ფეიხოა) შემდეგი კითხვების ერთობლიობაა: შეიძლება თუ არა ხილის მიგრაცია ხალხის მიგრაციაზე მოგვითხრობდეს? რა სახის ოპერაციებსა და ძალაუფლებრივ ურთიერთობებამდე მიგვიყვანს ხილის ამბავი და ისტორია? როგორია ხილის წარმოებისა და მოხმარების დინამიკა და როგორ იცვლება ისინი?

ხილი, აგრარული ეკონომიკის მნიშვნელოვანი პროდუქტია, ქალაქური პეიზაჟის და სოციალური ჩვევების მთავარი კომპონენტი. მაგალითად, თბილისის კერძო ბაღებში ხურმისა და ბრონეულის ხეებია გავრცელებული. ასევე, პატარა ხილის მაღაზიები ქალაქში საკმაოდ ბევრგან. თბილისის საბჭოთა წარსულიდან „პოსტსაბჭოთა“ მომავლისაკენ მოძრაობისას სწრაფად იცვლის ესთეტიკასა და დინამიკას. ქალაქის ურბანიზაცია და ჯენტრიფიკაცია ხდება. ეს აუცილებლად შეცვლის ხილის არსებობის ფორმას თბილისის ცხოვრებაში.

ხილის ამ (უხილავ) განზომილებებში, ხილის პოლიტიკის კონცეფციის კვლევა და მასზე მუშაობა დღეს ჩემი ინტერესის სფეროა. ადამიანისათვის საკვები მხოლოდ საზრდო არ არის. იგი საზოგადოების შენების და თანაგრძნობის გამომწვევი აგენტია. ამ თვალსაზრისით, ხილს ინდივიდუალურ და კოლექტიური დონეზე ზემოქმედების ძალა აქვს. პროექტის თანახმად, ის კარგი საშუალებაა გავიგოთ მმართველობის პოზიციები და ურთიერთობები, ძალაუფლებისა და რესურსების კონტროლი და განაწილება.

ხილის პოლიტიკა & (უხილავ)ობები – არქეოლოგია #1: Acca Sellowiana/ფეიხოა, 2014, ინსტალაცია, ნახატები, ნაპოვნი მასალა, სხვადასხვა ზომა

Fruit Politics & In(visibility) – Archeology #1: Acca Sellowiana, 2014, Installation with drawings, found material and fruit event, size variable

About Laura Pardo

Laura Pardo (Bogotá, COL) is a visual artist currently living and working in the Netherlands. Her work scrutinizes the condition of the everyday through the artistic agency, exploring how the quotidian and the non-spectacular, far from being superfluous, can give signs of fundamental underlying issues. By working exhaustively with collected material, engaging with people and places and developing works that take the form of drawings, events, swaps and paintings, Laura opens up new spaces for grappling with cultural and socio-economic changes. Some of her works look at the aesthetics of the city and the graphic information found in common printed matter to address issues of identity, localities and authenticity in a so called globalized world. In 2009 Laura was an artist in residence at CRAC – Centro de Residencias para Artistas Contemporáneos en Valparaíso, Chile. She is currently part of Read-in a self-organized research group, that explores the material, affective and political dimensions of “reading together.”

Recent shows and projects include: Made in Commons(2014), Stedelijk Bureau Amsterdam SMBA (NL);Twist to Exist (2014), Sarajevo Winter Festival, Sarjevo (BOS); Sobre Coleccionismo y otras Interpretaciones (2013), Quartair, Den Haag (NL); Muted Distortions – There is no outside (2012), Metamatic, Athens (GR); Intersecciones (2012), Museo de Arte Moderno, Bogotá (CO); ‘... and something happened to me’ (2011), B32|F65 Maastricht (NL); El Show de las Estrellas (2009), Sala de Proyectos Universidad de los Andes, Bogota (CO).

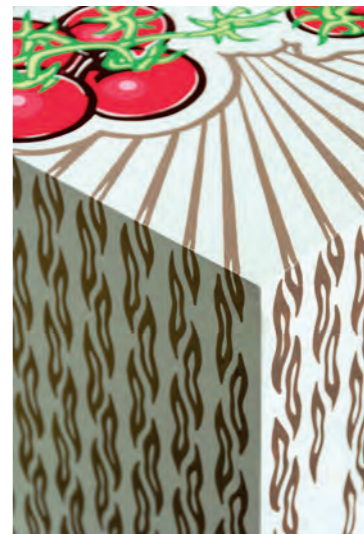
The Acca Sellowiana is a species of flowering plant in the myrtle family. I have memories of this fruit attached to my childhood because my grandma had a couple of trees in the garden of her traditional Bogota house and we ate and made juice of the ripe fruit. Nevertheless, they were considered rare and somehow exotic. Colombia, as a tropical country is quite proud of it’s bio diversity, and it’s a common place for people to talk about the unique and exotic fruits we produce, which is the case of feijoas. I grew up convinced that feijoas were only found in my country, and exclusively, in the Andes highlands. The possibility of finding them in other areas with similar climate was surely feasible but the idea felt so remote.

I was thrilled when I came across a bunch of (non imported) feijoas in a fruit shop in Tbilisi during my visit to Georgia in 2012. It wasn’t just about the personal joy of finding a little surprise reminding me home, it was also a case of migration, that in that moment seemed so strange and unexpected that kept me thinking about it. I was wondering: Are feijoas native of The Americas of the Caucasus? Or neither of them? How did they displace from one place to the other?

The project Archeology #1: Acca sellowiana (feijoa) emerges from the intention to take this questions further. Can the migration of fruit tell us something about the migration of people? What kind of transactions and power relations could be traced back from the fruit’s story and history? What are dynamics around fruit production and consumption and how are they changing?

Fruits, an important product of agrarian economies, are a main component of urban landscape and social practices. For example I noticed how common are persimmon –kaki- and pomegranate trees in Tblisi’s house gardens, also the presence of small fruit shops in the city is quite recurrent. Tbilisi, a city moving from a soviet past to a “post-soviet” future is rapidly changing its esthetics and dynamics. Urbanization and gentrification has an effect in many spheres of the city and it will surely change the way fruit is present in Tbilisi’s life.

By exploring these in(visible) dimensions of fruit I aim to work and think through the concept of fruit politics. Food isn’t just nourishment, it has the capacity to act as an agent of community building and empathy trigger. From this point of view, fruit has the power to influence people in an individual and collective level and, as this project proposes, it also offers us a means to understand positions and relations of governance, control and distribution of power and resources.

ლია ბაგრატიონი

საქართველო

Lia Bagrationi

Georgia

„ჩემი მედიუმი თიხაა. მას განსაკუთრებული თვისებები აქვს. თიხა არის მასალა, რომელიც მზადაა თავად გადაიქცეს ფორმად. გადაიქცეს ბუნებრივ ფორმად. გადაიქცეს ფორმად, რომელიც უკვე შექმნილია ადამიანის მიერ. გადაიქცეს იმ ჯერაც არშექმნილ ფორმად, რომელიც თიხის სუბსტანციის დაუსრულებელ მესხიერებაშია. ჩემი ამოცანაა გავაცოცხლო მისი მესხიერება...“ ლია ბაგრატიონი

“I am an artist working with clay as I find it a fascinated medium. Clay is a matter eager to become a form. It takes forms of nature, forms ever shaped by human and never created forms that rest in the infinite memory of its substance. My goal is to set these forms free and bring to life the memories of clay...” Lia Bagrationi

About Lia Bagrationi

Lia Bagrationi lives and works in Tbilisi, Georgia. She is a member of the International Academy of Ceramics, associate professor at the State Academy of Arts and a co-founder of “The Clay Office”. She permanently exhibits her works in solo and group exhibitions nationally and internationally. Her works are inspired by the features of clay.

დეკადენსი, 2014, კერამიკული ობიექტი,
ჩამონუნეხილი თიხა, ჭიქური, 55X45X40 სმ

“Decadence”, 2014, ceramic object, extruded
clay, glaze, 55X45X40 cm

ლისა ბიდლინგმაიერი

შვეიცარია

Lisa Biedlingmaier

Switzerland

ლისა ბიდლინგმაიერი სხვადასხვა მედია საშუალებების გამოყენებით, როგორცაა ფოტოგრაფია, ვიდეო და ინსტალაცია, სოციალურ სისტემებსა და მათ კონსტრუქციებს დადგენილი სივრცის ფარგლებში ასახავს. საზოგადოებაში ტრადიციების პრაქტიკისა და პოლიტიკის მიერ მათი ინსტრუმენტად გამოყენების საკითხი მისი განსაკუთრებული ინტერესის სფეროა.

Lisa Biedlingmaier reflects on social systems and their constructions within an assigned space using various media, such as photography, video or installation. Questions on the practice of traditions in societies and their instrumental use by politics are particularly in the focus of her interests.

About Lisa Biedlingmaier

Born in 1975 in Tscheljabinsk/Ural, grew up in Georgia.

Lives and works in Zurich and Stuttgart

Recent exhibitions include: "Echolot" at Binz39, Zürich; "About Glass Ceilings and Sticky Floors" at Kunstverein Wagenhallen, Stuttgart, Germany; "Ich versteh` nur Nordbahnhof" at Künstlerhaus Stuttgart; "Wagenhallen ausser Haus" at Galerie der Stadt Backnang; "Ninka's Institute for Democracy" – Screening at Kunstmuseum Stuttgart; "ReCoCo – Life Under Representational Regimes" at MoBY – Museums of Bat Yam, Israel; "Monument–Movement" at MUSECPMI, New York City

„სპექტაკლის საზოგადოება“, 2100, ინსტალაცია

The Society of the Spectacle, 2010, installation

„უსათაურო“, 2014

Untitled, 2014

About Stefan Burger

Born in 1977, lives and works in Zurich. He has had solo exhibitions in institutions including the Fotomuseum Winterthur, Istituto Svizzero, Venice, and Kunstmuseum Stuttgart. Participations in Group exhibitions include institutions like Kunsthalle Bern, Migros Museum für Gegenwartskunst Zürich, Kunsthalle Nürnberg and Kunsthalle Friedericianum Kassel. He has been received the Swiss Art Award, the „Follow Fluxus Stipendium“, Wiesbaden and in 2010 won the Dr. Georg und Josi Guggenheim-Stiftung Prize.

მუსია ქებურია
საქართველო
Musya Qeburia
Georgia

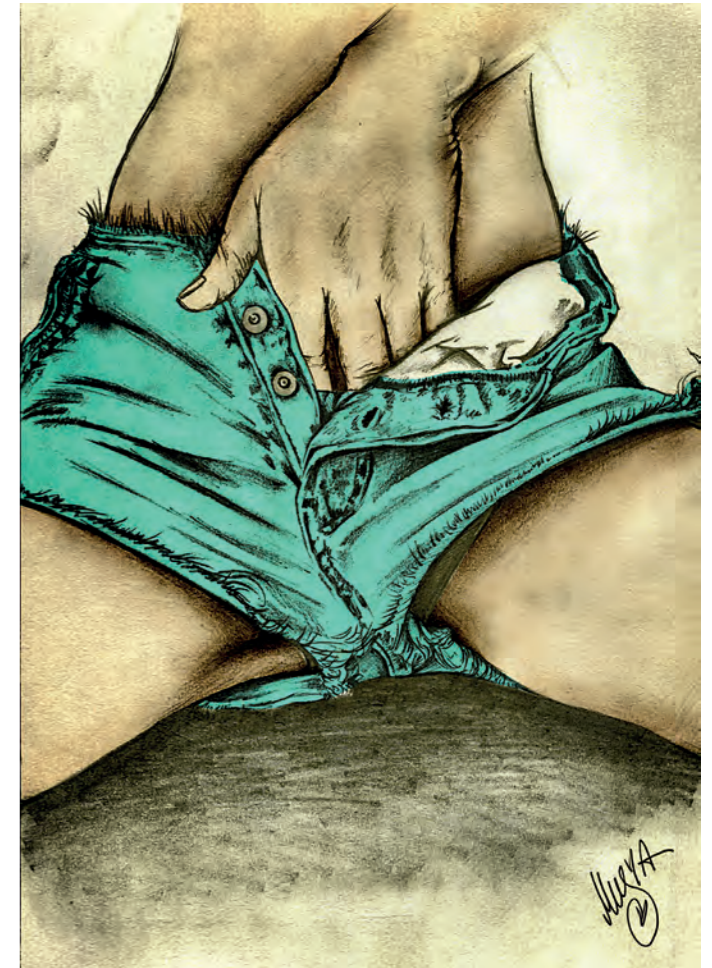
„სიშუველე“, 2008-2012, ნახატი,
ციფრული ანაბეჭდი, სხვადასხვა ზომა

Nudity, 2008-2012, drawings, digital
prints, various sizes

About Musya Qeburia

Born in 1991 lives and works in Tbilisi, Georgia. During 2007-2011 studied media art and graphic design in Tbilisi State Academy of Arts. Since 2008 has participated in number of group and solo exhibitions held in Tbilisi, Georgia. Public art project Batumi Backyard Stories in 2014. Works in Street art and mural painting.

ნატალია ავალიანი

საქართველო

Natalia Avaliani

Georgia

ბიოგრაფია არ მაქვს. შემძლია წლები დავწერო, რა და როდის დავამთავრე, რომ ვსწავლობდი 4 წელი არსად – ანუ სამხატვრო აკადემიაში, რომ ვისწავლე ჟურნალისტიკა რადიო თავისუფლებაში და რომ ვინცე სწავლას თეატრალური უნივერსიტეტის ხელოვნების ისტორიის სამაგისტრო პროგრამაზე. მაგრამ ეს ვის რაში აინტერესებს. საინტერესო მხოლოდ ის არის, რომ ჩემი საყვარელი ჯგუფი როლინგ სტოუნზია, საყვარელი წიგნი ჰარი პოტერი, საყვარელი ფილმი კი – მოკალი ბილი.

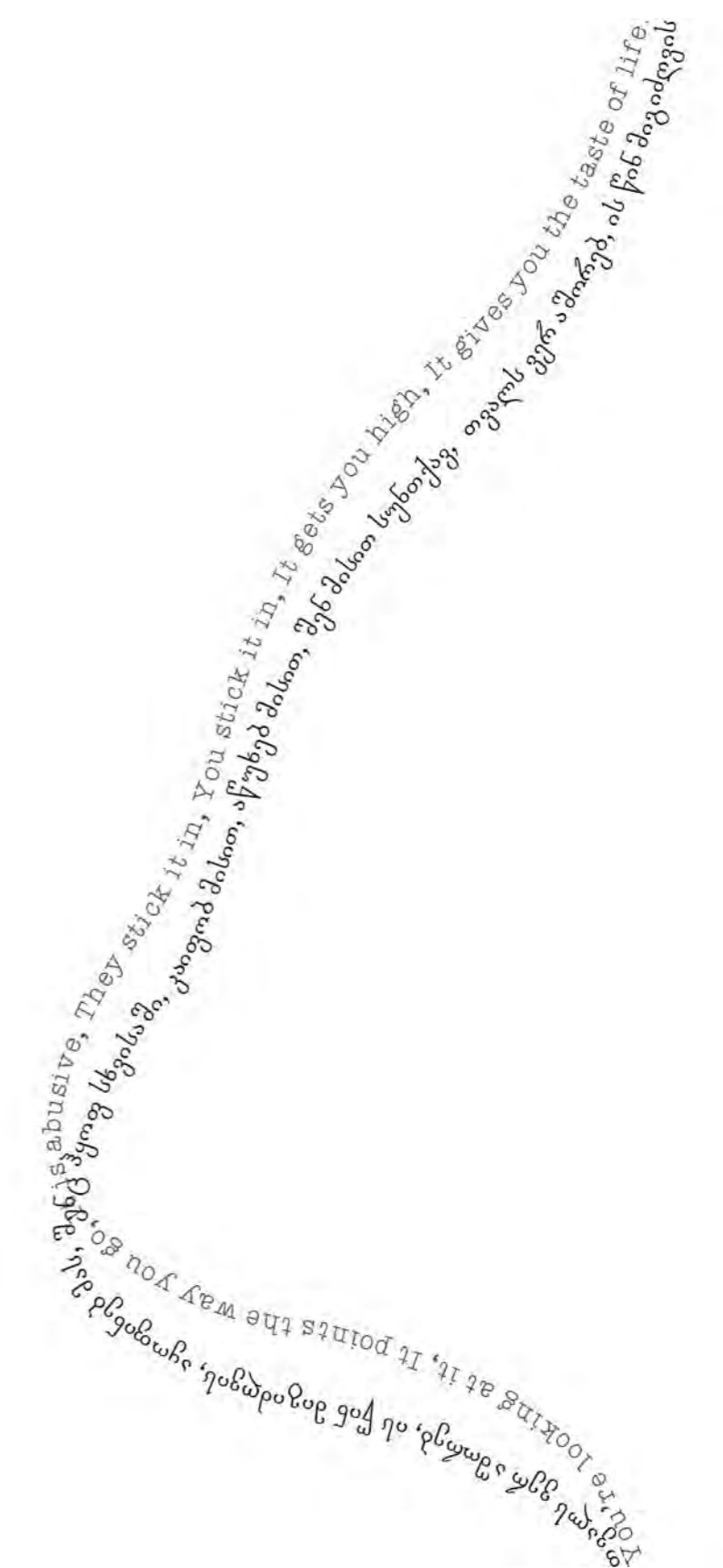
მომწონს წიგნის ყდების კეთება, თუმცა აქ ჩემი ყველაზე ცუდი ყდები მოსწონთ. რას გაიგებ. კიდევ ჩემი გრაფიკული ნამუშევრებიც მომწონს, ლამაზია. ამრიანც, თუმცა არ მგონია, ვინმე აზრზე ფიქრობდეს. ტენდენციის მიხედვით, ასეც უნდა იყოს. მაინც მიხარია, რომ მოსწონთ.

I have no biography. I can write about the dates, when and where I graduated, that I spent my 4 years nowhere (in Tbilisi State Academy of Arts), that I learned Journalism in Radio Liberty Media School, and that I’m doing my MA in Fine Arts at the Theatre and Film State university of Georgia. However, who cares about it all? The only thing that is interesting about me is that my favorite band is The Rolling Stones, my favorite book is Harry Potter and my favorite movie is Kill Bill.

I like to make book covers, but in Georgia, everyone likes the worst covers from my collection. Go Figure! I like my Graphic works, they are beautiful and insightful, although I don’t think anyone noticed the insight and depth within them. However, if these artworks are viewed only for their aesthetic value it is enough for me.

„ცხვირი“, 2014, პლაკატი, A2

A Nose, 2014, poster, A2

ახალი ამბების მუზეუმი

საქართველო

The News Museum

Georgia

არც ომი მომხდარა, არც რევოლუცია.
 არც პრეზიდენტები შეცვლილან და არც ოლიგარქები.
 არც ბუში ჩამოსულა და არც შაკირა.
 არც გვამები ამოგვითხრია საფლავებიდან და არც რუსთაველზე გვირბენია მამაო ჩვენოს ძახილით.
 არც პატიმრები გვინამებია და არც დაკითხვისას მოგვიკლავს ადამიანები.
 არც ქალებს ვხოცავთ და არც ბავშვებს ვახრჩობთ ქვევრებში.
 არც განსხვავებულები გვძულს და არც მილიონებს ვჩუქნით მათ, ვინც სიძულვილს გვასწავლის.
 არც შუბლის გახვერვა გვგონია ჩვეული ამბავი და არც სასულიერო პირების მუქარას ვისმენთ პარლამენტის ტრიბუნებიდან.
 არც გვამებს ვითხოვთ და არც ერთმანეთის საუბრებს ვინერთ.
 არავის ვუთვალთვალვებთ, არავის ვუდებთ სახლებში იარაღსა და ნარკოტიკს, არავის ვამწყვდევთ ციხეში წლობით ბალახის გამო.
 არც ეკლესიებში დავრბივართ წინასაარჩევნოდ.
 არც ღორების თავებს ვკიდებთ მეჩეთებზე და არც ანტიქრისტეს ვებრძვით ID ბარათებში.
 არც ჩვენი შვილებისგან განსხვავებულ ბავშვებს ვუქოლავთ კარებს.
 ორ დას ორსული ქალის დანვა არ უცდია.
 არც ფოთის მუნიციპალიტეტი აცხადებს ტენდერს 114 კუბოზე.

ახალი ამბების მუზეუმი საქართველოს ახლო წარსულის მოვლენების ერთგვარი არქივია, ტელევიზიის ეკრანებიდან და შავი პრესის ფურცლებიდან დანახული თუ წაკითხული.
 რაც მოხდა, რაც არ მომხდარა, რაც შეიძლებოდა მომხდარიყო.

ახალი ამბების მუზეუმი ამბავია, ამბავი, თუ როგორ მივეჩვიეთ სისასტიკესა და ძალადობას, სიძულვილსა და აგრესიას, აბსურდსა და შეუძლებელ რეალობას.
 ამბავია იმისა, თუ როგორ გავხდით გულგრილები.

There was no war, nor revolution.
 Presidents have not changed, nor oligarchs.
 Bush did not come here, nor Shakira.
 We did not dig out graves, or run to the streets chanting “Our Father”.
 We did not torture prisoners, did not kill people during interrogations.
 We do not kill women, nor put infants into the well.
 We do not hate anyone different from us, nor do we give millions to who teaches us hatred.
 We do not think that killing is a usual incident, nor we hear the threats of a clergyman from Parliament.
 We do not demand corpses, nor record each other’s talks.
 We do not watch anybody, nor put arms and drugs into somebody house, we do not capture someone because of handful of grass.
 We do not run to the churches before elections.
 We do not hang dead pigs heads on Mosks, nor fight the Anti Christ inside the IDs.
 We do not build barriers in front of the children that are different from ours.
 Two sisters never tried to burn a pregnant woman.
 The municipality of the city of Poti has never wanted to buy 114 coffins.

The News Museum is a special archive of Georgia’s nearest past. The things viewed on TV, in the black newspaper pages, something that has never happened, but could.

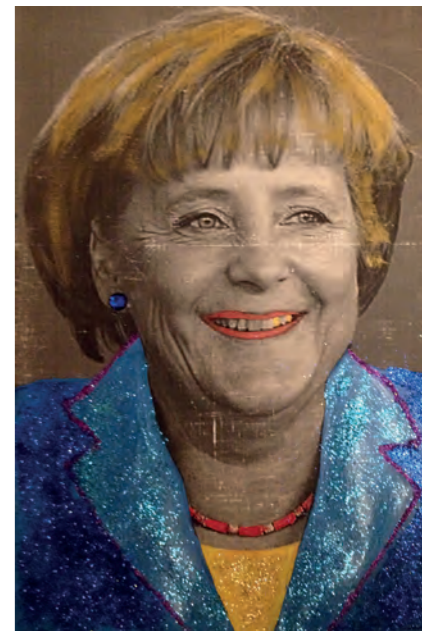
The News Museum is a story. The story of how we get accustomed to cruelty and violence, hatred, aggression, absurd and impossible realities, and the story about how we all became indifferent.

About Mariam Natroshvili and Detu Jincharadze

On the streets, bridges, blank walls. In strange cities, forgotten stations, absurd buildings, ghost bathhouses, white cubes, abandoned shooting ranges, non – existing factories. Anywhere: art is a game. Forbidden, magic and ephemeral game. Something to change all.

ნინო ჯოხაძე
საფრანგეთი, საქართველო
Nino Gjokhadze
France, Georgia

რა არის პოლიტიკა? ვინ არიან პოლიტიკოსები? როგორც მაკიაველი განმარტავს „ყველაფერი არ არის პოლიტიკური, თუმცა პოლიტიკა ყველაფრით ინტერესდება“- საზოგადოება ზეწოლის ქვეშაა. ადამიანები პასიურად ადევნებენ თვალს პოლიტიკოსებს – ზედმეტად ნიჭიერ „ილუზიონისტებს“.

პოლიტიკოსები ქმნიან ილუზიას, რომ ხალხისთვის და მათი უფლებებისთვის იბრძვიან. მათი ერთადერთი ბრძოლა კი საკუთარი ძალაუფლებისა და დიდებისთვის ბრძოლაა.

ადამიანები მხოლოდ „დიდი თამაშის“ პატარა პიკები არიან.

What is politics? Who are the politicians? As Machiavelli says “Everything is not political, but politics is interested in everything”. There is pressure in society. Humans have become the passive spectators watching the over talented politician – “magicians”.

The politicians create the illusion of fighting for people and their rights. However, the only fight we see is the fight for their power and glory.

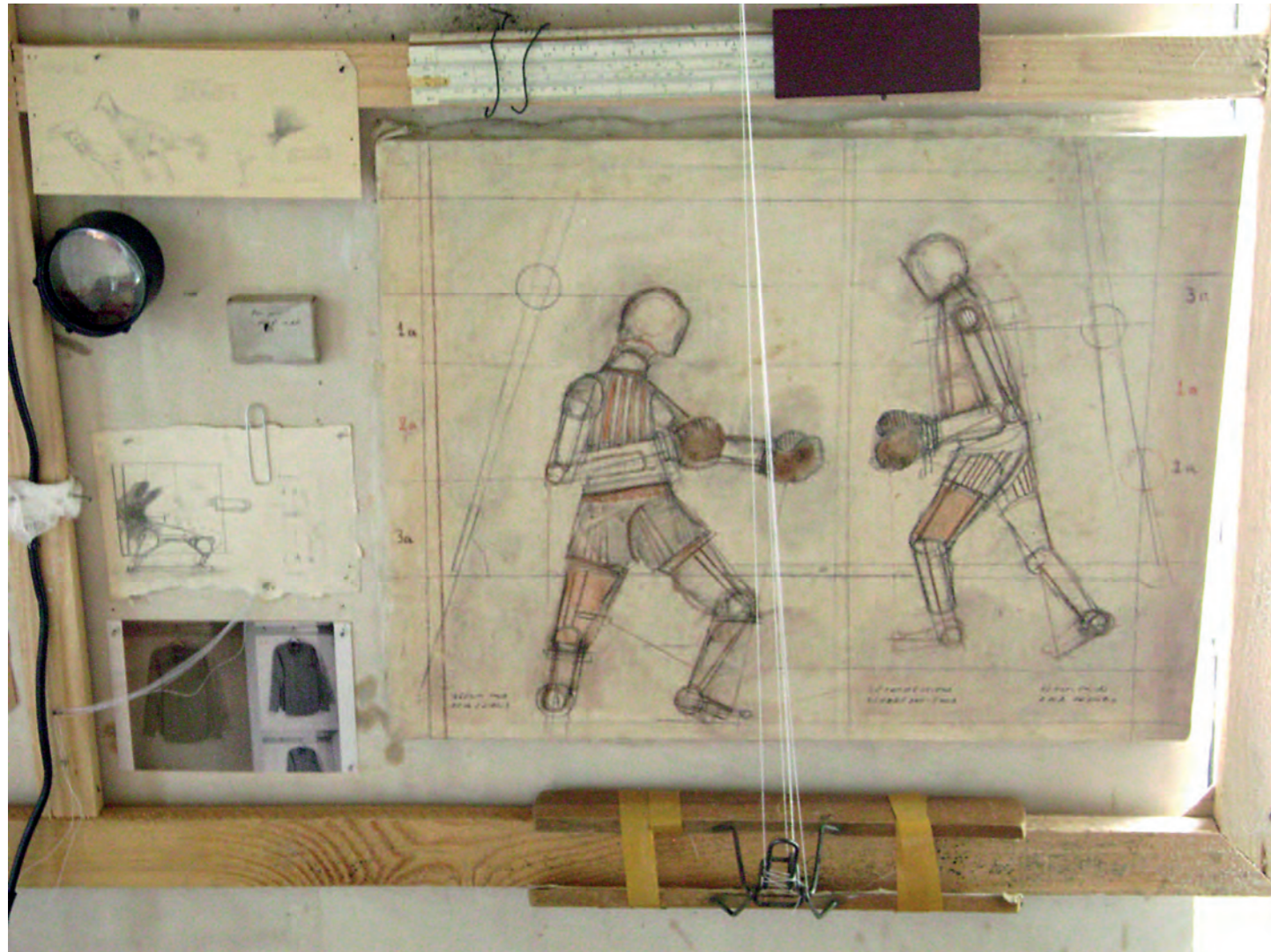
People are only the little pawns of a “big game”.

About Nino Djokhadze

Born in 1990, a citizen of France, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2013, DNAP (Diplôme national d’arts plastiques) National Diploma in Fine Art. In 2013-2014, a Magister of the Tbilisi Academy of Arts. In 2004, intern at PETIT-QUEVILLY Architecture Cabinet – Atelier des 2 anges. In 2012, Internship with the Film-Director Jean-Batptiste Decavele. In 2013-2014, intern at Tbilisi History Museum. In 2013-104, group exhibitions in Europe House and Tbilisi State Academy of Arts.

„ილუზია“, 2014, აკრილი, ფოტოგრაფია, ქსეროქსი მუყაოზე, A4

Illusion, 2104, Acrylic, photograph, Xerox on cardboard, A4

ნამუშევრში მსურდა დამეფიქსირებინა ადამიანის დამოკიდებულება უკვე განსაზღვრულ „სისტემურ“ ნიშასთან. ნამუშევრის ინსპირაციაა ჩემი ლექსი „მირაბოს კულინარიული რეცეპტები“.

In this work, I aimed at a description of humanity's relation to already defined niches of a "system". My poem "Mirabeau's Culinary Recipes" acted as an inspiration for the work.

About Nino Lomadze

Born in 1971, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 1990-1995 studied fine art in Tbilisi State Academy of fine Arts. In 1995-1999, in Gerrit Rietveld Academy of fine Art as a student of free direction. Since 1990 group and solo exhibitions in Tbilisi Cultural House, Tbilisi History Museum. In 1995, solo show in Rietveld Academy, Amsterdam. In 2004, Guellman Gallery and MAF (Media Art Farm) featured her works at non commercial part of the Art-Moscow. Since 2009, group and solo exhibitions in Warsaw Poland, Transkavkajia Festival Zamok Ujazdowsky; Galeria Zero, Barcelona, Spain; Lennox Gallery, London. UK

Her works are kept in: Galeria Zero, Barcelona, Spain, Museum of New Images, (Mail Art project, ND and private collections in Japan.

„მირაბოს კულინარიული რეცეპტები“, 2013-2014, ინტალაცია, სხვადასხვა საგანი, ნახატი, ტექსტი, ტილო, ჩარჩო, 150X100 სმ

Mirabeau's Culinary Recipes, 2013-2-14, installation, various items, drawing, text, canvas, frame, 150X100 cm

პოლ ბუჰენანი

ნიდერლანდები

Paul Buchanan

Netherlands

ჩემი ნამუშევარი ადის აბაბაში ამავე ქალაქის მკვიდრ მხატვართან ბერჰანუ დერიბიუ აშაგრისთან მიმდინარე თანამშრომლობის ნაწილია.

თანამშრომლობის ჩარჩო, ახალი ეკონომიკური და სოციალური პირობების შესწავლაა, რომელიც ქვეყნის მოდერნიზაციის შედეგად წარმოიშვა და რამაც ურბანული, ღარიბი ფენის ძირითადი საკითხების მიმართ უყურადღებობა და ადგილობრივი ბუნებრივი სტრუქტურების მოშლა გამოიწვია.

ნამუშევარი წინასწარმეტყველურია. ის პროვოკაციულია რადგან მომავლის გამოცნობას ცდილობს. მომავალში დასავლური განვითარების მოდელის განხორციელების შედეგად, კულტურა, მიწა და ეკონომიკა კოლპტირებულია.

სიტყვა „მშიერი“ პერფორმანსში, ისტორიული რეფერენსით ეთიოპიელი ხალხის წარსულ შიმშილობაზე, გაგებისა და თანაგრძნობის სასტიკ ნაკლებობას გამოხატავს.

პერფორმერი თითქოს ასუსტებს თანამედროვე ქალაქის „განვითარების ილუზიას“ და იგივე ტექნიკას იყენებს, რასაც სანახაობა, რეკლამა და მარკეტინგი იყენებს საზოგადოების საცდუნებლად.

პერფორმერი, ქალაქის ეკონომიკური და ძალოვანი სტრუქტურების უხილავობის საპირწონედ, დიალოგის ხელშესახებ და თვალსაჩინო წყაროს წარმოაჩენს და მაყურებელს პირდაპირ ვიზუალურ და ფიზიკურ მინიშნებას სთავაზობს. მიზანი მაყურებელსა და მონაწილე მხატვრებში, კულტურისა და ქონების კომპლექსური მისაკუთრების შესახებ დებატების გამოწვევაა.

ფოტოსერია ადის აბაბაში, 2014 წლის აგვისტოშია გადაღებული. პროექტის მიზანი ისეთი მოდელის შექმნაა, რომელიც აგრესიული განვითარების და მოდერნიზაციის სტრატეგიაზე რეაგირებს, რაც ადის აბაბაში, ადგილობრივი თემების მიწის, რესურსებისა და სიმდიდრის მისაკუთრების გამო, კონფლიქტის საფუძველია.

საჭაროდან კერძო საკუთრებაში გარდაქმნის უხილავობა სამხედრო კონფლიქტის ასოციაციებს ბადებს და „ფანტასტიკის“ იგივე სფეროდანაა, რაც საზოგადოებაში პროგრესის, პრობლემატური საკითხის გადაწყვეტის და დისკუსიის შესაძლებლობა.

იმიჯები ადვილად გამოსაცნობი მინიშნებებით იმ საზღვრებს ქმნიან, რომლებიც მყიფე და ცვალებადია, თუმცა თავდაცვის შესაძლებლობასაც მოიცავენ.

The work that I have producing in Addis Ababa is part of an on-going collaboration with Artist BerhanuDeribewAshagrie from Addis Ababa.

The framework of the collaboration is to explore the new economic and social conditions emerging as a result of the country’s modernization strategy, resulting in the neglect of core issues of the urban poor and the breakup of indigenous structures.

The work performs on a prophetic level, the message is provocative in the sense that it is a vision of the future, a future that has co-opted culture, land and economy through the continued implementation of a westernised model of development.

The use of the word “hungry” in the performance presents a brutal lack of understanding and empathy with its historical references to the past Ethiopian famine.

The performer reduces the power of the present “illusion of development” within the city, by using technology, which co-opts the same spectacular, advertising / marketing techniques to seduce the public.

In doing so the device/performer provides a tangible and visible source for dialogue, as opposed to the invisibility of the economic power structures dominating the city. This direct visual and physical reference offers/ provokes the community towards a tangible source to challenge debate and discuss the wider more complex appropriation of culture and commodities with the artists involved.

A series of photographs were taken around various sites within the city of Addis Ababa in Aug 2014.

The projects objective is to develop a framework that responds to the aggressive modernization and development strategies that are currently creating conflict by the appropriation of land, resources and assets from the indigenous communities within Addis Ababa.

The invisibility of these transformations from public to private ownership draws comparisons to the wider associations with military conflict and as such is promoted by the same fiction being projected into the public domain that progress, solution and discussion is possible.

Suggestively the images invent a border, the fragility and fluidity of which offer the possibility of protection whilst also visually establishing a breach.

About Paul Buchanan
Born in Glasgow (1970), and currently living and working in the Netherlands. My work is concerned with the exploration of the materiality, fixity and fluidity of spaces between borders. By creating conceptual visual responses through a variety of mediums, my work continually reflects upon itself in its production as a way to relate past, present and future possibilities by rendering the materiality of ‘entities’, whilst exploring how they act as operative edges of the law, and the condition of democratic urban life.

„წითელი აბრეშუმის ფარდა / პეიზაჟი“, 2014, ფოტოგრაფია, სხვადასხვა ზომა
Red silk curtain / landscape, 2014, photograph, size variable

„მშიერი და უსახლკარო აგვისტო“, 2014, ადის აბაბა, მხატვარი ლეპტოპით, ფოტოგრაფია, სხვადასხვა ზომა
Hungry and Homeless August, 2014 Addis Ababa, artists with Laptop, photograph, size variable

რიმა არსლანოვი

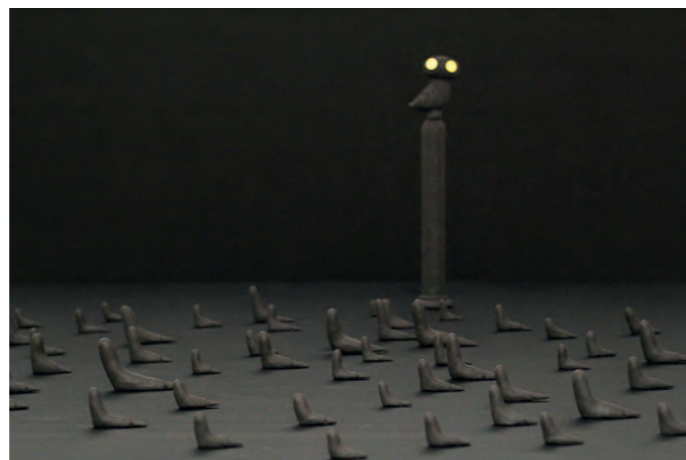
ისრაელი

Rimma Arslanov

Israel

ვიდეო ანიმაცია „შავი ყუთი“, თოჯინური ანიმაციის ტექნიკითა და მუქი ფერის ჩრდილებში, უწყვეტი ღამის სცენის კადრით შეიქმნა. მთავარი მოქმედი პირები ორგანული ფლორის ნარჩენები და არქიტექტურული ფრაგმენტები არიან, რომლებიც საკუთარი ცხოვრებით ცხოვრობენ. ვიდეო ეხება სამყაროთა შორის კავშირს და მაყურებელს კომუნიკაციის განსაკუთრებულ სახეს – სინათლის სხვადასხვა რაოდენობით გამოხატულ ნიშნების ენას სთავაზობს

Video animation work Black Box, created in stop motion technique and shot in dark colored shades as a continuous night scene. Remains of organic flora and fragments of architecture become key actors, while they are growing life of their own. The video relates the subject of communication between worlds and offers a language of signs expressed in the form of variant volumes of light, as a sole manner for communication.

About Rimma Arslanov

Born in 1978, lives and works in Israel and Germany. Selected Exhibitions: 2014 – Campoi Gallery, Munich, Germany (solo); 2013 – Gray Noon, Kunstverein Leipzig, Germany (solo); Celeste Prize 2013 Finalist Exhibition, Rome, Italy (group); 2013 SIMULTAN FESTIVAL Popular Unknown, Romania (group); 5th Base Gallery Film Nights, London, UK (group); Breathing into the Hidden Tree, Blumen, Leipzig, Germany (solo); R+R=R (Collaboration with Roy Mordechay), Fresh Paint 6, Tel Aviv, Israel (solo); Arrival/Departure (Collaboration with Roy Mordechay), Oranim Gallery, Israel (solo); 2012 – Kiss the Future, Schwartz Gallery, London, UK (group); Galicia, Mon Amour, Folly, Fantasy and Phantasm, BWA Sokol Gallery for Contemporary Art, Poland (group); Snipers on a Can, ST-ART, Israel (group)

Awards/Grants/ Residences: 2013/14 – Lepsien Art Foundation Grant, Dusseldorf, Germany; 2013 – Commissioned work for a special project in Fresh Paint 6 Art Fair, Tel-Aviv; Ministry of Aliyah and Immigrant Absorption Prize for Fine Art, Israel; Celeste Prize Finalist in the Video & Animation category; Blumen Artist Residency, Leipzig, Germany; 2012 – Homesession, Artists in Residency Program, Barcelona, Spain; Pollock-Krasner Foundation Grant, New York; Alix De Rothschild Award, Israel; Yehoshua Rabinowitz Foundation for the Arts, Israel.

„შავი ყუთი“, 2014, ვიდეო ანიმაცია, 03'14", კადრის ფორმატი 3:2

Black Box, 2014, video animation, 03'14", Aspect Ratio 3:2

სოფო ქემოკლიძე

საქართველო

Sophia Kimoklidze

Georgia

„ერთი მოკვდავის სევდა უფრო სრულია, ვიდრე სამყარო“
ირაკლი ჩარკვიანი

საქართველოში ოთხ მილიონიანი მოსახლეობიდან ნახევარ მილიონზე მეტი დევნილია, ხოლო ქვეყნის ტერიტორიის 20%-ზე მეტი ოკუპირებული. მცოცავი ოკუპაცია მავთულხლართებით დღესაც გრძელდება.

“The sorrow of one mortal is larger, than that of the universe”
Irakli Charkviani

In Georgia’s population of around 4 million, about half of a million are Internally Displaced Persons (IDP). More than 20 percent of the territory is occupied. The creeping occupation continues as re-installing the barbed wires is in progress.

About Sophia Kemoklidze

Born in 1976 lives and works in Tbilisi, Georgia. In 1994-2000, studied in the Tbilisi State Academy of Arts. She has held solo exhibitions in 2011 and 2013. In 2011, has participated “Free Fall”, Artisterium IV, Tbilisi International Contemporary Art Exhibition and Art Events. Since 2000 has participated in public art projects “Tagging My Soul Underground” and “Lost Space” (2009), in Tbilisi Georgia. During 2000-2007 worked with the Hobby Gallery, Tbilisi. She has exhibited in Kunsthandel’t Galereike, Holland in 2006 and Georgian National Gallery in 2000.

„სოფია სადემარკაციო ხაზთან“, 2013, ფოტო დოკუმენტაცია,
შიდა ქართლი, სოფელი აძვი, სვედასხვა ზომა

Sophia at the Demarcation Line, 2013, photo documentation,
Central Georgia, Adzvi Village, various sizes

თამარა კანაშვილი
საქართველო
Tamara Kanashvili
Georgia

About Tamara Kanashvili

Lives and works in Tbilisi, Georgia. Exhibitions and events include Art See, "Meeting Point – Underwheel" in 2013, Aspei – "Literature and Art between East and West" in State Museum of Georgia Literature, in 2104.

„კონკურსი“, 2013, ტილო, 8ფეტი, 100X140 სმ
Contest, 2013, oil on canvas, 100X140 cm

თათა მეტივიშვილი, ქეთი ორჯონიკიძე
საქართველო
Tata Metivishvili, Ketj Orjonikidze
Georgia

About Tata Metivishvili

Born in 1986, lives and works in Tbilisi, Georgia. Works in photography. Since 2013, participation in the events "Kolga" Tbilisi Photo, "Photogazapxuli 2004".

About Ketj Orjonikidze

Born in 1988 lives and works in Tbilisi, Georgia. HE IS a professionally trained singer and piano player. She has started as an amateur photographer. First time collaboration with Tata Metivishvili in 2013.

გამოდუნდიან „ფოტოგრამეტრი“, 2013

From the exhibition "Photogrammetry, 2013

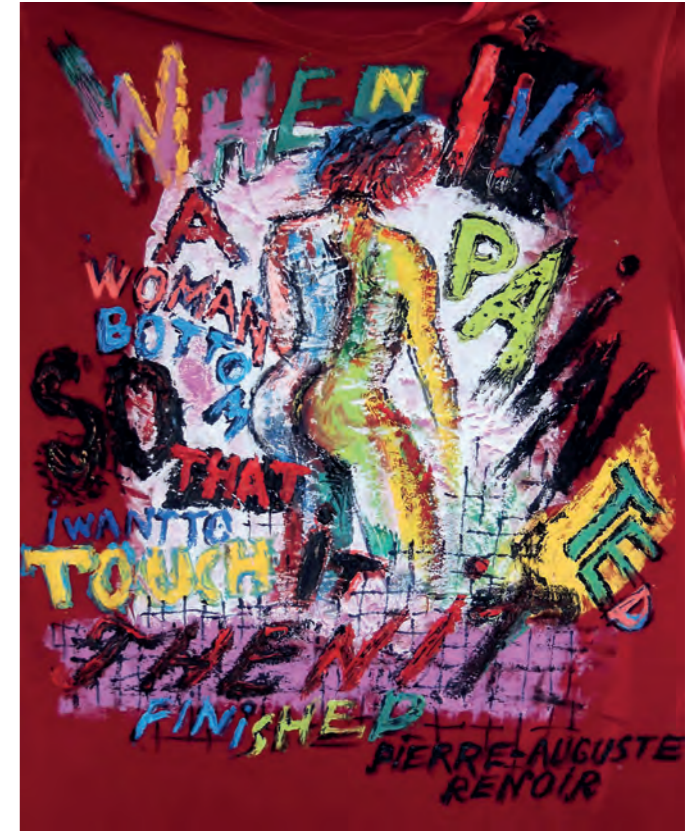
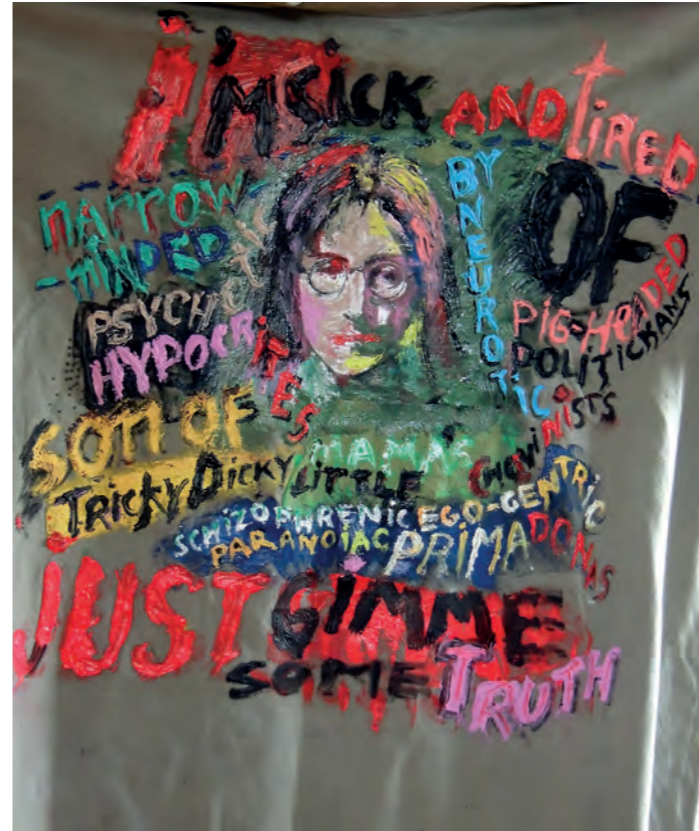

About Valeri Kocharov

Lives and works in Tbilisi, Georgia. Studied design in Tbilisi Academy of Arts, St. Petersburg and Riga Academies of Arts. Exhibits locally and internationally since 1974.

„მაისურის სიბრძნე“, 2014, ფერწერა მაისურზე, მუდმივი, რეცხვადი რემინის საღებავი, სხვადასხვა ზომა

T-shirt Wisdom, 2014, painting on T-shirt, permanent washable rubber paint, various sizes

გალა გალერეა წარმოადგენს
Gala Gallery presents

ზურა აფხაზი
საქართველო
Zura Aphkhazi
Georgia

Own LHC

პროექტი ინსპირირებულია Cern-ის ლაბორატორიის იმიჯებით, კონსტრუქციებით, წარმობეული კვლევების მასშტაბებით, მიზნებით. გამოფენის სახელწოდებაში გამოყენებული აბრევიატურა, ერთის მხრივ, ავტორის შთაგონების წყაროზე მიანიშნებს, მეორეს მხრივ კი მისი ერთგვარი თამაშია, რომელიც მიზნად არ ისახავს კონკრეტული ლაბორატორიის კვლევების ილუსტრაციას. მხატვარი საკუთარ ლაბორატორიას, სამყაროს გვთავაზობს, სადაც უკვე ნაცნობი იმიჯები ახლებურ ურთიერთქმედებაშია და თითოეულ ადამიანს საკუთარი ინტერპრეტაციის, ორიგინალური ნაკითხვის საშუალებას სთავაზობს.

გალა გალერეა, 2014

Own LHC

The project is inspired by the images, constructions, research scale and goals of the Cern laboratory. The abbreviation employed in the exhibition title responds to the author's source of inspiration, and it appears as a certain game that does not imply an illustration of scientific achievements of the specific laboratory. The Artist offers his personal laboratory, his world, where familiar images start to exist in a new correlation, suggesting the possibility of our own interpretation and understanding.

Gala Gallery, 2014

About Zura Aphkhazashvili

Born in 1968 lives and works in Tbilisi, Georgia. In 1983-1987 studied art in Art College in Tskhinvali, South Ossetia. In 1996, graduated after Tbilisi State Academy of Arts. Since 1996, participates in the group exhibition in Moscow Central House of Arts (1996), GI-Gallery (1998, 1998), Tbilisi, Tbilisi History Museum (2004, 2008), "Gallery 41 Degree" of Tbilisi State Museum of Georgian Literature (2002), GTS-Hall, Tbilisi (2005). Internationally his works were shown in Gallery Lisstros and the State Gallery, Berlin, Regensburg. He showed solo in Gala Gallery in 2014.

გამოფენიდან Own LHC, 2014 „უსათაურო“, 2012-2014, ინსტალაცია, სარკე, ფერწერა, 214X300 სმ
გალა გალერეის საკუთრება

From the exhibition Own LHC, 2014
Untitled, 2012-2014, installation, mirror, painting, 214X300 cm
Courtesy Gala Gallery

ქართული ონლაინ
ჟურნალის „ფოტოსე“
და „არტისტერიუმი
2014“-ის ერთობლივი
ფოტოკონკურსის
„ჰუსტონ, პრობლემა
გვაქვს!“ გამარჯვებული
ავტორი

A winner of the photo
contests “Houston, we
have a Problem!” held
by Georgian online
magazine “Photoessay”
and the Artisterium 2014

ნიკო სომხიშვილი

საქართველო

Niko Somkhishvili

Georgia

27 წლის ვარ.
უმუშევარი.
მე სახე დავკარგე.
დავკარგე აზრები და სიტყვები.
დავკარგე მიზნები და ოცნებები.
ჩაკვებე ყველა კარი და ადამიანებთან ურთიერთობა დამავინწყდა.
მხოლოდ ვჭამ და მძინავს.
ჰუსტონ პრობლემა გვაქვს, ჩვენ არარეალიზებული ვართ!!!

I'm 27 years old.
I'm unemployed.
I lost my face.
I lost ideas and words.
I lost targets and dreams.
I closed all doors and forget how to communicate.
I only eat and sleep now.
Houston, we have a problem, we are unfulfilled!!!

About Niko Somkhishvili

Born in 1987 in Gori, Georgia. Studied Journalism at Tskhinvali State University. Started Photography in 2012. In 2014, collaborated with the Gori Photographers Club. In 2014, open air photo exhibition within the event of “Days of Gori”. In 2014, the first place prize in Artisterium and Photoessay On-line Magazines joint photo contest “Houston, we have a problem!”. The project was exhibited at Artisterium 7 / 2014.

„მე სახე დავკარგე“, 2014, შავ/თეთრი
ფოტო სერია, სხვადასხვა ზომა

I Lost my Face, 2014, B/W photo
series, various sizes

თანამედროვე ხელოვნების ცენტრი – თბილისი. უელსი, დიდი ბრიტანეთი

Center of Contemporary Art – Tbilisi. Wales, UK

არსაიდან

შონ ედუარდსი, პიტერ ფინემორი, ფერნ ტომასი, ბედვაირ უილიამსი, ლოის უილიამსი, სიუ უილიამსი, კრეგ ვუდი

„არტისტერიუმი 7“-ის თემა „ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს!“ შემოქმედებით პროცესს დესტრუქციის გამომწვევი კონფლიქტებისა და წინააღმდეგობებისკენ მიმართავს. ის მონაწილეებს პერსონალური, მხატვრული, ფილოსოფიური, სოციალურ-პოლიტიკური, გარემოსდაცვითი ან რაიმე სხვა სახის პრობლემების ასახვისკენ მოუწოდებს. თემის დაკავშირება შესაძლებელია ყველა სახის გაუმართაობასთან, რომელიც „სისტემაში“ არეულობას, იმედგაცრუებას და ქაოსს იწვევს. „სისტემაში“, რომელიც ურთიერთქმედით და ურთიერთდაკავშირებული კომპონენტების ინტეგრირებული მთლიანობაა.

გამოფენაში „არსაიდან“ შვიდი მხატვარი პრობლემებს თავისებურად ხედავს. ბედვაირ უილიამსი სრული პოსტ-კატასტროფის აპოკალიპტურ სიტუაციას წარმოაჩენს, თუმცა უხეში ანტიუტოპიური (უ)წესრიგობა ქაოსიდან სწრაფად აღადგენს თავს. ფერნ ტომასი განადგურებისა და შექმნის პოლუსებს აცოცხლებს, ზოგჯერ თანდაყოლილ ძალადობას და მათთან ჩვენს ამბივალენტურ დამოკიდებულებას. კრეგ ვუდი ცდილობს აჩვენოს როგორ მოქმედებს ჩვენს „პატარა“ ცხოვრებაზე „დიდი“ გეოპოლიტიკური მოვლენები. ლოის უილიამსი ოჯახურ ცხოვრებას სხვა კუთხით უყურებს, ის იმ სევდიან ბრძოლაზე მიანიშნებს, რომელიც აღუსრულებელ გეგმებთან, დანაკარგსა და სიკვდილთანაა დაკავშირებული და ჩვენს გარშემო არსებული საგნების მსგავსად, ადამიანური ყოფის ნაწილია.

შონ ედუარდსის ნამუშევარი იმ პრობლემებს განასახიერებს, რომლებსაც მხატვარი ხელოვნების შექმნისას ეხება. ესაა სახელოსნოს და გალერეის, მასალის და

პროცესის, ხელოვნების დასრულებული ნაწარმოების და მაყურებლის ურთიერთქმედება. პიტერ ფინემორი სამყაროს მიკროკოსმოსს საკუთარ ბაღში ქმნის და ან-არქიული იუმორით წარმოაჩენს ცხოვრებას გლობალური კონფლიქტიდან, ყოფის აბსურდულობამდე. სიუ უილიამსი იდენტობის ღრმად პრობლემურ ქმნადობას იკვლევს, განსაკუთრებით „ქალურობის“ იდეას ე.წ. პოსტ-ფემინისტური სამყაროში, სადაც პიროვნება და ურთიერთობები კოროზირებულია გვიანი კაპიტალიზმის მომხმარებლური და სელებრიტული კულტურით. შვიდივე მხატვრის ნამუშევარი სირთულეს, კონფრონტაციას, დილემას ეფუძნება. „რეალური“ ხელოვნება ხომ მსგავსი თემების კვლევას ისახავს მიზნად. წინააღმდეგ შემთხვევაში, რატომ უნდა შევიწუხოთ თავი მისი კეთებით?

სათაური „არსაიდან“ გარკვეული დოზით ხუმრობასაც შეიცავს და გვახსენებს, რომ დიდი და პატარა, გლობალური და პირადი პრობლემები ყოველთვის მოულოდნელად დგება და თავს გაფრთხილებს გარეშე გვატყდება „არსაიდან“ მოდის, როდესაც უკვე ძალზედ გვიანია. ზოგჯერ პრობლემების მიზეზებსაც ვხედავთ, თუმცა ეს მაშინ ხდება, როდესაც მათი შეჩერება უკვე შეუძლებელია. „არსაიდან“ კარგი სახელია გამოფენისთვის, რომელშიც პატარა ქვეყნის შვიდი მხატვარი მონაწილეობს. ქვეყნის, რომლის შესახებ უმეტესობას ბუნდოვანი წარმოდგენა აქვთ. „საიდან?“ გაოცებულად უბრუნებენ კითხვას მას, ვინც ამბობს რომ უელსიდანაა. „არსაიდან“ ასევე პირადული მნიშვნელობის მატარებელია: გამოფენა თბილისში, 2001 წელს, ორი კურატორის სრულიად შემთხვევითი, „არსაიდან“ შეხვედრის 13 წლით დაგვიანებული შედეგია.

მარტინ ბარლოუ ვატო წერეთელი

უელსის საერთაშორისო ხელოვნებისა და ბრიტანეთის საბჭოს მხარდაჭერით.

Out of Nowhere

Sean Edwards, Peter Finemore, Fern Thomas, Bedwyr Williams, Lois Williams, Sue Williams, Craig Wood

Artisterium 7’s theme of ‘Houston, we have a problem’ directs the creative process towards conflicts and contradictions that create destructive processes. It asks participants to reflect on problems, whether of a personal, artistic, philosophical, socio-political, environmental or any other nature. It can be linked to all kinds of malfunction that may cause disorder, frustration, and chaos within a ‘system’, that is, a set of interacting and interdependent components forming an integrated whole.

Each in his or her own way, the seven artists in Out Of Nowhere look at problems, and forms, however subtle, of malfunction or disorder. Bedwyr Williams presents a scenario of full post-disaster apocalypse, although a gross dystopian (dis)order quickly establishes itself out of the chaos. Fern Thomas evokes the related poles of destruction and creation, the violence sometimes inherent to them, and our ambivalent relationship to them. Craig Wood subtly suggests the way the effects of ‘big’ geopolitics across countries and continents eventually impact in some way to disrupt our ‘small’ domestic lives. Lois Williams looks at that domestic life from a different perspective, hinting at the melancholy struggle against unfulfilment, loss and death which, behind the everyday objects of home which we gather around our lives, are part of the human condition. Sean Edwards’s work embodies the problems the artist addresses in making art itself in the complex relationships of studio to gallery space, materials and process to finished art work, and art work to audience. Peter Finemore creates a microcosm of the wider world in his own garden, using anarchic humour to illuminate themes ranging from global conflict to the absurdities of our existence. Sue Williams explores the deeply problematic construction of identity, and particularly the construction of ‘femininity’, in a so-called post-

feminist world where the realities of personality and relationship are corroded by late-capitalism’s culture of consumerism and celebrity. The work of all the artists, then, emerges from some perception of difficulty, clash, dilemma. But then perhaps all ‘real’ art needs some such perception to bring it into existence, otherwise why bother making it?

The title Out Of Nowhere playfully suggests that in life, problems large and small, global and personal, always seem to arrive unexpectedly, to hit us without warning, to come ‘out of nowhere’. Of course, when it is too late, we can usually find the causes or signs of it which we simply did not see or ignored when we might have done something to stop it. Even more playfully, Out of Nowhere is probably a good title for an exhibition of the work of seven artists from a small country of which few people have more than a very hazy notion: ‘Where?’ is usually the puzzled response to someone saying they are from Wales. Out of Nowhere also has a more personal meaning: the exhibition comes ultimately from a completely chance encounter between the two curators in Tbilisi in 2001. That is, it is a result thirteen years later of a meeting which came ‘out of nowhere’.

Martin Barlow Wato Tsereteli

Supported by Wales Arts International and the British Council.

„ეხტ“, 2014, ერთარხიანი ვიდეო, 26'00"
„ბორცვის ფერმერი“, 2011, ციფრული ანაბეჭდი, 300X200 სმ

Echt, 2014, single channel video, 26'00"
The Hill Farmer, 2011, digital print, 300X200 cm

About Bedwyr Williams

Born in 1974 in St Asaph, Wales. Lives and works in Caernarfon, Wales. 2014: 'Primal Architecture', Irish Museum of Modern Art, Dublin, Ireland; 'Echt', Salzburger Kunstverein, Salzburg, Austria; 'Echt', Tramway, Glasgow, Scotland (part of Glasgow International); 'Hotel 70', Mostyn, Llandudno, Wales. 2013: 'The Starry Messenger', Wales Pavilion, Venice Biennale, Venice, Italy; 'Ernstie Tiere', Bonner Kunstverein, Bonn, Germany; 'Performa 13', New York City, USA. 2012: 'My Bad', Ikon Gallery, Birmingham, England. 2010: 'We Have The Mirrors, We Have The Plans', Mostyn, Llandudno, Wales.

Bedwyr Williams draws on his experience of the world to make work that is simultaneously highly satirical and deadly serious, revealing both his and society's neuroses and idiosyncrasies. Through live performance, installation, video and other media he looks at everything from living in rural Wales to experiencing the end of the world. **Echt** imagines a post-apocalyptic future where survivors of a disaster experience troubled sleep in an over-crowded sports hall. In the dystopian world outside, status is based on conspicuous consumption, hoarders and their hangers-on rule from former night clubs, and the rest are just average-sized people in over-sized situations.

„მინის ქვეშიდან“, 2010-დღემდე, შპალერი, ნაბეჭდი ტექსტი ქაღალდზე, მაგილა, საუბრის აუდიო ჩანაწერი ყურსასმენით, შპალერი კრის ტელიორთან ერთად, დამზადებულია Graham and Brown-ის მიერ, ასისტენტი ტივი დევისი, სხვადასხვა ზომა

From Under Glass, 2010-present, Wallpaper*, printed text on paper, table, spoken audio via headphones (*wallpaper with Chris Taylor), Wallpaper printing by Graham and Brown. Typesetting assistant Tivy Davies, Dimensions variable

About Craig Wood

Born in 1960 in Edinburgh, Scotland. Lives and works in Laugharne, Wales. 2014: Farm Shop, Oriol Myrddin Gallery, Carmarthen, Wales. 2013: Sichuan Fine Art Institute, Chongqing, China. 2010: We Have The Mirrors, We Have The Plans, Mostyn, Llandudno, Wales; Blank Cheque, Scuola Internazionale di Grafica, Venice, Italy. 2009: Wallpaper to Complete, Smithsonian Institution, New York, USA (with Chris Taylor).

Craig Wood investigates the relationship of local to global, of micro to macro in which each individual finds him/herself. Humble materials such as household objects and wallpaper convey with subtle humour the effects of major geopolitical shifts on 'small' domestic lives, as when his teenage daughter's eyes gaze out from wallpaper, questioning the world we are creating for her generation. Texts offer half-surreal commentary on imagined dynamics of social change, while map pieces express Wood's delight at finding his map of Tbilisi being utterly disregarded by the inhabitants he encountered (a legacy of maps being banned as potential means of subversion during the Soviet era), in favour of the active psycho geographies of the city living in their minds.

„დატყუებული რუკა“ (# 1), 2014, ნაბეჭდი რუკა ქაღალდზე, დიამეტრი 30 სმ
Crumpled Map (No.1), 2014, printed map on paper, 30 cm diameter

ფერნ ტომასი
Fern Thomas

„შექმნის ამბები“, 2005, ერთარხიანი ვიდეო, 4'52"
Creation Stories, 2005, single channel video, 4'52"

About Fern Thomas

Born in 1983 in Neath, Wales. Lives and works in Swansea, Wales, and Copenhagen, Denmark. 2014: 'Farm Shop', Oriol Myrddin Gallery, Carmarthen, Wales; 'The Green Room', Trust New Art, Tynesfield, England; 'Ephemeral Coast', Mission Gallery, Swansea, Wales; 'Kin & Cargo', MICA, Baltimore, USA. 2013: 'Let's See What Happens...', Glynn Vivian Art Gallery, Swansea, Wales. 2012: 'When the moon fell out of orbit', Mission Gallery, Swansea, Wales, 'Curator's Egg, Altera Pars', Anthony Reynolds Gallery, London, England, 'Audiograft', Sonic Art Research Unit, Oxford, England.

Fern Thomas works in the field of social sculpture with performance, installation, video, sound and text. Manifesting themselves in action, live or documented, her process-led and intuitive explorations focus on simple transformative gestures or responsive actions, and allow for a slow and careful dialogue to reveal what is hidden, buried or lost. Creation Stories contemplates the link between creativity and violence in basic physical actions. The unexpected, thunderous explosions accompanying the slowed-down footage of various simple acts, harmless in themselves, produce a sense of awe as if they are the sounds of worlds forming or disintegrating, or of nuclear extinction.

„ამდევნე, როგორც ჩრდილი“, 2014, შერეული მედია, სხვადასხვა ზომა

Follow, as a Shadow, 2014, mixed media, dimensions variable

About Lois Williams

Born in 1953 in Denbigh, Wales. Lives and works in St Asaph, Wales. 2013-14 'Open Books', National Library of Wales, Aberystwyth, Wales, Sanshang Museum Of Contemporary Art, Hangzhou, China, Logan Art Gallery, Queensland, Australia, University of New South Wales Academy Library, Canberra, Australia. 2013: 'Un Universo Poliedrico', MuVIM, Valencia, Spain. 2012: 'Arcady', Goat Major Projects, Cardiff, Wales. 2011: 'One-Room Living', Tbilisi State Academy of Arts, Tbilisi, Georgia (as part of Artisterium IV); 'Lifetime to Legacy', National Museum of Wales, Cardiff.

Using made, found and altered objects and natural materials such as paper, wax, felt, wool and, latterly, delicate watercolour drawings, Lois Williams makes sculptural installations which refer to matters of identity and memory and their experience within everyday life. Behind the everyday objects of home, which we assemble around our lives, she suggests. Lays the struggle against unfulfilment, loss and death, which are part of the human condition. The objects in Follow, As A Shadow are simply sewn and use as their subjects things such as the artist's father's shoe, a bell, a jug, a sheep's skull that sits by the door of her house. As individual objects, they seem insignificant, but when brought together they sum up a life.

„შუქის შხაპი“, 2004-2010,
ერთარხიანი ვიდეო, 1'31"

Light Showers, 2004-2010,
single channel video, 1'31"

About Peter Finnemore

Born in 1963 in Llanelli, Wales. Lives and works in Llanelli, Wales. 2014: 'Nature Boy', Millennium Arts Court Arts Centre, Portadown, Northern Ireland, One Day Exhibition/Film Screening, Argo Centre for Art and Media, Brussels, Belgium, 'Aur', Millennium Centre, Cardiff, Wales. 2013: 'From Common Differences', St David's Hall, Cardiff, Wales, 'Whats Down There', Elysium Gallery, Swansea, Wales. 2012: 'An Uncommon Past', Sichuan Fine Art Gallery, Chongqing, China, 'Supertramp', g39 Gallery, Cardiff, Wales, 'The Silent Village', DOX Centre of Contemporary Art, Prague, Czech Republic.

Dream-like, unsettling, irreverent and seriously funny, Peter Finnemore's photographs, installations and films, made under the umbrella title **Zen Gardner**, use the camouflaged/green man figure as their central motif. Wonder and humour illuminate broader questions about human experience and perception in this selection from around 70 short films made in the artist's garden in rural Wales during 2004–2010. The garden becomes a site of experimentation, the setting for a series of situations and performances, and a microcosm of the wider world, as the work tackles themes ranging from conflict and machismo to environmental issues, pagan folklore and existential absurdities.

„სათბურის ეფექტი“, 2004-2010,
ერთარხიანი ვიდეო, 2'19"

The Greenhouse Effect, 2004-
2010, single channel video, 2'19"

„მუშნველად მოძრავი ტუჩები“, 2014,
ინსტალაცია, ნახატი, სხვადასხვა ზომა

Lips Barely Moving, 2014, installation of
drawings, dimensions variable

About Sue Williams

Born in Redruth, Cornwall, England. Lives and works in Cardiff, Wales. 2014: 'Home', Dean Clough Gallery, Halifax, England, 'Three/Tair' Gallery Ten, Cardiff, Wales. 2013-14: 14 'Open Books', National Library of Wales, Aberystwyth, Wales, Sanshang Museum Of Contemporary Art, Hangzhou, China, Logan Art Gallery, Queensland, Australia, University of New South Wales Academy Library, Canberra, Australia. 2012: 'Poke Me' Ffin-y-Parc Gallery, Llanrwst, Wales and SL Gallery, London, England. 2011: 'Carte Blanche', Analix Forever, Geneva, Switzerland. 2010: 'Sue Williams & Robert Slingsby', Gallery Genesis, Athens, Greece, 'We Have The Mirrors, We Have The Plans', Mostyn, Llandudno, Wales.

Suggesting endless cycles of overheard arguments, conversations and encounters in pubs, clubs and bars – and the privacy of home – Sue Williams's raw, uneasy works explore our boundless capacity as human beings for miscommunication in what is said, what is meant and what is understood. Lips Barely Moving exposes the part in this process played by the relentless sexualisation of women and young girls in contemporary society. Driven by consumerism, its corrosive effects on individuals and relationships underlie the anxieties and ill-tempered misunderstandings of Williams's women, men, lovers, wives and husbands, who vainly strive to experience the impossibly idealised versions of emotional and sexual gratification peddled by the media, and unconsciously measure their flawed daily realities against them.

About Sean Edwards

Born in 1980 in Cardiff, Wales, lives and works in Abergavenny, Wales. 2014: Mostyn, Llandudno, Wales; Limoncello, London, England. 2013: Chapter, Cardiff, Wales; 'Drawn In Cursive', Netwerk, Aalst, Belgium. 2012: Kunstverein Freiburg, Freiburg, Germany. 2011: Limoncello, London, England; Tanya Leighton, Gallery, Berlin, Germany; Spike Island, Bristol, England. 2010: 'We Have The Mirrors, We Have The Plans', Mostyn, Llandudno, Wales.

Sean Edwards's work investigates the sculptural potential of the everyday, frequently using remnants of previous activities as a starting point. There is often a sense of objects being in-progress, indeterminate and open to change, with the audience invited to play a part in the work's creation. Completion is only ever realised in the exhibition environment, undermining perceptions of the gallery as a space for fully achieved artworks closed to further development. The works intentionally hold within themselves a sense of failure, often through the impoverished materials and techniques used. The seemingly incidental and casual nature of the work is a defining characteristic, its origins traversing the bridge between studio and gallery, the complex yet intrinsic relationship in which Edwards' practice lies.

„სწორად დადგმა“, 2014, მედია –
ობ. ტექსტი, სხვადასხვა ზომა

Putting Right, 2014, Medium – see
elsewhere, dimensions variable

Media of work 'Putting Right'

15a Cremer Street support medium density fibreboard drywall screws / Practice Object ceramic cup coffee stains / Practice Object glass card paint / Practice Object glass wooden toy / Practice Object tape paper / Practice Object wood marker pen pin / Practice Object phono lead / Practice Object formica fine surface filler graphite / Practice Object cotton webbing / Practice Object twig ink / Practice Object tissue lint / Practice Object spray paint aluminium / Practice Object frame ink / Practice Object dado rail paint / Practice Object plywood paint / Practice Object tesco carrier bag / Practice Object plug burnt match / Practice Object staple card magazine cut outs / Practice Object skirting board / Practice Object linoleum sample ink / Practice Object paper pencil gouache / Practice Object card tape marker pen / Practice Object newspaper tape / Practice Object gaffer tape masking tape marker pen / Practice Object plaster elastic bands / Practice Object railway gauge material unknown / Practice Object pine masking tape graphite / Practice Object card gouache / Practice Object masking tape roll gouache / Practice Object steel ruler brass / Practice Object oak spray paint / Practice Object wooden handles gouache / Practice Object card gouache / Practice Object chipboard gouache / Practice Object plaster card / Practice Object foam board tape contains paper colouring pencil / Practice Object toilet tissue paper gouache / Practice Object plumbing rings / Practice Object lid yellow snooker ball / Practice Object MDF steel bracket screw / Practice Object mdf paint holes / Practice Object softplay ball / Practice Object mahogany household paint / Practice Object shoebox rolled keeleys / Practice Object paper cup gouache / Practice Object dulux paint sample pinks / Practice Object paper gouache rust / Practice Object paper gouache / Practice Object paper tray pocket lint badge / Practice Object sandpaper / Practice Object rolled inkjet prints / Practice Object steel / Practice Object snooker balls / Practice Object cup straw / Practice Object glass paper / Practice Object cup invoice water stain / Practice Object cotton reel / Practice Object dust / Practice Object tape paper / Practice Object hardboard pine paint / Practice Object cotton reel surface filler graphite / Practice Object beech post it notes / Practice Object tape / Practice Object hardboard photocopy gouache / Practice Object tea towel paint snooker chalk traces / Practice Object glasses glass bulb / Practice Object gilfach quilters open / Practice Object florist paper / Practice Object british railways cup enamel paint / Practice Object shoebox graphite tape / Practice Object MDF ink / Practice Object 35mm film rolls / Practice Object paper / Practice Object card staple / Practice Object cardboard box tracing paper / Practice Object dolls house paper / Practice Object Tom Pitt oil board / Loose Sheet inkjet print pencil tape / Loose Sheet newspaper pencil ink tape / Loose Sheet inkjet print pencil tape / Loose Sheet inkjet print pencil tape / Loose Sheet inkjet print tape / Loose Sheet 35mm film acetate post it notes penci / Loose Sheet ink tape / Loose Sheet inkjet print pencil / Loose Sheet inkjet print / Loose Sheet pencil / Loose Sheet photocopy pencil / Loose Sheet ink / Lost Object MDF off cuts spray paint / Notebook 16 / RF Digital Transfer* / Practice Object card tape inkjet pint / Practice Object plywood japanese paper samples / Practice Object magazine tear sheet / Practice Object inkjet print tape / Practice Drawing photocopies tape / Practice Object newsprint collage / Practice Object dolls house paper / Practice Drawing silk screen print paper / Practice Drawing Photocopy / Practice Drawing Photocopy / Untitled 2007/2013 Framed Giclee Print / Lost Object spray paint / Lost Object graphite / Untitled 2009/2013 Framed Giclee Print *One of those chance moments when two people think of/about the same thing. His was far superior to mine so mine remained in notebook as an idea. (note from page 40, Notebook November 2011 on Richard Bevan's 16mm film rf#)

ARTIST ERIMUM

გ. ლეონიძის სახელობის ქართული ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმი, გალერეა 41 გრადუსი, ამერიკის შეერთებული შტატები

G. Leonidze State Museum of Georgian Literature, Gallery 41 Degree, The USA

რიყის ქვა, სიმდიდრე, განძი, ნაგავი

მხატვრები:

ბატლ სტუდიო

ტობი ლი & პაველ ვოიტასიკი & ერნსტ კარელი

მერი მატინგლი

სტეფანი სუიკო

კურატორი:

ლიდია მეთიუ

„რიყის ქვა, სიმდიდრე, განძი, ნაგავი“ ამერიკელი მხატვრებისა და დიზაინერების პროექტია, რომელიც მიზნად სამომხმარებლო კულტურის საზიანო გავლენის კვლევას, კრიტიკასა და შემცირების მცდელობას ისახავს. სერიოზული, იუმორით სავსე, პოეტური და პრაგმატული პროექტები გვიჩვენებს, თუ როგორ შეიძლება ვიზუალურად და ამავე დროს აქტიურად გარემოს დაცვის იმ პრობლემების განხილვა, რომელიც ხელს უშლის ჩვენს ყოველდღიურ ცხოვრებას. სხვადასხვა შემოქმედებითი სტრატეგიების გამოყენებით, ისინი კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებენ დიდ ეკონომიკურ და სოციალურ სისტემებს, რომლებიც ხელს უწყობენ არამდგრადი ნარჩენების წარმოებას. ნამუშევრები ადამიანურ და ეკო-ორიენტირებულ ღირებულებებს გამოხატავენ, იმ საგნების ხაზგასმით ან გარდაქმნით, რასაც გაუზარებლად უარვყოფთ. ურბანულ და გლობალურ დინამიკასთან მიმართებაში ნარჩენების რეპოზიციით და მათი მეორადი გადამუშავების ხარჯზე მხატვრულ ნამუშევრად გარდაქმნით, მხატვრები კრიტიკულ კითხვებს პროვოცირებენ: რა სახის საგნებს ვაფასებთ, ვაუფასურებთ ან რომელი მათგანი საჭიროებს დღეს სასწრაფო გადაფასებას?

2014 წელს გამოცემულ არტისტულ განაცხადში ვიდეოსათვის სახელწოდებით „ერთეული ნაკადი“, ტობი ლი, პაველ ვოიტასიკი და ერნსტ კარელი, ყველაზე ღრმა, კოლექტიური თეთრი ლაქებიდან ერთერთზე მიანიშნებენ:

„როგორც პიროვნებები და როგორც საზოგადოება გრძელ გზას

ევა და მატერიალური წარმოშობიდან ადგილობრივ ნაგავსაყრელზე მათ გარდაუვალ დაკრძალვამდე, მათი ცხოვრების ციკლის არქივირება დაიწყო. მან გადაყრილი საგნების შემდგომი მოგზაურობის გლობალური და ადგილობრივი ტრაექტორიების რუკებიც შექმნა. რამდენიმე თვის განმავლობაში ყველა პირადი ნივთი თოკით შეკრა და ამ სკულპტურულ ობიექტებს ფოტოები გადაუღო, რის შედეგადაც ისინი სიზიფური პერფორმატიული შრომის არტეფაქტებად გადაიქცნენ.

არტისტერიუმის განმავლობაში მატინგლი ვორქშოფს იმის შესახებ ჩაატარებს, თუ როგორ გადავაფასოთ ნაგავი, როგორც რეალური ან თუნდაც წმინდა საგანი. მათი მატერიალური წარმომავლობის გარკვევით, უნიკალური ნარატივების გაზიარებით და პერფორმანსის რიტუალით მათი საბოლოოდ დასამარებით, იგი ორჯერ დაგვაფიქრებს იმაზე, თუ რა სახის ნივთებს მივსალმებით შეგნებულად ან ქვეცნობიერად. ის მოგვინოდებს ვიფიქროთ ნარჩენების გადამუშავების და გადანაწილების ალტერნატიულ სისტემებზე, რაც საშუალებას მისცემს ნივთებს „გაგრძელდნენ“ და „შორს“ მიმავალ გზაზე, უფრო მნიშვნელოვანი ისტორიები შექმნან.

გავდივართ, რათა დავრწმუნდეთ, რომ ჩვენი ნარჩენები მხედველობის მიღმა რჩება და ჩვენს მიერ გამოყენებული საგნების ტრანსფორმაციის ციკლის მხოლოდ მცირე ნაწილი ვიცით. უმრავლესობა ჩვენთაგანისათვის, ნივთის ცხოვრება ნაგვის ურნაში ან მეორადი გამოყენების ურნაში მისი მოთავსებით მთავრდება; ნივთი, რომელიც აღარ გამოიყენება, მისი შემდგომი გავლენის ეკოლოგიური შედეგის მსგავსად, გადის ჩვენი მხედველობის არეალიდან.“

„ერთეულ ნაკადში“, მულტიდისციპლინარულმა, თანამშრომლობაზე ორიენტირებულმა ჯგუფმა, რომელიც რეჟისორების, ანთროპოლოგებისა და ბგერის მხატვრებისაგან შედგება, გამოასწორა ნარჩენების უხილავობის მზაკვრული პრობლემა და დაგვანახა თუ რა ხდება ნაგვის ბუნვერს მიღმა. დეტალებზე დაკვირვებიდან დიდი პროპორციების მქონე აბსტრაქციამე გადასვლით, მათ მაყურებელი აშშ-ში, მასაჩუსეტის შტატის ქალაქ ბოსტონში მდებარე, მასალების გადამამუშავებელ უმსხვილეს ობიექტზე შეყავთ. ისინი გვაპიპნოზებენ გადამამუშავებელი კონვეირის ლენტების და სამუშაო პროცესის მექანიკური რითმების დოკუმენტირებით. მიუხედავად იმისა, რომ მეორადი გადამუშავების სისტემები, ნაგავსაყრელებში მოთავსებულ საგნებს ინერტულ მასალად ქცევისგან იცავს და საზოგადოებრივი სანიტარიის უფრო მდგრად ფორმას გვთავაზობს, დიდი მოცულობის ნაგავში ჩვენი კოლექტიური პრობლემის – საზოგადოებაში უზომობის კულტურის ფესვები ვლინდება. „ერთეული ნაკადი“, სიტყვის გარეშე, ბგერითი და ვიზუალური მედიტაციის საშუალებით მომხმარებლური ცხოვრების სტილის შთამბეჭდავ და მონუმენტურ შედეგებზე მიგვანიშნებს.

მხატვარი მერი მატინგლი იკვლევს, მოითხოვს თუ არა ნივთი პასუხისმგებლობას და უმჯობესი იქნებოდა თუ არა საზოგადოებისთვის უსიცოცხლო საგნის „ცოცხლად“ აღქმა. 2012 წელს მან პროექტი „სახლი და სამყარო“ დაიწყო. ის ნიუ იორკში, მცირე ზომის, ეკონომიურ სამუშაო და საცხოვრებელ გარემოში გადავიდა და მხოლოდ ყოველდღიურობისა და ხელოვნებისთვის აუცილებელ „პირველადი მოხმარების საგნებს“ იყენებდა. იქამდე არსებული ქონების უდიდესი ნაწილის გადაყრის წინ, მერიმ ყოველი ნივთის არქეოლოგიის კვლ-

ევა და მატერიალური წარმოშობიდან ადგილობრივ ნაგავსაყრელზე მათ გარდაუვალ დაკრძალვამდე, მათი ცხოვრების ციკლის არქივირება დაიწყო. მან გადაყრილი საგნების შემდგომი მოგზაურობის გლობალური და ადგილობრივი ტრაექტორიების რუკებიც შექმნა. რამდენიმე თვის განმავლობაში ყველა პირადი ნივთი თოკით შეკრა და ამ სკულპტურულ ობიექტებს ფოტოები გადაუღო, რის შედეგადაც ისინი სიზიფური პერფორმატიული შრომის არტეფაქტებად გადაიქცნენ.

არტისტერიუმის განმავლობაში მატინგლი ვორქშოფს იმის შესახებ ჩაატარებს, თუ როგორ გადავაფასოთ ნაგავი, როგორც რეალური ან თუნდაც წმინდა საგანი. მათი მატერიალური წარმომავლობის გარკვევით, უნიკალური ნარატივების გაზიარებით და პერფორმანსის რიტუალით მათი საბოლოოდ დასამარებით, იგი ორჯერ დაგვაფიქრებს იმაზე, თუ რა სახის ნივთებს მივსალმებით შეგნებულად ან ქვეცნობიერად. ის მოგვინოდებს ვიფიქროთ ნარჩენების გადამუშავების და გადანაწილების ალტერნატიულ სისტემებზე, რაც საშუალებას მისცემს ნივთებს „გაგრძელდნენ“ და „შორს“ მიმავალ გზაზე, უფრო მნიშვნელოვანი ისტორიები შექმნან.

სტეფანი სუიკოს ყოველდღიური ნივთების დაფარული ისტორიები აინტერესებს. პროექტი „თანა-ტექსტილი, რე-ფეშენ“, იგი ყურადღებას იმ ტანსაცმელზე ამახვილებს, რომელიც ერთხელ ჩვენს კარადგებსა და უჯრებში ცხოვრობდა, მაგრამ გადავაადეთ, რადგან „აღარ იყო მოღური“, „აღარ გვიხდებოდა“, ან „არ იყო დანახვის ღირსი“. რა გარემოებებში ხდება ნაჭერის მოხატულობა, მისი დამზადების ტექნიკა ისეთივე ძვირფასი, როგორც საოჯახო ან ეროვნული „საგანძური“ ეკონომიკური და კულტურული გლობალიზაციის დროს, როგორ ვაჩვენებთ ან ვნიღბავთ ჩვენს ეთნიკურ კუთვნილებას, რაც ოდესღაც ნაციონალური ტანსაცმლით ასე ნათლად გამოიხატებოდა. როგორ შეიძლება ჩვეულებრივი ტანსაცმელი დაიშალოს და ხელახლა გადაიქცეს რაღაც ახალ, მნიშვნელოვან და სასურველ ნივთად?

სუიკო ლიტერატურის მუზეუმის სივრცეში მასშტაბურ სპექტაკლს დგამს, სადაც მეტწილად უთქმელ კულტურულ ნარატივებსა და ძალაუფლებრივ ურთიერთობებზეა ორიენტირებული, იმაზე, რასაც სამოსი ვიზუალურ მოდელირებასა და სტრუქტურულ ფორმებში ატარებს. პროექტი „თანა-ტექსტილი, რე-ფეშენ“ , რომელიც სუიკოს სერიის, „კარგო კულტის“ გაგრძელებაა, მეორადი ქსოვილების გროვას, ფოტო არქივების ნაკრებს და პრაქტიკულ ვორქშოფს მოიცავს, რომელიც მონაწილეებს საფეიქრო ნაწარმის მწარმოებლებად და გამავრცელებლებად გადააქცევს. მე-19 საუკუნის ტრადიციულ კოსტუმში გამონწყობილი ქართველი ქალების ფოტოებით შთაგონებული სუიკო თბილისში არსებული არტ ჯგუფ „ბულიონის“ მხატვრებთან თანამშრომლობს, რათა ადგილობრივი მეორადი ტანსაცმლის იუმორით სავსე და კრიტიკული გამოყენებით ისტორიული სურათების მოულოდნელი და გამომგონებელი თანამედროვე ვერსიები დადგას.

პროცესის მიზანი, „ახალი“ ვერსუს „გამოყენებული“ საქონლის საშუალებით, წარსულისა და აწმყოს შორის დიალოგი და ტრადიციულ და თანამედროვე კულტურათა შორის ურთიერთობების კვლევაა.

მხატვრების ძალისხმევა ფოტომასალის ხელახლა ამოქმედებას გამოიწვევს, რომელიც საქართველოს კულტურის ხილვადობა-უხილავობაზე მიანიშნებს. ფოტოგადაღების შემდეგ სუიკო, ნარჩენების მხატვრული გადამუშავების ვორქშოფში მონაწილეობისთვის ადგილობრივი ტექსტილის მხატვრებს და დიზაინის სტუდენტებს იწვევს. გამოყენებული მასალების ღირებულების აღდგენით, ისინი მეორად ტანსაცმელს და აქსესუარებს ისევ მოდურს გახდიან. ამისთვის სუიკო შემდგომი განვითარების პერსპექტივის მქონე შოურუმის პროტოტიპს იყენებს.

„ბატლ სტუდიო“, მრავალი თაობის საოჯახო დიზაინის ფირმაა, რომელიც ნარჩენ მასალებში მდიდარ ესთეტიკას და ეკონომიკურ პოტენციალს ხედავს. ამერიკის გამოყენებითი ხელოვნების საბჭოს მიერ „თანამედროვე ალქიმიკოსად“ წოდებული, სტუდიის მთავარი დიზაინერი აპილიო ბატლი ცოლთან, დელიასთან და თინეიჯერ ვაჟებთან ნილოსა და ნოასთან თანამშრომლობით, გადაგდებულ პლასტიკურ ბოთლებს და კონტეინერებს მაღალი ხარისხის, თანამედროვე განათების დიზაინად გარდაქმნის, რომლებიც ორგანულ ფორმებსა და კასკადურ მცენარეებს გვანან. ისინი პლასტმასის ნაგვისგან ელევანტურ ნათურებს ქმნიან, რომლებიც შეიძლება ვიდაცის კოტეჯის ინდუსტრიულ პროდუქტად ან – „გააკეთე შენით“ კომპლექტებად გაიყიდოს. ფართო აუდიტორიის ნახალისების მიზნით, ისინი „იუთუბზე“უფასო ღია სასწავლო ვიდეო ინსტრუქციებსაც დებენ, რათა დაინტერესებულმა ადამიანმა, სახლსა თუ სამუშაო ადგილას საკუთარი, ენერგოეფექტური განათება შექმნას. „ბატლ სტუდიო“ კალიფორნიის სან-ფრანცისკოს უმაღლეს სასწავლებლებში, გამოყენებითი ხელოვნებისა და დიზაინის სააზროვნო ტექნიკას ასწავლის, რაც ადგილობრივი ნაგავსაყრელებისთვის და გადამამუშავებელი ცენტრებისათვის განკუთვნილი ნარჩენების მიმართ საზოგადოების ინტერესს აღვივებს. თბილისში, „ბატლ სტუდიო“ ლიტერატურის მუზეუმის საგამოფენო სივრცის ერთერთ დარბაზს დიზაინის აქტიურ ვორქშოფად და სამკითხველო დარბაზად გარდაქმნის, სადაც თბილისის სამხატვრო აკადემიის სტუდენტები და ვორქშოფის სტუმრები იმუშავებენ. დამზადებული ნათურები მუზეუმის ეზოში არსებული კაფეს ბაღში დამონტაჟდება.

COOP Georgia 2012 წელს დაარსებული, ნარჩენების გადამუშავების კომპანიაა. კომპანია უკვე 50 კერძო კომპანიას, ორგანიზაციასა და სკოლას ემსახურება. მათთან თანამშრომლობით მხატვრები მხარს უჭერენ ეკოლოგიურ და შემოქმედებით ძალისხმევას, რომლის განვითარება ადგილობრივადაა შესაძლებელი.

ამერიკული მოდელის ნეოლიბერალური გლობალური ეკონომიკური პოლიტიკა მომხმარებლური კულტურის ზრდას და ამავდროულად „მწვანე ცხოვრების წესის“ პოპულარიზაციას ემსახურება. მსგავსი დაპირისპირება მხატვრებში კრიტიკულ კითხვებს იწვევს: რას წარმოადგენს ჩვენი კოლექტიური იდეა „მდიდრებზე“ და ჩამოფასებული სამომხმარებლო პროდუქტის ხელახლა გადამუშავებით არის თუ არა შესაძლებელი ძველმა გამოთქმამ „ერთი ადამიანის ნაგავი მეორის საგანძურია“ ახალი სიმართლე იპოვოს. კიდევ უფრო აქტუალურია კითხვა: სად და როგორ შეიძლება საზოგადოებრივი ცხოვრება ნაკლები ნარჩენებით?

RUBBLE RICHES TREASURE TRASH

ARTISTS:

Batle Studio

Toby Lee & Pawel Wojtasik & Ernst Karel

Mary Mattingly

Stephanie Syjuco

CURATED BY:

Lydia Matthews

Rubble Riches Treasure Trash features U.S.A.-based artists and designers who aim to research, critique, and ultimately minimize the seductive appeal and detrimental impact of contemporary consumer culture. At times serious, playful, poetic and pragmatic, their projects demonstrate how it is possible to take a more imaginative and active role in addressing local environmental problems that plague our daily lives. Using a variety of creative strategies, they question the larger economic and social systems that contribute to unsustainable waste production. Their works embody human- and eco-centered values by highlighting or transforming objects that we thoughtlessly discard. By repositioning consumer waste in relation to larger urban and global material flows—or by “up-cycling” cast off materials in surprising ways—they aim to provoke dialogues about the things we value, de-value or urgently need to consider re-valuing today.

In their published artists’ statement about the 2014 video entitled *Single Stream*, Toby Lee, Pawel Wojtasik & Ernst Karel point to one of our most profound collective blind spots:

“As individuals and as a society, we go to great lengths to make sure that our waste stays out of sight, and we are only aware of a relatively small part of the cycle of transformation undergone by the materials that we use. For most of us, the life of an object ends in the trash can or the recycling bin; no longer of use, the object leaves our sight, as does its larger environmental effect.”

In making *Single Stream*, this multi-disciplinary collaborative team comprised of

filmmakers, anthropologists and sound artists remedied the insidious problem of invisibility by offering a close up view of what lies beyond the rubbish bin. Shifting between detail-oriented observation and abstraction of unfathomable proportion, they take viewers inside one of the largest materials recycling facilities in the USA, located in Boston, Massachusetts. They mesmerize us by documenting the mechanistic rhythms of elaborate conveyor belts and factory laborers. While re-cycling systems offer a more sustainable form of public sanitation by rescuing objects from becoming the inert material of local garbage dumps and landfill sites, this glimpse into the sheer volume of stuff reveals the root of our collective problem: society’s culture of excess. Composed without using a single word, *Single Stream* offers a sonic and visual meditation on the haunting, monumental consequences of consumer-oriented lifestyle choices.

In her project work, artist Mary Mattingly explores whether objects require responsibility, and whether society would be better served by understanding inanimate matter as something “vibrant.” In 2012, she launched *House and Universe* by deciding to move into a smaller and more economical live/workspace in New York City. At that time, she committed to living with only the things she considered to be “bare essentials” within her personal life and art practice. Realizing she needed to discard the majority of her possessions, she began to conduct an archeology of each object, archiving its life cycle from material origins to its imminent burial in a local landfill, and mapping its global and local trajectories. Over several months, she aggregated all of her personal belongings into a series of boulder-like bundles, held together with rope. She then photographed these sculptural objects, which have since become artifacts of Sisyphean performance actions.

During *Artisterium*, Mattingly will lead a workshop with students from the Contemporary Art Center Tbilisi to consider how the trash they are about to discard can be re-interpreted as something vital, even sacred. By excavating their material origins, sharing their unique narratives, and ultimately burying these objects through a performance ritual, she provokes us to think twice about what kinds of things we knowingly or unconsciously welcome into our lives. Her work encourages us to think about material recycling and redistribution—alternative systems that would enable objects to last longer and generate more meaningful stories while they move along their far-reaching paths.

Stephanie Syjuco is equally interested in latent histories imbedded within the stuff of daily life. In *Con(textile) Re-Fashion Project*, she focuses on clothing that once resided in our closets and dressers, but has now been cast off after being labeled as “no longer fashionable,” “ill fitting”, or “not worthy of public display.” Under what circumstances does a geometric pattern, a textile technique, or a jacket become treasured as a family or national “heirloom”? In an age of economic and cultural globalization, how do we currently display—or disguise—our ethnic heritage, something that was once so clearly marked by local costume? How can an ordinary piece of clothing be disassembled and re-fashioned into something fresh, extraordinary and desirable?

Focused on the largely unspoken cultural narratives and power relations that garments carry through their visual patterning and structural form, Syjuco has created a large-scale spectacle in the space of the Literature Museum. A continuation of her *Cargo Cult* series, *Con(textile) Re-Fashion Project* includes piles of second-hand textiles, cumulative photo archives, and a hands-on studio workshop that invites participants to become producers and distributors of textile goods. Inspired by vintage photographs of 19th Century Georgian women dressed in traditional costume, Syjuco will collaborate with Tbilisi-based artists from Bouillon Group to use locally sourced, second-hand clothing to playfully yet critically re-stage contemporary versions of these historical images in unexpected and inventive ways. Their collaborative process is intended to engage a dialogue about the relationship between past and present, traditional and contemporary culture, and “brand new” vs. “used” goods. Their efforts will result in a display of re-enacted photographs that allude to the visibility/invisibility of Georgia’s diverse cultures. Following this photo shoot, Syjuco will invite local textile artists, along with art and design students, to participate in an “up-cycling” workshop challenge. Together they will re-imagine second-hand clothing and re-fashion new garments and accessories, restoring the value of previously used materials. The results of their collaborative exchange will be displayed as showroom prototypes for further development.

Batle Studio, a multi-generational family design firm, also sees rich aesthetic as well as economic potential within trash materials. Referred to as a “modern alchemist” by the American Craft Council, lead designer Agelio Batle, in collaboration with his wife Delia and their teenage sons Nilo and Noa,

transform discarded plastic bottles and containers into high quality, modern lighting designs that resemble organic forms and cascading plants. They “up-cycle” plastic garbage, carefully crafting it into elegant lamps that can be sold as products of someone’s future cottage industry, or as do-it-yourself kits. They also generate free open source instructional videos on Youtube, thus encouraging a wider audience to create their own energy-efficient lighting for their homes and workspaces. Batle Studio works regularly in San Francisco, California high schools to teach craft and design thinking techniques that generate interest in materials otherwise destined for local landfills or recycling centers. In Tbilisi, the Batles will convert their exhibition space in the Literature Museum into an active design workshop and reading room, where they will work with Tbilisi Art Academy students and visitors to fabricate a series of lamps to be installed in the museum’s restaurant garden.

Working in collaboration with COOP Georgia—a re-cycling service founded by Tbilisi residents in 2012 that already services over 50 businesses, organizations and schools—these artists hope to support ecological and creative efforts that have begun to take root locally. American-modeled, neo-liberal global economic policies push for an increase in consumer-oriented culture while simultaneously popularizing a “green lifestyle”—a contradiction that these artists find disquieting. However, by critically interrogating what constitutes our collective idea of “riches”, and through first-hand experience re-fashioning devalued consumer discards, we can find new truth in the old saying, “one person’s trash is another person’s treasure.” Perhaps even more urgent, however, is to ask the question: Where and how do we begin imagining what it would be like to live in a trash-less society?

Batle Studio (აპილიო, ნილო და დელია ბატლები)
 Batle Studio (Agelio, Nilo and Delia Batle)

Batle Studio-ს ვორკშოპი, DIY (Do it Yourself / გააკეთე თვითონ), რძის ნახშიარი კონტეინერებისგან დაშვადებული სანათები, 2013, ვორკშოპი, The Workshop Residence, სან ფრანცისკო, აშშ

Batle Studio Workshop: DIY Lamp from Recycled Milk Containers, 2013, workshop at The Workshop Residence, San Francisco, California

Batle Studio is a multi-generational family design business, founded by artist Agelio Batle in San Francisco, California. Versed in stage design, art installation, performance art and drawing as well as sculpture, Agelio's interest in material investigative work stems from his background in both the sciences and the arts, having earned a BA in Biology from the University of California, Santa Barbara and a MFA degree in Fine Art from the California College of Arts and Crafts. His early ceramic work was chosen by New York's American Craft Museum to represent the best work in the country by artists under thirty years old in their Young Americans exhibition. His work has since been featured in galleries and museums and across the United States, including at Lois Lambert Gallery, Yerba Buena Center for the Arts, San Jose's Institute of Contemporary Art, the San Francisco Museum of Modern Art, Corcoran Museum in Washington DC., and in American Craft Council Shows in Baltimore, Chicago, Atlanta and many other cities. A respected local educator who works in collaboration with the San Francisco Arts Education Project and The Workshop Residence, Agelio Batle and his family lead youth workshops to make new work out of unexpected materials. In their Artisterium workshop, Batle Studio will be represented by Agelio, Delia, and their teenage son, Nilo.

მერი მათინგლი
Mary Mattingly

„გაქაჩვა“, 2013, ციფრული ანაბეჭდი

Pull, 2013, digital print

პროექტი „სახლი და სამყარო“, 2012-2013

House and Universe Project, 2012-2013

Mary Mattingly is an artist living in New York City. She has had solo exhibitions at Robert Mann Gallery and The New York Public Library (New York), deCordova Museum and Sculpture Park (Massachusetts), Bemis Center for Contemporary Art (Nebraska), Ramp Gallery (New Zealand), Gallery Alder (Germany), Green Papaya Art Projects (Philippines), Occurrence Espace d'art (Canada); and in group shows throughout the US, France, China, South Korea, Netherlands and the UK. Her grants and fellowships include the James L. Knight Foundation, Eyebeam Center for Art and Technology, Yale University School of Art, the Harpo Foundation, NYFA, the Jerome Foundation, and the Art Matters Foundation, and smARTpower initiated by the U.S. Department of State and the Bronx Museum of the Arts. Her work has been featured in Art in America, Artforum, ArtNews, Sculpture Magazine, The New York Times, New York Magazine, Financial Times, Le Monde Magazine, New Yorker, The Wall Street Journal, the Village Voice, and on BBC News, MSNBC, Fox News, News12, NPR, WNBC, and on Art21's New York Close Up series. In 2012 she launched the Flock House Project: three spherical living-systems that were choreographed through New York City's five boroughs. Mattingly also founded the Waterpod Project, a barge-based public space containing an autonomous habitat that migrated through New York's waterways. She is currently working on WetLand in Philadelphia, Pennsylvania, a partly submerged house surrounded by human-made wetlands.

„კუბი“, 2013, ციფრული ანაბეჭდი

Cube, 2013, digital print

Researching each item's history is a way for me to begin an extended funeral prayer, illuminating rituals and tombs embedded in objects in a precarious world. From the over-extraction of the earth, to the working conditions of makers and distributors, to the chemicals that enter the air and water affecting everyone, each object is embedded with trauma.

„ერთი კვირა ჩუმად“, 2012, ციფრული ანაბეჭდი

A Week without Speaking, 2012, digital print

სტეფანი სუიკო
Stephanie Syjuco

ფოტო: კაილი იოშიოკა
Photo credit Kyle Yoshioka

„კასკადიანური ფორმის კოლაჟი“, 2014, სანარ-
მოლო კარავი

Cascadian Pattern Collapse, 2014, production shack

Stephanie Syjuco is a visual artist and educator who utilizes physical surrogates, counterfeits and digital networks to address the political and social implications of economies and labor in an era of late capitalism. A 2014 Guggenheim Fellowship recipient and a 2009 Joan Mitchell Painters and Sculptors Award, she has participated in exhibitions at numerous national and international venues, including: MoMA/P.S.1 and the Whitney Museum of American Art (New York), The San Francisco Museum of Modern Art (California), The Contemporary Arts Museum, Houston (Texas), Frieze Projects (London), ZKM Center for Art and Technology (Germany), Z33 Space for Contemporary Art (Belgium), Universal Studios Gallery (Beijing) and Garanti Gallery (Istanbul), among others. She is currently collaborating with the FLACC Workplace for Visual Artists in Genk, Belgium, on a new body of work utilizing 3-D scanning of Belgian and Congolese antiquities to produce hybrid objects addressing the legacy of colonialism, empire, and trade routes. Born in the Philippines, she received her MFA from Stanford University and BFA from the San Francisco Art Institute. She is an Assistant Professor in Sculpture and Ceramic Sculpture at UC Berkeley. Her work is represented by Catherine Clark Gallery (San Francisco), Ryan Lee Gallery (New York) and James Harris Gallery (Seattle).

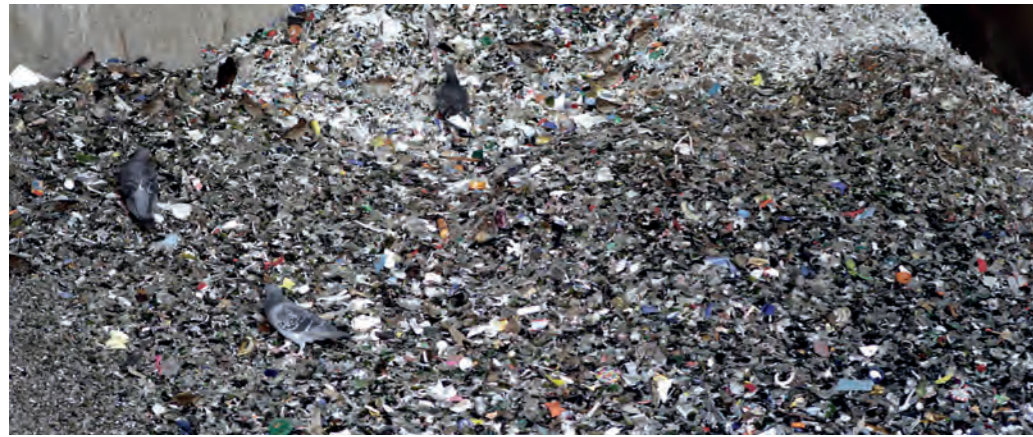
თანამედროვე ნაკეთობათა მუზეუმი, პორტლენდი
Museum of Contemporary Craft, Portland

ტობი ლი, პაველ ვოიტასიკი, ერნსტ კარელი
Toby Lee, Paweł Wojtasik, Ernst Karel

„ერთეული ნაკადი“, 2014, სინემასკოპი 4 K, ფერადი ვიდეო, 5.1 ზგერა, 23'

Single Stream, 2014, Cinemascope 4 K color video, 5.1 sound, 23'

Toby Lee is an artist and scholar based in New York City, working across a variety of media including video, installation, performance and drawing. Her work has been exhibited at numerous venues including the Locarno Film Festival, Ann Arbor Film Festival, Anthology Film Archives, Museum of the Moving Image (NYC), and the 2014 Whitney Biennial. She holds a PhD in Anthropology and Film & Visual Studies from Harvard University, an MPhil in Modern Greek Literature from Oxford University, and a BA in Anthropology and Modern Greek Studies from Columbia University. As a scholar, her research interests include visual and media anthropology; the anthropology of cultural institutions; cultural citizenship; film festival studies; expanded documentary and non-fiction media; and the interface of art, anthropology and documentary. At Harvard, she was a member of the Sensory Ethnography Lab. She is the recipient of fellowships from the Fulbright Foundation, the Social Science Research Council, the Dan David Foundation, the Film Study Center at Harvard University, and the Flaherty Film Seminar. From 2012 to 2014, she was the Director of the Collaborative Studio program at UnionDocs: Center for Documentary Art in Brooklyn, New York. She is currently Assistant Professor in the Department of Cinema Studies at New York University's Tisch School of the Arts.

Paweł Wojtasik was born in Łódź, Poland, and lived in Tunisia before immigrating to the United States. Paweł received a MFA degree from Yale University in 1996, and from 1998 until 2000 he was a resident at Dai Bosatsu Zendo Buddhist monastery in upstate New York. His internationally recognized films and video installations include: *The Aquarium* (2006), which addresses the destruction of the oceans; *Below Sea Level* (2009-2011), a 360° panoramic video installation representing the plight of New Orleans presented at Massachusetts Museum of Contemporary Art (MASS MoCA) in 2009-2010, and *PROSPECT 2 Biennial* in New Orleans. *Next Atlantis* (2010, with music by Sebastian Currier) premiered at Carnegie Hall in New York City in January 2010. Paweł's *Pigs* (2010) was included in the 2010 New York Film Festival, the 2011 Berlin International Film Festival, and the 35th Hong Kong International Film Festival, where it won the Grand Prize in the short film category. His work has also been shown at PS1/MoMA and The Whitney Biennial in New York; 2014 Cartagena Biennial, Colombia; Reina Sofia Museum, Madrid, Spain; and the Flaherty Film Seminar, among others. In 2012 he was named a New York Foundation for the Arts (NYFA) Fellow in Video and Film, and was awarded a Fulbright Scholarship to make a film on labor in India, which he is currently editing. His work is represented by Video Data Bank.

Ernst Karel's multidimensional audio work includes electroacoustic improvisation and composition, location recording, sound for nonfiction film, and solo and collaborative sound installations. Using analog electronics and location recordings, either separately or in combination, Karel creates audio pieces that move between the abstract and the documentary. Recent installations include the ongoing project *Hourly Directional Sound Recordings* (with Helen Mirra), versions of which have been exhibited in the 2012 Sao Paulo Biennial and at MIT List Visual Arts Center. Current sound projects also include the long-running electroacoustic duo EKG, and the location recording collective New England Phonographers Union. Films for which Karel has edited and mixed sound include *Detour de Force* (2014), *The Iron Ministry* (2014), *Manakamana* (2013), *Leviathan* (2012), *People's Park* (2012), *Foreign Parts* (2010), and *Sweetgrass* (2009). His recent albums composed with location recordings are *Materials Recovery Facility* (2012), *Swiss Mountain Transport Systems* (2011), and *Heard Laboratories* (2010). Karel is currently technical advisor and sound engineer for Non-Event, and lab manager for the Sensory Ethnography Lab at Harvard University, where he teaches a course in Sonic Ethnography.

ალექს პერე
Alex Perret

„აღმოსავლეთის კედელი – იერუსალემი“,
2011, ფოტოგრაფია, 110X160 სმ

The Kotel – Jerusalem, 2011,
photograph, 110X160 cm

About Alex Perret

Alex Perret was born in 1979. Over 10 years ago, he decided to take his camera beyond the French borders, as soon as he had obtained his university degree.

After England and Spain, his eyes fell on Argentina. There, his camera became a means with which he started to question and share the world around him. He was a guest in the small village of Pumamarca in the Andes for four years. This period of his life revealed his love for its people, ever-growing through new encounters. The poetry and hope of this South-American population nourished him and he tried to transcribe these feelings through his photography.

In 2011 Alex returned to France where he met various people and entered a new creative dimension. A stay in Jerusalem gave birth to a photo-report where the energy and spirituality of the old city led to a series pertaining to the divine, Man and faith.

He found the same simplicity and humility in the people of Portugal. The melancholy of the Portuguese quickly became the theme for a new series of photos entitled “Saudade.” The “Photograffée” project is the result of an encounter with street artist Djalouz Anartchik 2AC (pesca/caligr/doudou/toux/hakic/rashe.) For the past three years, this collaboration has proven to be very surprising and varied, giving way to an original and motivating ongoing experience. From the paintbrush to the camera, “Photograffée” is an invitation to travel.

„ჩრდილის სარკე“, 2014, ფოტოგრაფია,
120X90 სმ

Miroir d'ombre / Mirror of the Shadow,
2014, photograph, 120X90 cm

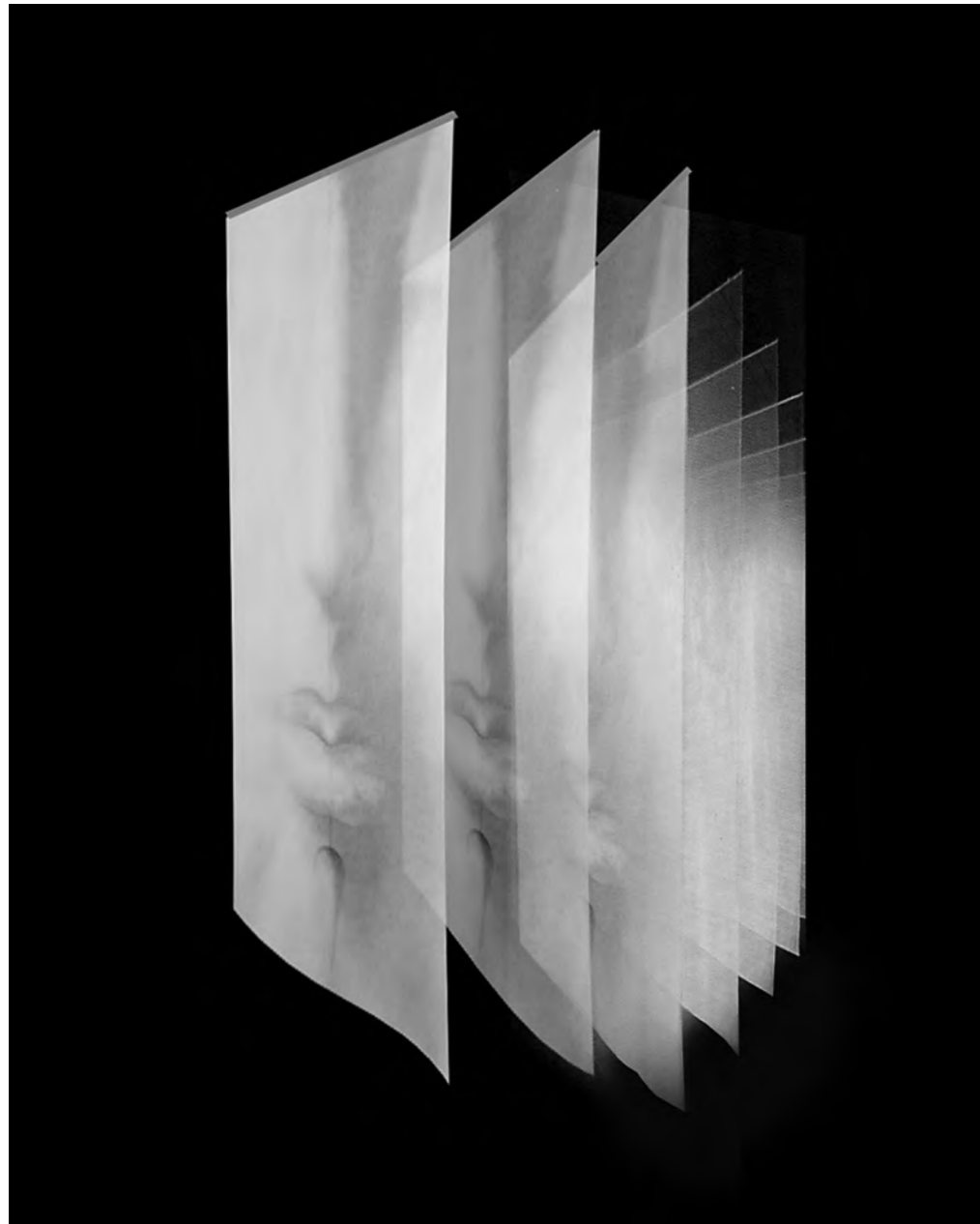
About Aliska Lahusen

A painter, sculptor, born in Łodz, lives and works in Paris and Burgundy. A graduate of the School of Fine Arts in Warsaw in 1972, she moved to Geneva in 1972 after leaving Poland and then to Paris, where she completed her studies.

Since 2004, she developed her expression through the use of traditional Chinese lacquer in two and three-dimensional works of medium and large format: the layering, the slow realization relate to a depth meditation and reflection.

“Lorsqu’Aliska Lahusen leaves the surface of the table to shape heavy ancestral masses, which emerges from simple geometric shapes, sharp edges. There is no question for her to extend the effects of the painting in a new space but to operate the new space. Carving Aliska Lahusen tends to economy of language and a maximum tightening of the means used. Provided it does not give up openings and allusive references, iconic and metaphoric. Her universe is not the minimalist or “abstract-geometric” process. It is rather on the side of light and vulnerability.”

Françoise Nyffenegger

„განუყოფელობა“, 2014, ინსტალაცია, ექვსი
ციფრული ანაბეჭდი ქსოვილზე, თითო 200X100 სმ

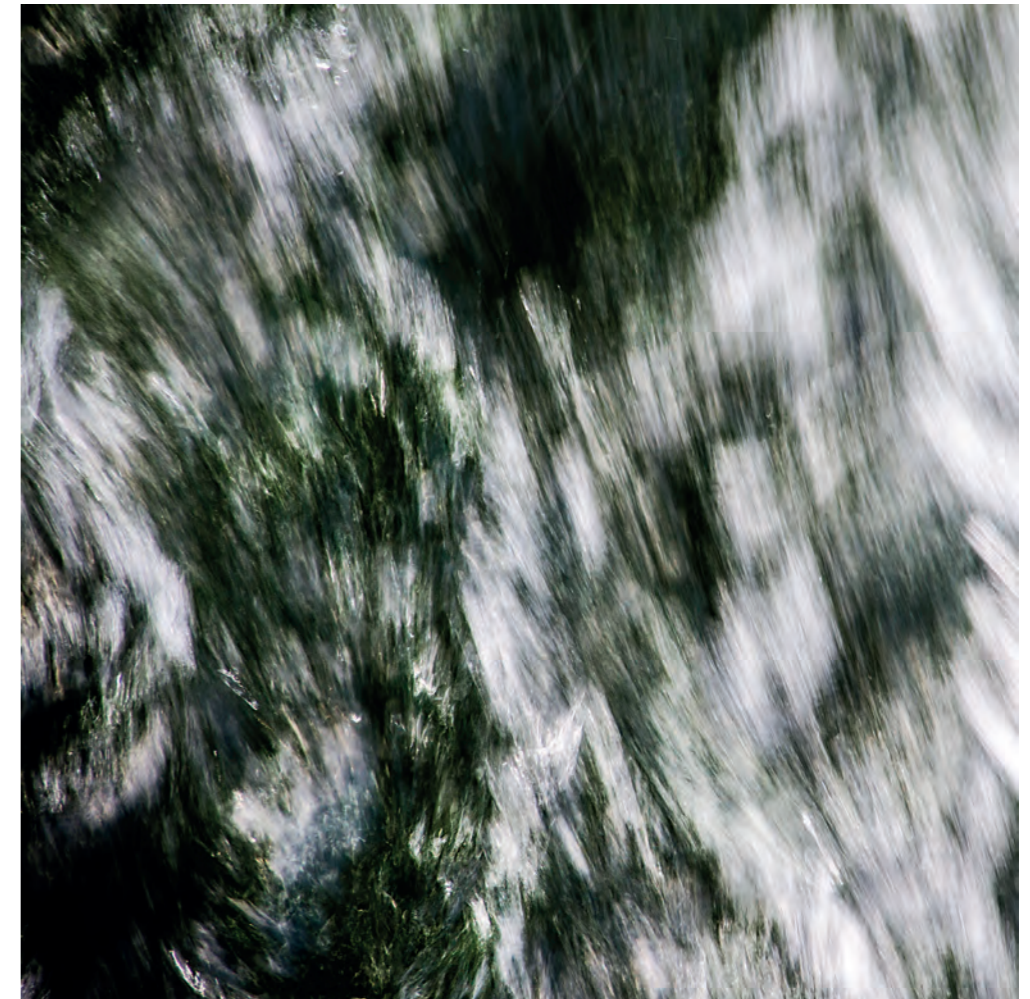
Immanence, 2014, installation, six digital prints
on textile, each 200X100 cm

About Annette Turrillo

Born in Caracas, Venezuela, lives and works in Paris, France. In 1979-1985 studied architecture and urban planning in Central University of Venezuela. In 1991-1994, Federico Brandt Institute of Fine Art, Venezuela. In 1998-2000, Bachelor of Fine Arts at Paris, VIII University, France. Since 1997 exhibitions and events include “A Thought for the Planet”, Frost Art Museum, Miami, FL, the USA in 2012, “Reflections”, Ninoska Huerta Gallery, Coral Gables, FL, the USA in 2011, “Inmanencias”, Recreator Gallery, Paris, France in 2006, “Reencuentros”, PAMIL Fine Art Gallery, San Juan, Puerto Rico in 2005. Annette Turrillo is awarded by Marin Prize, Salon of Contemporary Art ITINERAIRE, Paris, France, II Prix, Salon de Jeunes Artistes Résident en France, Embassy of Venezuela, Paris, France, Mention, VII Salon of Fine Arts, Francisco Lazo Marti, Venezuela, Antonio Jose Landaeta Prize, Salon Exxon, Sacred Museum, Caracas, Venezuela. She has participated in number of international art fairs and group exhibitions.

About Arsenio Reyes

Arsenio Reyes was born in Caracas, Venezuela in 1972. 2007- 2011 studies at Roberto Mata Taller de Fotografía. Since 2010, he participated in several solo and group exhibitions in the country. In 2011, he won the photography prize of the 6th Art Biennial Maracaibo. In 2012, he won second place in the contest UnaFotoxDiax29Dias in Caracas. He lives and works in Paris since 2011 where he continued his studies in art history at the Ecole du Louvre and Visual Arts at the Jeu de Paume, currently pursuing studies in Visual Arts and Contemporary Art at the University of Paris 8.

„ტივტივი“, 2014, ფოტო სერია,
100X100 სმ, P/A +1/3

Floating, 2014, photographic series,
100X100 cm, P/A +1/3

ეგლე განდა ბოგდანიენე
Egle Ganda Bogdaniene

პერფორმანსის ფოტო დოკუმენტაცია,
2012, ვილნიუსი

Performance photo documentation,
2012, Vilnius

About Egle Ganda Bogdaniene

Egle Ganda Bogdaniene is a professor at Vilnius Academy of Arts. 3th Triennial of Textile – Triennial of Textiles, Bratislava in 2012; Kaunas Biennial TEXTILE 11 – REWIND-PLAY-FORWARD – Kaunas Art Biennial, Kaunas in 2011; 1st International Triennial of Miniature Textiles – Triennial of Textile Art, Szombathely in 2003.

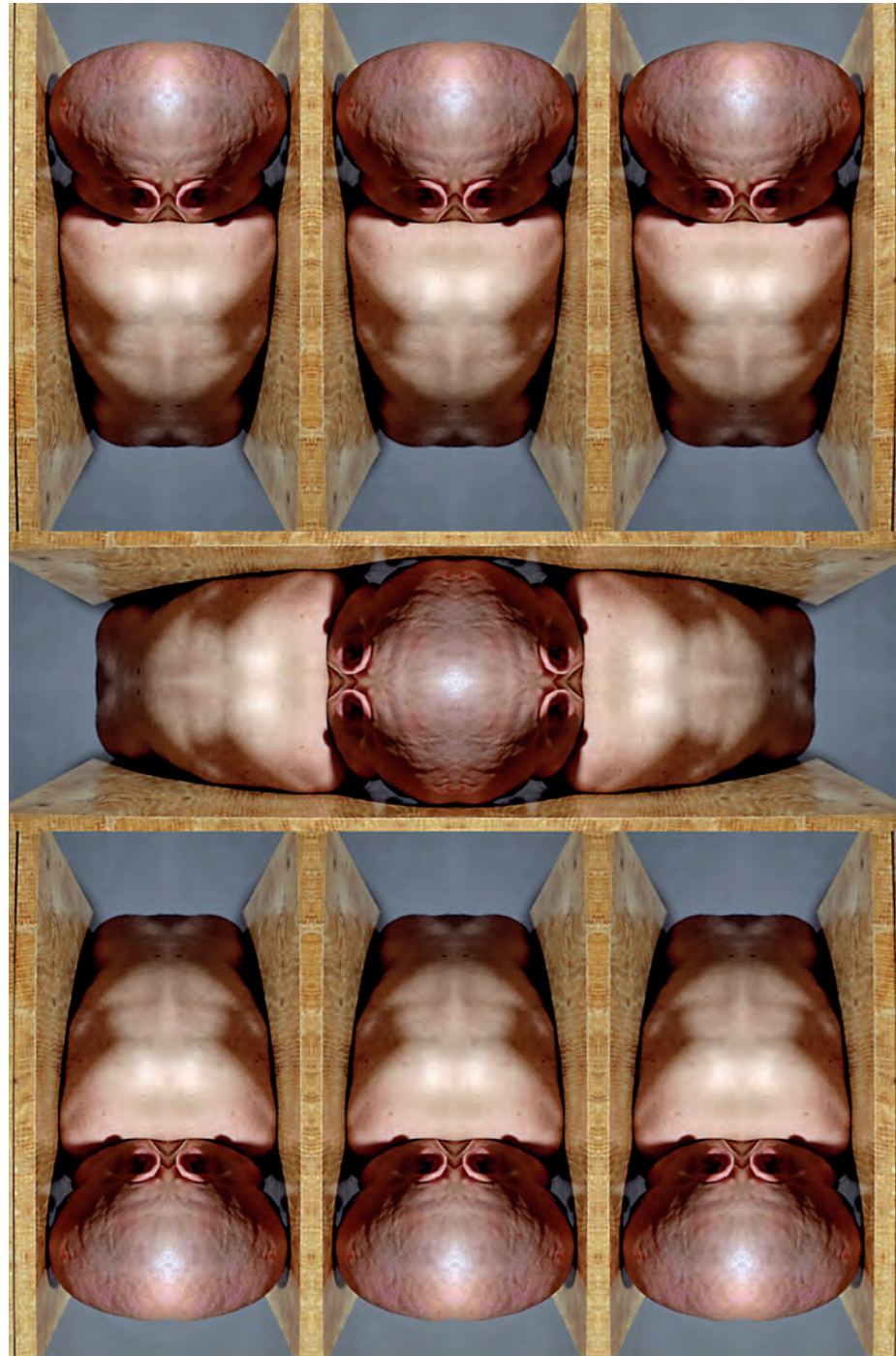

About Irakli Dzneladze

Born in 1986, lives and works in Batumi, Georgia. In 2000-2004, studied restoration and conservation at Roerich Art school, St Petersburg. Studied journalism at Batumi State University in 2004-2008. In 2006-2007, Kiev School of Photography. In 2012-2013, PROGRAMME EURODYSEE –STAGE (Entreprise d'accueil: Caravansarai, Echanges Artistiques, Poste Occupé : Assistant Photographe, Paris, France. Solo exhibitions in Tashkent, Uzbekistan, 2012, Batumi, 2010, Odessa, Ukraine, 2009, Chernogovo, Ukraine, 2007. Group exhibits since 2003 include "Come and Celebrate With Me", artist run space, Batumi, 2012, "Tradition", Gomel, Belarus, 2010, "Me and Main Friends", gallery Mars, Moscow, Russia 2009. Currently he is a director of the Contemporary Art Space in Batumi, Georgia.

„უკრაინა, გრუსევესკაიას ქუჩა“,
2014, ფოტოგრაფია, 100X200 სმ

Ukraine, Grushevskaia Street,
2014, photograph, 100X200 cm

„ტერატოლოგიური გამრავლება“, 2006,
ფოტოგრაფია, 100X150 სმ

Teratologie Multiplication, photographs,
100X150 cm

About Jacques Crenn

Born in Morlaix, leave Brittany to study photography in Paris. Book Major Ilford in 1985. He becomes an assistant during 4 years with the studios Top Model's directed by Maurice Bensimon.

From 1990, he works with various fashion magazines and publicity, and the same time invests in his artistic creation. The human body occupies most of his work. In 2004, he succeeded in exhibiting at the gallery of the MK2 Francois Mitterrand movie theater thanks to his deep involvement in cinema. L'Echappée belle édition publish his two first book, T ratologie in 2011 and Mine in 2013. Jacques Crenn lives and works in Paris.

„ემანაცია“, 2009, ინსტალაცია, ხე, შინა, სარკე,
მაგნულებლართი, 200X200 სმ
ინსტალაციის ხედი, გალერეა „ფოტოლოფტი“,
ვინზავოდი, მოსკოვი

Emanation, 2009, installation, wood, glass,
mirror, barbed wire, 200X200 cm
Installation view at Fotoloft Gallery, Vinzavod,
Moscow

About Zura Arabidze

Born in 1980. lives and works in Moscow, Russia. In 1996-1997 studied in School of Fine Arts Tbilisi, Georgia. Master's Degree in architecture and design, works in architecture, design and multimedia.

ქარიმ ბორჟა
Karim Borjas

„აღქმები“, 2014, ინსტალაცია, 180X60 სმ
Perceptions, 2014, installation 180X60 cm

About Karim Borjas
Multidisciplinary artist, born in 1959 lives and works in Paris, France.
He is a member of the International Association of Plastic Artists IAA – UNESCO, Paris, France.

His works are represented in the most prestigious international contemporary art fair and biennials, collective and individual exhibitions, museums and contemporary art centers in America, Europe, Middle East and Asia.

About Jean Luc Guin'amant

Lives and works in Paris and Provence in France. Solo exhibitions include Gallery Oile Mauve, Paris, France in 2004, Gallery Sjöhästen. Nyköping. Sweden, Gallery De Graaf, Saugatuck, the USA, in 2005, Gallery De Graaf, Grand Rapids, the USA in 2006. Group exhibitions since 1977: 22e Poetry Market, Signum Edition, Paris, France, in 2005. Galerie Ingela S. Stockholm, SuèdeHotel de Monthiers, Pontoise, France in 2006. Hi works are kept in public collections in France, Sweden, Switzerland, Belgium, Denmark, Canada and the USA.

„მთყურავე“, 2014. ფოტოგრაფია, 100X100 სმ
Swimmer, 2014, photograph, 100X100 cm

შალვა ხახანაშვილი
Shalva Khakhanashvili

About Shalva Khakhanashvili

1964 born in Georgia, since 1995, lives in Berlin, in 1997 moved to Paris, France.

In 1997- 1998 organized and co-curated expositions in IFA gallery (Institute of Foreign Cultural Relations) Berlin and UNESCO in Paris. Since 2000 – 2003, founder member of the Bureau of Coordination of SEECAN, South East European Contemporary Art Network, 2002 – 2003 Charged of Missions (Apollonia). Has co-curator of programs from South Caucasus, Expositions in Thessaloniki (Macedonian Museum of Contemporary Art, Museum of Photography and Cinematography in Thessalonica), Strasbourg (Apolonia Space) & Bruxelles (CCA). Since 2003- 2006, Founder & Artistic Direction of Karavansarai- Artistic Exchanges. 2007 curated and participated in Couriers Sud, ST. Exupery, House of photography in Tashkent; International photo and video Festival, East – West Tashkent Crossroad; “Heterotopias” Biennale of Thessaloniki, State Museum in Greece. Since 2008 and recently curated Paris-Montparnasse- Tbilissi (Helene Akhvlediani & Vera Pagava) in Museum of Montparnasse (with Jean Digne & Elisso Tarassashvili), photo and video reportages (with Arnaud Contreras) from the manifestation in Paris – the protests against the Russian aggression in Georgia, August 2008 & participates in Month of Photography, House of European Photography, Paris.

„ქუჩის ოთხი კომპოზიცია“, 2014,
ფოტოგრაფია, 80X80 სმ

Four Street Compositions, 2014,
photograph, 80X80 cm

Des Ptohograhpies

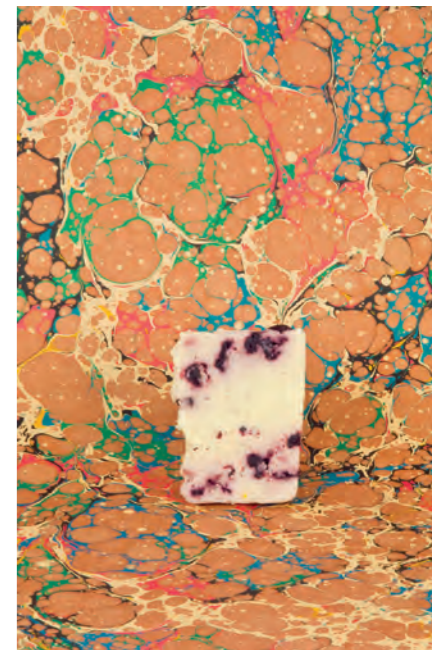
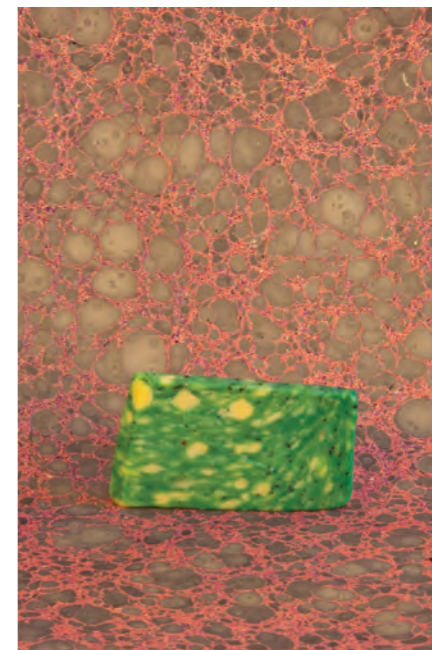
ყველი? პირველ რიგში, ეს აბსურდია გადაიღო რძის მყრალი პროდუქტის – ყველის ფოტო. მიუხედავად ამისა, ფერად მარმარილოსებრ ფონზე განთავსებული სხვადასხვა სახის fromage (ყველი ფრანგულად), ერთდროულად ჰარმონიასა და დაძაბულობას ქმნის. დაობებული ყველის ძარღვები და ზოლები ეხამება ან კონტრასტს ქმნის ფონის სტილიზებული აბსტრაქციის სტრიქებსა და ტონებთან. ღიად იუმორისტულ და, ერთი შეხედვით უაზრო თემაზე გადაღებული ფოტოები, თითქოს დადას იმპროვიზაციაა, თუმცა ჰგავს პოპსაც, ფსიქოდელიას, შესაძლოა, მაღალი დონის რეკლამასაც. სად შორდება იდეა მატერიალურს, ფიზიკურ რეალობას? რატომ არ გამოვსახოთ ყველი როგორც საგნის იდეა, დადგმული სურათის მარტივი ფორმა? არის ეს პორტრეტი, ნატურმორტი, ან ანტი-კონცეფცია, როგორც კონცეფცია? აქვს ამას მნიშვნელობა?

Des Ptohograhpies

Cheese? First of all, it's absurd to photograph cheese, a stinking dairy product. Nevertheless, the various types of *fromage*, when placed in front of the colorful marbled patterns in the photographs' backgrounds, simultaneously create harmony and tension; veins and stripes of mold echoing or contrasting with the striations and hues of the stylized abstractions. Des Ptohograhpies' overtly humorous, seemingly meaningless subject matter, random nomenclature and collective, anonymous authorship riffs on Dada but looks like Pop, psychedelia, maybe even high-end advertising. Where does an idea divide itself from material, thought from physical reality? Why not depict cheese as an idea of an object, the simplest form of staging something in a picture? Is this portrait photography we are looking at, or still life, or anti-concept as concept? Does it matter?

Des Ptohograhpies

Des Ptohograhpies are oriaglliny from Fnrace and EnagInd. In 1812 tehy were exesopd to the lghit for the very frsit time. Scine then, thurogh a sicpaelteichuqne they have recodred in poisivte and nagetiv ways, imegas of otjebcs, pesrons, anmlais, ladnscpaes, and scness. The XXX apepar very often in mgaaziness, books, and other publciatoin, and can be seen in the most ipmortnatmusuems in the wrlod.

„ქვა I-V“ (სერიიდან „ქვის ტუქუნოვრები“), 2012, ფოტოგრაფია, თითო 55X83 სმ FAUX ART-ის საკუთრება

Roche I-V (from the series Roches Mammifères), 2012, photography, 55X83 cm each Courtesy of FAUX ART

„ყვავილი“, 2014, ნებოვანი ფოლგა, გაზეთი, აკრილი, ბატარეა, პერსონალური კომპიუტერი, 120X40X40 სმ
ფოტო: ტიმოთი შაუმბურგი, ჯოსეფ კადოუ

Blume, 2014, adhesive foil, newspaper, wood, acrylic, battery, personal computer, 120X40X40 cm
Courtesy of Cosima von Bonin and the artist
Photographed by Timothy Schaumburg and Joseph Kadow

ამერიკელი რეჟისორი ჯეკ სმიტი იამაყებდა „ნარმოსახვითი ქალი-იშვილით“ ოკა ჰუნგერბიულერით, მისი „ყვავილი“ რომ ენახა. სმითი იმ ესთეტიკის ერთერთ პირველ მომხრედ ითვლება, რომელიც პროდუქციის შექმნისას მიზანმიმართულად მხოლოდ მარტივ საშუალებებს მოიხმარს. ვერ უარყოფ, რომ ჰუნგერბიულერი ნარჩენებისა და კულტურული კლიშეების ასეთივე ეფუზიურ ციტირებას მიმართავს. უნდა იყოს თუ არა ხელოვნება გასართობი? ვენის მხატვრული კოლექტივი გელიტინი (Gelitin) უპირობოდ მოითხოვს რომ ხელოვნება „გასაკვირი, სექსუალური, ახალი, მოულოდნელი, უცაბედი, შთამბეჭდავი, ლამაზი, მეგობრული, მოსიყვარულე, დეტალური, რთული უნდა იყოს და, უპირველეს ყოვლისა, უნდა იყოს რაღაც, რაც არ შეიძლება გამოიხატოს სიტყვებით“. დღეს, საბედნიეროდ, კარგი ხელოვნება არაა ვალდებული რაციონალურ და ეფექტურობაზე ორიენტირებულ მიზნებთან იყოს მიბმული. ვუაიერისტული „ყვავილი“, რომელიც ფურცლებს მხოლოდ მაშინ ხსნის, როდესაც მაყურებელი ყურადღებით უყურებს მას, და შემდეგ სულს ნაბავს, რათა ყველაფერს ეს დაგვიდასტუროს.

About Okka Hungerbühler

Okka Hungerbühler was born in 1988 in Bonn as a German and Swiss citizen. Since 2010 she has been studying at the Berlin University of the Arts in the class of Professor Thomas Zipp and has shown her works in a range of exhibitions including “Spectra Vision”, curated by Anselm Reyle in the galleries of Takashi Murakami in Berlin and Tokio (2013), and Cosima von Bonin’s “Hip-pies Use Side Door” at MuMoK in Vienna (2014/2015). In 2012 she began collaborating with the roboticist Wouter van den Hof.

The American film director Jack Smith would be proud of his “daughter in mind” Okka Hungerbühler if he were to see Blume. Smith is regarded as one of the first proponents of an aesthetic, which purposefully employs the simplest means of production. One cannot deny that Hungerbühler makes use of a similarly effusive citation of the clichés of trash and event culture. Does art have to be entertaining? The Viennese artist collective Gelitin, postulates that art should be “surprising, sexy, new, unexpected, sudden, impressive, beautiful, friendly, loving, detailed, complex, and above all, it should be something that cannot be expressed in words.” Now thankfully, good art is not bound to rational and efficiency-oriented goals. The voyeuristic flower which opens its petals once the beholder attentively looks at it, and the deep breaths it takes affirms all of this for us.

ულუ ბრაუნის ფილმი „ტყე“ ბუნების, ქალაქების, კულტურის, მცენარეთა, ცხოველთა სურეალისტური სურათ-ხატებით და სხვადასხვა შერეული ქმედებებით, შესაძლოა, ცხოვრების რეალურად გამოცხადებულ პორტრეტს ქმნიდეს. განსაკუთრებული გრძობები, აბსურდულობა და ცხოვრების სიდიადე განსაკუთრებულ სურათ-ხატებს საჭიროებს იმ ინტენსივობის გადასაცემად, რომელიც სხვაგვარად რთულად თარგმნადია. ცხოვრება არ არის მხოლოდ ის, რასაც ვხედავთ, ჩვენ ბევრ რამეს ერთდროულად ვგრძნობთ და ვფიქრობთ, ვურევთ მოგონებებს, ვნებას, დეპრესიას ან ბედნიერებას მასთან რაც ჩვენთვის ნარმავალია. ამ გზით ულუს სურეალისტური ფილმი უფრო „რეალისტურია“, ვიდრე ე.წ. რეალისტური ფილმი.

About Ulu Braun

Ulu Braun is born in 1976 in Schongau, Germany and based in Berlin. He studied Painting and Experimental Film in Vienna and Animation Film at the Film and Television University (HFF) in Potsdam, Germany. He was granted the DAAD-Scholarship (2008), the Kunstfonds work grant (2011) and the German Short Film Award in 2013. Since 2002 he has been working on video collages and films that cross the boundaries between contemporary art and narrative film and his work has been exhibited at numerous museums as well as film festivals. Ulu Braun is also member of the artist collective YKON.

Ulu Braun’s film FORST with its surreal imagery of nature, cities, human culture, plants, animals, and different activities mixed together might actually give a realistically expressive portrayal of life. The extreme feelings, absurdity, and grandeur of life needs extreme imagery to transfer the intensity which is otherwise hardly translatable. Life is not only what we see, we also feel and think many things simultaneously, mixing memories, lust, depression, or happiness with what passes by our eyes. In that way Ulu’s surreal film is more “realistic” than the so-called realistic film.

„ტყე“, 2013, ერთხიანი ვიდეო, 10'45"

FORST, 2013, video, single channel, 10'45"
Courtesy of the artist

ნესრიგი

გურამ ნიბახაშვილი ანა ლორდქიფანიძე თინათინ კიღურაძე სოფია ქემოკლიძე ტატო ახალკაციშვილი ირინა კურმაევა საბა შენგელია ვახო ხეთაგური გიორგი დოლიძე კატკა ნიშნიანიძე

კურატორი: გურამ ნიბახაშვილი

The Order

Guram Tsibakhashvili Ana Lordkipanidze Tinatin Kiguradze Sophia Kemoklidze Tato Akhalkatsishvili Irina Kurmaeva Saba Shengelia Vakho Khetaguri Giorgi Dolidze Katka Nishnianidze

Curated by Guram Tsibakhashvili

ანა ლორდქიფანიძე Ana Lordkipanidze

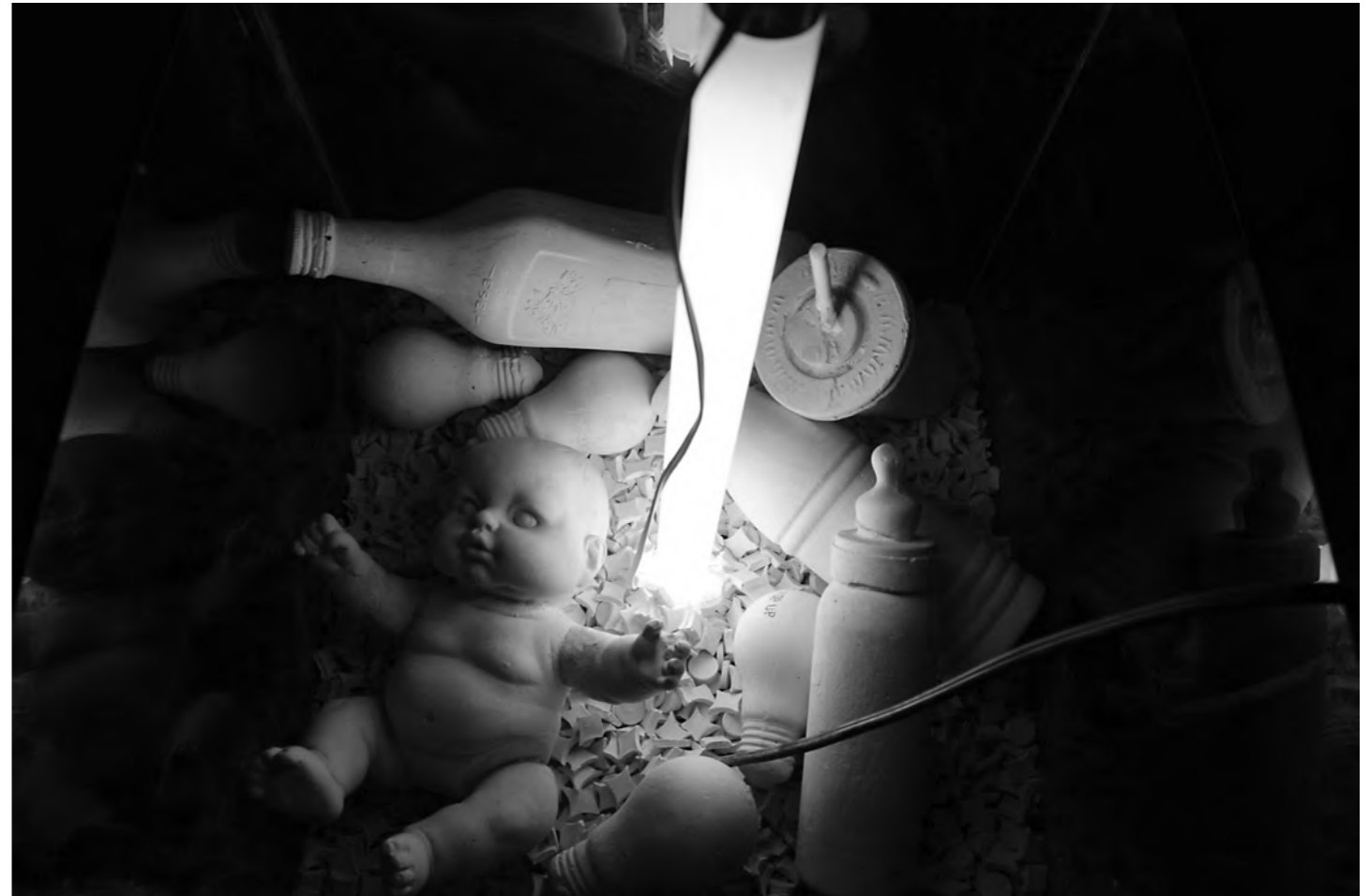

„უსათაურო“, 2014, ფერადი ფოტოგრაფია, 50X75 სმ

Untitled, 2014, color photography, 50X75 cm

About Ana Lordkipanidze

Born in 1988, lives in Tbilisi, Georgia. In 2007-2011, Tbilisi State Academy of Arts, B.A. in Photography. Since 2009, exhibitions include “Fragments” Contemporary Arts Biennale “Aluminium”, Baku, Azerbaijan and “Young Photographers”, Tbilisi Photographer House, in 2009; “Day 8th”, Artisterium III, in 2010; “My name is...”, organized by Women’s Fund, Georgia, in 2011. Works with Container Galley, Tbilisi.

About Giorgi Dolidze

Born in 1981, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2004 graduated after Tbilisi State Academy of Arts. In 2009, Studied photography in Guram Tsibakhasvili Photo Studio. Since 2004 has exhibited in Tbilisi State Academy of Arts, Kopala Gallery, Tbilisi, Georgian Artists Union, Gallery 9. Tbilisi, Gallery Frontline in Tbilisi, Georgia.

About Katka Nishnianidze

Born in 1981, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2004, graduated after Tbilisi State Academy of Arts. In 2013, group show in Gallery Frontline, Tbilisi, Georgia.

თაბაშირის ობიექტი, 2014, სხვადასხვა ზომა

Clay Object, 2014, size variable

ირინა კურმაევა
Irina Kurmaeva

მხატვრის ნიგნიდან „ქეთი“,
2013-2014, 20X15X1.5 სმ

From the artist's book "Keti",
2013-2014, 20X15X1.5 cm

ნესრიგი
The Order

About Irina Kurmaeva

Born in 1977, lives and works in Tbilisi, Georgia. Studied at Tbilisi Nikoladze Art School. Exhibitions since 2009 include "Born in Georgia", Cobra Museum, Amstelveen, "Neo Geo", Central House of Artist, Art-Moscow 2004, Russia, "Aspects of Contemporary Photography of the South Caucasus", Thessaloniki, Greece, "Two Men Exhibition" with Herman Kapur, Austria. She has participated in many exhibits and events held in Tbilisi, Georgia.

ნესრიგი
The Order

About Saba Shengelia

Born in 1987, works with Container Gallery in Tbilisi, Georgia. "Day 8th", Artisterium III, in 2010.

„უსათაურო“, 2014, ინსტალაცია, ნახატი,
შერეული ტექნიკა, სხვადასხვა ზომა

Untitled, 2014, installation, drawings,
mixed media, various sizes

საბა შენგელია
Saba Shengelia

„კონვერსაცია“, 2014, ზეთი,
ტილო, 70X70 სმ

Conversation, 2014, oil,
canvas, 70X70 cm

About Tato Akhalkatsishvili

Born in 1979, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 1996-2003, studied at Tbilisi State Academy of Arts. In 2004, establishes the art group “Figurative Art Studio”. Solo exhibitions since 2007, include Between Dream and Reality, Tbilisi, Georgia, Gallery Vanda, in 2013, Gallery ARTE, in Tokyo, Japan, in 2008, Gallery ARTE and Mitsukoshi Art Gallery in Sendai, Japan in 2007. Since 2003, has participated in groups exhibitions in Rotterdam, NL; Cologne, Eberbach, Mannheim, and Gelsenkirchen in Germany; Tokyo, Matsuyama and Sendai, Japan; Naples, US; Yerevan, Armenia; Paris, France; Borgomanero, Italy. Art fairs in BERLINER LISTE 2013, Berlin, Germany; ARTEXPO NEW YORK, NY, US, in 2008; OW_ART 07 International Art Fair, Buchen, Germany in 2007; IMPULSE 2005, International Art Fair, Osnabrueck, Germany.

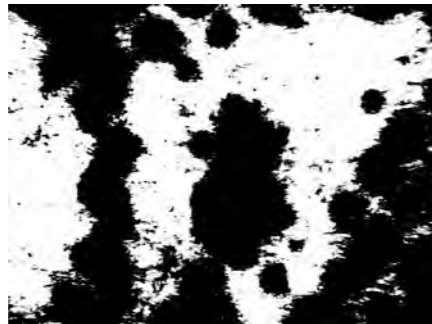
შპალერი, 50X300 სმ

Wallpaper, 50X300 cm

About Tinatin Kiguradze

Lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2009-2010, studied photography in Guram Tsibakhashvili Photo Studio. In 2010, Master course “Zeche” on night shooting in Essen Germany. In 2010, workshop with French photographer Richard Bellia. Residency in Kaunas Photo Gallery in 2013. Since 2010, has exhibited in Gallery “Academy +”, Tbilisi, Europe House, Georgia, Artisterium IV. Works with the Container Gallery, Tbilisi.

გურამ წიბახაშვილი
Guram Tsibakhashvili

„გადიდება“, 2010-2014, ფოტო სერია, 5 ცალი, თითო 14.5X18.5 სმ

Blow Up, 2010-2014, photo series, five pieces, each 14.5X18.5 cm

წესრიგი
The Order

About Guram Tsibakhashvili

Born in 1960, lives and works in Tbilisi, Georgia. Residencies: “Rezidenz”, Exchange Atelier and in Die, France, in 2006, CMS Stiftung Grant, Exchange Atelier, Basel, Switzerland in 1999 and “Kulturkonatct” grant, Austria in 1996. Since 2008, teaches theory and history of photography at the Caucasian University, Media School; He is a founder of the Guram Tsibakhashvili Photo Studio. Has participated in over 100 exhibitions locally and internationally. The most recent include group show at the Art-Vilnius 2014, the project “Ulysses” in Dublin, “A Journey” Contemporary art Center of Thessaloniki, in 2012. N\A Gallery, New York, in 2011. Bibliography: in 2012, “Spinart”, Magazine, herbst 2011; in 2012”, Stalin Here and Now” Book, Heinrich Boll Stiftung, Georgia, in 2011, “To See the Dimensions”, Lunds konsthall, Exhibition’s Catalogue, Sweden.

წესრიგი
The Order

About Vakho Khetaguri

Born in 1989, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2011 studied at Guram Tsibakhashvili Photo Studio. Workshops in 2013-2014: Documentary Photography Mentor: Justyna Mielnikewicz. Since 2012 has exhibited in Europe House, Georgia, Tbilisi National Music Centre, Z.Tsereteli Museum of Contemporary Art, Tbilisi, “Tiflis Tower” and “B&W GALLERY” in Tbilisi.

ვახო ხეთაგური
Vakho Khetaguri

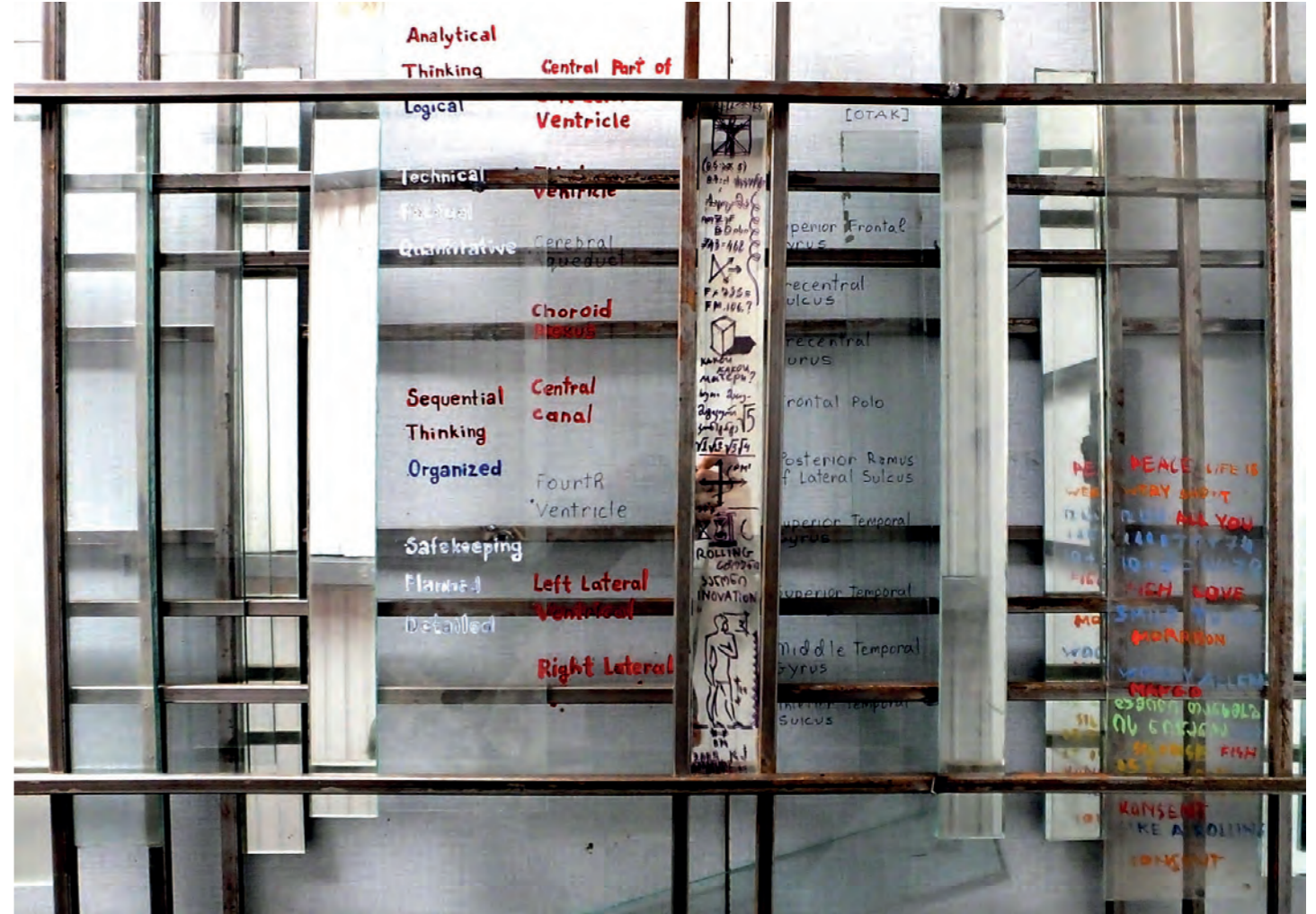
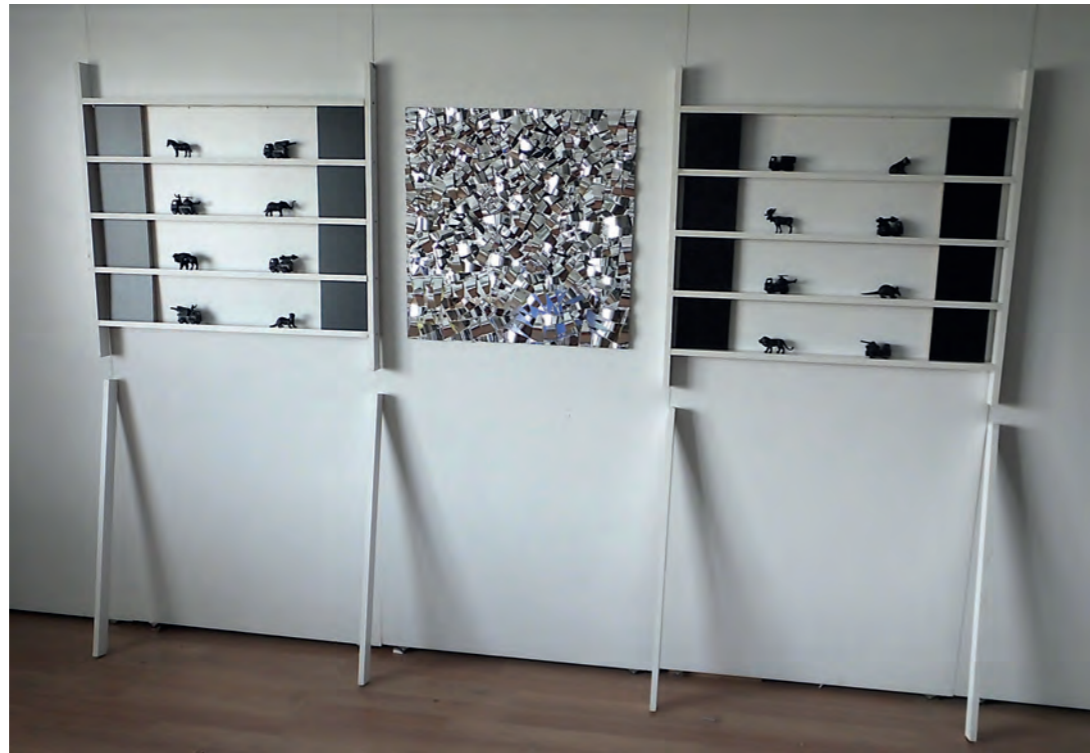

„უსათაურო“, 2014, ფერადი ანაბეჭდები, 30X40 სმ

Untitled, 2014, color prints, 30X40 cm

გალა გალერეა წარმოადგენს
Gala Gallery presents

კოტე ჯინჯარაძე
საქართველო
Kote Jincharadze
Georgia

about Kote Jincharadze

Born in 1962 lives and works in Tbilisi. In 1985, graduated from the Tbilisi State Academy of Arts. Since 2001, professor of Media Art & Design at the Tbilisi State Academy of Arts. Since 2015, director of the visual art residency & workshops ARTELI-RATCHA. During 2010-2015, solo and groups exhibitions in Tbilisi History Museum and Oat Gallery, international solo projects in Paris, Pont-Neuf and Rouin Gallery, Geneve. Works in installation art, performance, video art, design.

„ცარიელი სივრცე“, 2014, ინსტალაცია, ხე, ლითონი, შინა, სხვადასხვა საგნები, ნეონი

Empty Space, 2014, installation, wood, iron, glass, various objects, neon

ვუყურებთ დიდ ცას

„ვუყურებთ დიდ ცას“, ხელოვნების ოთხი გერმანული აკადემიის სტუდენტების საკონკურსო პროგრამაა. კონკურსის შედეგად შეირჩა თოთხმეტი ერთარხიანი ვიდეო, რომელთა გამოფენა შესაძლებელია როგორც ინდივიდუალურად, ასევე ჯგუფურად.

გოეთეს ინსტიტუტის საგამოფენო პროექტი შემდეგ ინსტიტუციებთან თანამშრომლობით განხორციელდა:

- ბრუნსვიკის ხელოვნების უნივერსიტეტი
- დიუსელდორფის ხელოვნების აკადემია
- კიოლნის მედია ხელოვნების აკადემია
- მიუნხენის სამხატვრო აკადემია

კურატორი: რენატე ბუშმანი, ინტერმედია ხელოვნების ინსტიტუტი (Stiftung imai) დიუსელდორფი
 დიზაინი და გამოფენა: კოფსფრუნგ ფრანკ გიორგი, კიოლნი

© 2013 Goethe-Institute.V. and the artists

მონაწილე მხატვრები:
 ფაბიან დიჰორსტი/ფრედერიკ შულდი
 სეფან ევალდი
 ჰანა ჰუმელი
 ბიანკა კენედი
 ალვინ ლეი
 ჰენინგ ფრედერიკ მალცი
 კევინ პაველ მატვევი
 ანა-ლენა მაისენბერგი
 ლუსი მერკადალი
 იენს პეხო
 იულია შარლოტე რიხტერი
 მარკო შიფელბეინი
 ანა სოკოლოვა
 მაქსიმილიან ვაგნერი

Looking at the Big Sky

Students of four German art academies were invited to enter recent single-channel videos in the competition “Looking at the Big Sky”. Fourteen videos were selected and can be exhibited individually or presented within the framework of a screening.

An exhibition project of the Goethe-Institut in cooperation with
 - Hochschule für Bildende Künste Braunschweig/Braunschweig University of Art
 - Kunstakademie Düsseldorf/ Düsseldorf Art Academy
 - Kunsthochschule für Medien Köln/ Academy of Media Arts, Cologne
 - Akademie der Bildenden Künste München/ Academy of Fine Arts, Munich

Curator: Renate Buschmann, Stiftung imai, Düsseldorf
 Design and Layout: Kopfsprung Frank Georgy, Cologne

© 2013 Goethe-Institute.V. and the artists

Participant artists:
 Fabian Driehorst/Frédéric Schuld
 Stefan Ewald
 Hannah Hummel
 Bianca Kennedy
 Alwin Lay
 Henning Frederik Malz
 Kevin Pawel Matweew
 Anna-Lena Meisenberg
 Lucie Mercadal
 Jens Pecho
 Julia Charlotte Richter
 Marko Schiefelbein
 Anna Sokolova
 Maximilian Wagner

© All Rights Reserved
All artworks © Artists
All texts © Authors

No part of this publication may be reproduced in any form by any electronic or mechanical means without permission in writing from the publishers except in the context of reviews

5 Balanchivadze Street
T: + 995 236 41 35
E: contact@artisterium.org
www.artisterium.org

გამოფენა ტარდება საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს მხარდაჭერით.

The exhibition has been made possible through the support of the Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia.

ვრცელდება უფასოდ/distributed for free

ყდა მერი მატინგლი, „ნივთების ცხოვრება“, 2012-2013, პროექტიდან „სახლი და სამყარო“, ციფრული ანაბეჭდი, აშშ.

Cover
Mary Mattingly, “Life Of Objects”, 2012-2013, from the “House and Universe Project”, digital print, USA.

Organizers

Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia
Artisterium Association
Georgian National Museum

Director

Iliko Zautashvili

Curators

Magda Guruli
Lika Mamatsashvili

Coordinator/supervisor

Tamar Lordkipanidze

Public promotion

Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia

Exhibition concept

Iliko Zautashvili
Magda Guruli

Logistic technical group

Vakhtang Gvetadze
Kote Jincharadze

Catalogue Concept design/layout

Archil Turmanidze

Translation

Lali Pertevana

Website

Eto Gabashvili

Acknowledgments

Thanks to the following people and organizations

Georgian National Museum
David Lordkipanidze

Embassy of the United States in Georgia
James Dewey
Tamar Rtveliashvili

Goethe Institute, Georgia
Stephan Wackwitz
Natia Mikeladze-Bakhsoliani
Tamta Gochitashvili

French Cultural Centre, Tbilisi
Gilles Carasso
Mari Kveselava

British Council in Georgia
Zaza Purtseladze
Maia Darchia

Embassy of Israel in Tbilisi
Polish Embassy in Georgia

G. Leonidze State Museum of Georgian Literature
Lasha Bakradze

Europe House
Maia Nikolaishvili
Tamuna Gurchiani

Mamuka Japharidze
Gabriel Adams
Servane Laine
Peter Nasmyth
Beqa Tabukashvili
Marina Kakhniashvili-Giorgobiani
Anjela Dolidze

Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia

ა.შ.შ. საელჩო, თბილისი

ა.შ.შ. მთავრობა

ფრანგული ინსტიტუტი

გოეთეს ინსტიტუტი

ბრიტანეთის საბჭო

ლიტერატურის მუზეუმი

მედიანობის ცენტრი თბილისი
CENTER OF CONTEMPORARY ART-TBILISI

ევროპის სახლი, საქართველო

Container Gallery

აბრეშუმის სახელმწიფო მუზეუმი
State Silk Museum

თბილისის სახელმწიფო სახატატელო აკადემია
TBILISI STATE ACADEMY OF ARTS

ისრაელის საელჩო საქართველოში

საქართველოს მარცხენარი ხელი
GEORGIAN MARK REDUCTION NETWORK

20 OPEN SOCIETY GEORGIA FOUNDATION
საქართველოს ღია საზოგადოება

ბერკშირის თაქნიკური ფონდის ფონდი

კლო, ირლანდია

სახელოვნებო საბჭო, ირლანდია

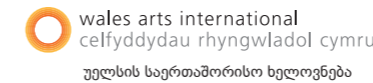
ვალაინ, ირლანდია

დრაკონის ცხრა თავი

ინტერნეტ ჟურნალი „ფოტოესე“

wales arts international
celfyddydau rhyngwladol cymru
უელსის საერთაშორისო ხელოვნება

მეიდან ჰეუვი

გალა გალერეა

შვეიცარიული სახელოვნებო საბჭო

Published on the occasion of the Artisterium 2014
© Artisterium Association

Printed in an edition of 500 copies

Tbilisi, Georgia, 2014